

ओं नमः शिवाय

श्री नियमक्षेत्रमाहात्म्यम्

ஸ்ரீ நியம க்ஷேத்திர
மாஹாத்ம்யம்

(துதிகளுடன்)

கோயில் முகப்பு

மாதங்கீ பதிப்பகம்

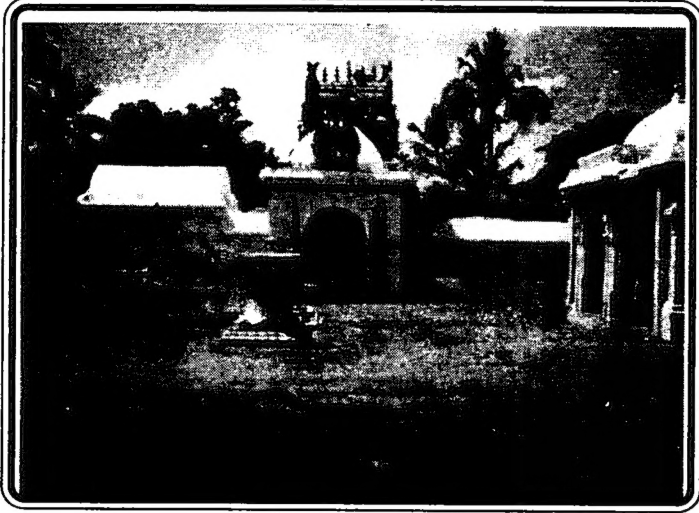
30, விவேகாநந்த நகர்,
உறையூர், திருச்சிராப்பள்ளி-620 003

2008

ओं नमः शिवाय

श्रीनियमक्षेत्रमाहात्म्यम्

ஸ்ரீ நியம க்ஷேத்திர
மாஹாத்ம்யம்
(துதிகளுடன்)

கோயில் முகப்பு

மாதங்கீ பதிப்பகம்,
30, விவேகாநந்த நகர்,
உறையூர்,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 003.
2008

நந்திகேச்வரர்

முனிச்வரர்

லிங்கம்

Copyright Reserved

First Edition : 2008

Lasertypeset & Printed at :

V.K.N. Enterprises

164, R.H.Road, Mylapore, Chennai-4, Cell : 98402-17036

திருநியமம் - நேமம்

தமிழ்நாட்டில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் திருக்காட்டுப் பள்ளிக்கு அருகே காவேரி நதியின் தென்கரையில் நேமம் என்ற திருநியம கேஷத்திரம் அமைந்துள்ளது. தமிழகத்தின் ஊரமைப்பு மரபுப்படி ஊரின் கிழக்கில் ஐராவதேசுவரர் என்ற சிவாலயமும் மேற்கில் பெருமாள் கோவிலும் உள்ளன. பக்தியாலும் வேள்வி முதலியவற்றை முறைப்படி புரிந்து பெற்ற தவச் சக்தியாலும் சிறந்த பெருமக்கள் ஈசனையும் ஈசுவரியையும் வழிபட்டு ஈசன் தானே உவந்து தாம் அருள்புரிய ஏற்ற ஸ்தலமாக ஏற்றுக் கொண்ட இவ்வூரில் வசிப்பதில் உள்ளத்தில் பெருமையையும் ஆனந்தத்தையும் உணர்ந்து தொடர்ந்து தெய்வ அருளைக் கட்டிக் காப்பாற்றிய கேஷத்திரம் இது.

பாரதத்தில் காசியும் ராமேஸ்வரமும் மிகச் சிறந்த புண்ய கேஷத்திரங்கள் எனக் கருதுவர். இந்த கேஷத்திர வாஸிகளான பெரியோர்கள் காசியைவிட வீசம் அதிகமாக இவ்வூரைக் கருதுவர். பாரதத்தின் எல்லா கேஷத்திரங்களிலும் குவிந்துள்ள பேரருட்சக்தி இவ்வூரில் தனித்து உணரப் பெறுகிறது. காவேரியின் அருகாமை, பிரம்ம தீர்த்தம், ஸுதா கூபம், பாண கூபம் முதலிய தீர்த்தங்களின் தூய்மைப்படுத்துகிற சக்தி, இறந்தவரின் அஸ்தியைப் புதைக்க அதனை லிங்கமாக்கி, அதன் உடமையாளரைச் சிவநிலைக்குத் தூக்கிவிடுகிற கேஷத்திர சக்தி, தன் நாமத்தையும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும் ஒதித் தன்னை வழிபடுபவரின் பாபத்தையும் அதன் விளைவாகிய துயரத்தின் பிடியையும் போக்கி உடல் உள்ளம் ஆத்மா என்றனைத்தையும் புனிதம் மிக்கதாக்குகிற ஈசன், ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்திலும் தாயாக உறவினளாக அன்புக்குரியவளாகத் தன்னை உணரச் செய்து பேரன்பு வடிவாக மேனிலைக்கு இட்டுச் செல்கிற அலங்காரி அலங்காரவல்லி அலங்காரவல்லி என ஒவ்வொரு

கணமும் அன்னை என ஒவ்வொரு நோக்கிலும் தேவியின் அருள் என தெய்வீகம் பரவிநிற்கிற ஊர் இது.

இது புராணப் பெருமை பெற்ற ஒரு சில கேஷத்திரங்களில் முக்கியமானது. இவ்வூரைப் பற்றிய வரலாறு பிறும்மாண்ட புராணத்தின் ப்ரும்மோத்தர கண்டத்திலுள்ளது. இப்பகுதியைப் பற்றிய ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து நகலெடுத்துக் கையெழுத்துப் பிரதியாக கிரந்த எழுத்தில் எழுதிக் காப்பாற்றியவர் நேமத்தைச் சார்ந்த ஐராவதமய்யர் குமாரர் ஸ்வாமி நாத அய்யர் ஆவார். (அந்த பிரதியை ஸ்வாமி நாத அய்யரின் பேரனும் மாதங்கீ பதிப்பகத்தின் உரிமையாளருமான ஸ்ரீ S.ஸ்ரீதரன் அவர்கள் இப்போது அச்சேற்றித் தமிழுரையுடன் வெளியிடுகிறார்.)

திருநிமயத்தைச் சுற்றி ஐராவதேசுவரை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்ட ஆயிரத்தளி, அரிசுவகேஸரீச்வரம், நிருபகேஸரீச்வரம், சந்திரமல்லீசுவரம், அட்டுப்பள்ளி என்ற பல சிவாலயங்கள் கொண்ட ஊர்கள் இருந்துள்ளன. அருகில் உள்ள காவேரியின் வெள்ளச் சீற்றம், அப்பகுதியை ஆண்ட களப்பிரர் முதலிய குறுநில மன்னர்களிடையே நேர்ந்த போர், மாலிக்கபூர் முதலிய வேற்று மதத்தினரின் தாக்கம் இவற்றால் ஆயிரக்கணக்கான கோவில்கள் கொண்ட பெருநகரமாக இருந்த நியமம் இன்று சிற்றூராகிவிட்டது, மறுபடியும் இறையருளால் அது பேரூராகலாம்.

இப்போது நடக்கிற சுவேதவராஹகல்பத்தின் முன் நடந்த பிராம்ஹ கல்பத்திலும் இந்த கேஷத்திரம் இருந்ததெனப் புராணம் கூறும். கிருதயுகத்தில் திருப்பாற்கடலில் கடைந்தெடுத்த அமுதத்தின் கலசத்திலிருந்து வெளியே தெளித்துநீர்ந்த நீர்த்துளிகளில் ஒரு துளி விழுந்து அதிலிருந்து தோன்றிய பாரிஜாத மரமே காடாகிப் பின் ஈசன் தங்குமிடமானதென்ற

வரலாற்றின் வரிசைப்படி பாரிஜாதவனம், பிரும்மபுரி, இந்திரபுரி, புஷ்பவனம், ஐராவதேச்வரம் என்ற பலபெயர்களில் விளங்கியதே நேமம். நியமத்தையே (சுயக் கட்டுப்பாட்டையே) தம் இயல்பாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பெருமக்களின் சிறப்பால் நியமம் (நேமம்) என்ற பெயர் பெற்றதாகப் பெரியோர் கூறுவர்.

இப்பெரியோர்களை அலங்காரவல்லித் தாயே முன் நின்று வழி நடத்திச் சிவ நிலை அடையச் செய்தாள் என்றும் வரலாறு கூறும். சோழ மன்னருக்கு ஒரு அலங்காரியின் பக்தர் இடது கையால் ஆசி வழங்கினார். அரசன் தனக்குரிய மரியாதை தரவில்லை எனக் கண்டு கோபிக்க, ஈசனுக்குரிய வழிபாட்டில் மட்டும் பழகிய வலக்கையின் ஒளியும் தாபமும் மனிதரின் தாங்கும் சக்திக்கு மேற்பட்டதென அந்த அடியார் கூறினார் என்பர்.

நேமத்தின் அருகிலுள்ள பழமார் நேரியைச் சார்ந்த மஹாதேவதீக்ஷிதர் என்பவர் மிகச் சிறந்த பண்டிதர்; எனினும் புகழ்பெறாதவர். புத்திர பாக்கியம் பெற அலங்காரியன்னையை வழிபட்டார். அவளது அருளாணையால் மதுரையில் மீனாட்சி அம்மையை வழிபடச் சென்றார். அப்போது திருமலைநாயக்க அரசரின் மந்திரியாக இருந்த நீலகண்ட தீக்ஷிதர் என்ற மகான் முதலில் இவரது பெருமையை உணராததால் மதிக்காதிருந்தார். பின்னர் அதனை உணர்ந்து அலங்காரி அனுப்பினாளோ எனக் கேட்டு அவரைப் பாராட்டித் தன் இல்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார் என பூஜ்ய ஸ்ரீ மஹாபெரியவாள் (காஞ்சி காமகோடி பீடம்) தனது உரையில் கூறியுள்ளார். (தெய்வத்தின் குரல் 4வது பாகம்).

குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமளவில் இன்பம் தருவர் என்பர்.

இவ்வூரின் மயானம் பிறும்மதீர்த்தக் கரையில் அமைந்துள்ளது. உயிர் நீத்தவரின் அஸ்தி அருகில் உள்ள ஆற்றில் கரைக்கப்படாமல் பிறும்ம குண்டத்தினருகே மண்ணில் புதைக்கப் பெறுகிறது. இதன் பெருமையைப் புராணம் விளக்குகிறது. காசியில் கங்கை நீரில் கரைப்பதை விட இது மேலானது என்பதே புராணம் தரும் விளக்கம்.

அலங்காரி அன்னை பற்றி மற்றோர் வரலாறு உண்டு. இங்கு இரு அன்னைகள் அலங்காரவல்லி என்ற பெயருடன் உள்ளனர். பல்லாண்டுகளுக்கு முன் காவேரியின் வெள்ளத்தாலோ மாலிக் கபூரின் அடாவடித்தனத்தாலோ அலங்காரியின் சிலையை ஆற்றுமணல் மூடியது. மிகக் கருத்துடன் தேடியும் சிலை கிட்டாததால் மனமொடிந்த ஊரார் அதே அமைப்புடன் மற்றோர் சிலையை வடித்துப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டனர். மணலில் மறைந்த அன்னை. மறுபடி ஒரு நாள் வெளிபட்டாள். ஊர் மக்கள் பேரானந்தமடைந்து மற்றொரு கோஷ்டம் அமைத்து அவளை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்தனர். இருவரும் ஒருவரே என்ற பாவனை நிலைக்கும்படி அன்னை இன்றும் வினையாடுவதுண்டு.

கோயிலின் வெளியிலிருந்தே ஈசனை தீபச்சுடரொளியில் காண்பவர் உண்டு. அதற்கு இடையூறின்றி நந்தி எம்பெருமான் ஆழ்ந்த தொட்டியினுள் அமர்ந்துள்ளார். சூழ்நிலையில் வெப்பம் மிகுந்து ஆறு குளங்களில் நீர் வற்றும் போது, நந்தி எம்பெருமான் மூழ்குமளவு தொட்டியில் நீர் நிரப்ப உடன் மழை பெய்கிற புதுமையும் அற்புதமும் காணப்படுகின்றது. சிவபெருமானை வாசலிலிருந்தே காண்பது போல் அன்னையையும் காணக் கோயிலின் தெற்கு மதிற் சுவற்றில் ஒரு துவாரம் உள்ளது. அதன் வழியே அலங்காரியையும் கண்டுகளிக்கலாம்.

கோயிலின் தென்புரத்தில் அமைந்துள்ள தக்ஷிணாமூர்த்தி ஜபிக்கிற மந்திரத்தின் லித்தியை எளிதில் அளிக்கிற பேரருளாளர். அவரைக் காணச் செல்லும் வழியிலேயே பெருமானும் காட்சி தருகிறார். அமுத கூபம் தென் பிராகாரத்திலேயே அமைந்துள்ளது. பிறும்ம தீர்த்தமும் பாண தீர்த்தமும் ஆலயத்திற்கு வெளியே அமைந்துள்ளன. குளங்களில் நீராடிப் புனிதச் சடங்குகள் தினச் சடங்குகள் புரிகிற வழக்கம் விடுபட்டதால் அவை புல் பூண்டு மண்டி நீராடு துறையின்றிப் பாழடைந்துள்ளன. மக்களின் வாழ்க்கை முறை தெய்வ அருளைப் பெறுவதில் ஆர்வத்தால் மாறுபடும் போது அந்த தீர்த்தங்களும் தன் புனிதத் தன்மையை நீராடுபவரிடத்திலும் பரவச் செய்யும் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

திருவையாற்றை மத்தியஸ்தானமாகக் கொண்ட ஏழு கேஷத்திரங்களை ஸப்தஸ்தான கேஷத்திரங்கள் என்பர். திருநியமத்தை அவ்வாறே உட்படுத்தி ஸப்தஸ்தானங்கள் உண்டு. திருநியமம், திருக்காட்டுப்பள்ளி, திருச்சென்னம்பூண்டி, திருக்கானூர், வானவராங்குடி, திருச்சடைவளந்தை, செந்தலை என அவை ஏழு.

தெய்வத்தை அன்புடன் அக்கரையுடன் கொண்டாட அது அன்னையாக தந்தையாக நண்பனாக, குருவாகக் கூட நின்று நம் வாழ்வை மேம்படுத்துகிறதென்பது பெரியோர்களின் ஸத்தியமான ஆழ்ந்த அனுபவம்.

S.V. ராதாகிருஷ்ண சாஸ்திரீ
22, வீரேச்வரம் அப்ரோச் ரோடு.
மூலூங்கம் - 620 006.

श्री गुरुभ्यो नमः

श्रीशिवाय गुरवे नमः ।

श्री - अलङ्कारवल्लभ्यम्बासमेत श्री ऐरावतेश्वराय नमः ।

श्रीनियमक्षेत्रमाहात्म्यम्

(पारिजातवनक्षेत्रमाहात्म्यम् ।)

(ब्रह्माण्डपुराणे ब्रह्मोत्तरखण्डतः)

ओं गुं गुरुभ्यो नमः । ओ गं गणपतये नमः ।

दुं दुर्गायै नमः । क्षं क्षेत्रपालकाय नमः ।

विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहव्यवाट्
विघ्नव्यालकुलप्रमत्तगरुडो विघ्नेभपञ्चाननः ।

विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपविर्विघ्नाब्धिकुम्भोद्भवः
विघ्नाघौघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु नः ॥ १

षण्मुखं द्वादशभुजं त्रिषण्णयनपङ्कजम् ।

कुमारं सुकुमाराभं केकिवाहनमाश्रये ॥ २

गुरुं गणपतिं दुर्गां वटुकं शिवमच्युतम् ।

ब्रह्माणं गिरिजां लक्ष्मीं वाणीं वन्दे विभूतये ॥ ३

प्रथमोऽध्यायः

शैलक उवाच—

सूत पौराणिकश्रेष्ठ व्यासशिष्य महामते ।

त्वत्तः श्रुतानि बहुशः पुराणानि च कृत्स्नशः ॥ १

कवेरजाया माहात्म्यं श्रुतमाद्यन्तमेव च ।

पारिजातमहेशस्य माहात्म्यमतिपावनम् ॥ २

महापापप्रशमनं सर्वसौभाग्यदं नृणाम् ।

प्रोक्तं न भवता विद्वन्मम नैमिशकानने ॥ ३

मुनिमण्डलमध्ये च मुनीनां चापि शृण्वताम् ।

कथितं संग्रहेणैव माहात्म्यमतिपावनम् ॥ ४

तदिदानीं च मे सूत विस्तरेण वद प्रभो ।

जातः कथं पारिजाततरुराश्चर्यं संयुतः ॥ ५

तत्रत्यानीतिहासानि श्रवणात्पुण्यदानि च ।

कृपया परया युक्तः सर्वपापप्रशान्तये ।

कृपायाः पात्रभूतोऽहं यदि ते लोकपूजित । ६

सूतः—

शृणु शौनक वक्ष्यामि त्वत्प्रश्नस्य यथोत्तरम् ।

सावधानमनाः श्रुत्वा सन्तुष्टिं परमां व्रज ॥ ७

त्वमेव भूतले धन्यः पारिजातवनेशितुः ।

महिमश्रवणे सक्तः प्रयाति परमां गतिम् ॥ ८

पारिजातवनस्थाने सदा सन्निहितः शिवः ।

यथापृष्टं तथा विद्वन्तया गौर्या महेश्वर ॥

पृष्टोऽवदत् स्थलस्यास्य पारिजातवनस्य वै ॥ ९

देवी—

शिव शङ्कर सर्वज्ञ ममेश प्राणवल्लभ ।

युष्मन्मुखाम्बुजात् श्रोतुमिच्छामि सुशुभाः कथाः ॥ १०

त्वया प्रसङ्गात्कथितं पारिजातवनस्य तु ।

वैभवं विस्तरेण त्वं पारिजातवनेशितुः ॥ ११

सहेतुकं सेतिहासं माहात्म्यं ब्रूहि शङ्कर ।

सूतः—

पार्वत्यैवं पुरा पृष्टः शङ्करो लोकशङ्करः ॥ १२

कथयामास पार्वत्यै तत्स्थलस्य तु वैभवम् ।

आदौ तु ब्रह्मणः कल्पे पुरा राथन्तराह्वये ॥ १३

ममन्थुरमृतं काले देवाश्च सहदानवाः ।

दिव्यवर्षप्रमाणं च वर्षाणामयुतं द्विजाः ॥ १४

हालाहलं विषं जातं तद् गृहीतं शिवेन च ।

ततश्च लक्ष्मीः सञ्जाता तत उच्चैःश्रवा महान् ॥ १५

ऐरावतस्ततो जातो धन्वन्तरिरथाजनि ।

बीजानि सर्वलोकानां सस्योत्पत्तिकराणि च ॥ १६

संपूर्णां च मही सर्वा नानासस्यफलप्रदा ।

तदा कल्लोलिते काले सुधाकलशसन्निधौ ॥ १७

किञ्चिच्च चलितं कुम्भं अमृतेन च पूरितम् ।

तदानीं बिन्दवो लोके पतिता भूतलान्तरे ॥ १८

अष्टोत्तरसहस्रं तु तेषां संख्या प्रमाणतः ।

तत्र तत्र च वृक्षाश्च जाता लोकोपकारकाः ॥ १९

छायान्विताः पुष्पयुताः फलवन्तश्च शाखिनः ।

नालिकेराम्रपनसाः पूगपुन्नागचम्पकाः ॥ २०

अश्वत्थाः खादिरा बिल्वाः शमीन्यग्रोधपाटलाः ।

अर्जुनाश्च करञ्जाश्च वैतसा वेणुतिन्दुकाः ॥ २१

लोधा हारीतकाश्चैव बदर्यामलकादयः ।

अत्रापि पारिजातश्च तरुरुत्पन्नकामदः ॥ २२

एकयोजनमुच्छ्रायो विस्तारस्त्वर्धयोजनः ।

तद्वीजपतनाज्जाता बहवोऽप्यत्र पादपाः ॥ २३

वृक्षाणां च बहुत्वाच्च पारिजातवनं शिवम् ।

तपस्विनां मुनीनां च संश्रयं लोकपूजितम् ॥ २४

नानामृगगणाकीर्णं नानापक्षिसमाकुलम् ।

दृष्टमात्रेण पापघ्नं सर्वसंपत्करं नृणाम् ॥ २५

एतद्धि चरितं पारिजातकानन संभवम् ।

तच्छायां च समाश्रित्य बहुवो मुनयः पुरा ॥ २६

तपश्चक्रुश्च बहुशः शिवप्रीतिकरं परम् ।

अमृतोत्पन्नवृक्षाणां छायावासप्रभावतः ॥ २७

अभूच्च तपसां वृद्धिः तेषां विघ्नविवर्जिता ।

पारिजातवनाख्यानं कथितं संग्रहेण च ॥ २८

ततः कदाचित्समये सृष्टिकर्ता प्रजापतिः ।

मुमोह गर्वयुक्तश्च जगत्सृष्टिविधायकः ॥ २९

मत्तोऽन्यः कोऽपि नास्तीति यथाऽहं पञ्चशीर्षवान् ।

एवं स्वलोके स्थित्वा तु निग्रहानुग्रहे रतः ॥ ३०

चकार सृष्टिं लोकानां कतिचित्कालमब्जजः ।

एतद्धृत्तान्तमखिलं ब्रह्मणो गर्वकारणम् ॥ ३१

कैलासे नारदमुनिः सांबाय समुवाच सः ।

श्रुत्वा नारदवाक्यं च देवो लोकेश्वरः स्वयम् ॥ ३२

அவமானं च तत् ज्ञात्वा तद्गर्वविनिवृत्तये ।
 चिच्छेद शिरसस्तस्य पञ्चमं पुण्यलक्षितम् ॥ ३३
 गर्वनिर्वापणं तेन कृतमब्जभुवः क्षणात् ।
 जगत्सृष्टिविधातश्च महेशेन क्रुधा कृतः ॥ ३४
 एतत् ज्ञात्वा विमूढोऽभूद् ब्रह्मा लोकபிதாமஹ: ।
 शिवापराधनिर्मुक्तः कथं स्रष्टा भवाम्यहम् ॥ ३५
 एवं चिन्तयतस्तस्य कारुण्येन प्रचोदिता ।
 शिवेनाकाशगा वाणी वाचमेतामुवाच ह ॥ ३६
 आकाशवाणी—
 भो भो विधे शृणुष्वद्य वक्ष्यामीशप्रचोदितम् ।
 चिन्तयानस्य ते वच्मि शिवद्रोहनिवृत्तये ॥ ३७
 वर्षे तु भारते पुण्ये जम्बूद्वीपे महत्तरे ।
 शिवपूजां कुरु ब्रह्मन् लिङ्ग स्थापन पूर्वकम् ॥ ३८
 तेनापराधान्मुक्तश्च पुनः सृष्टிं करिष्यसि ।
 एष एव तवोपायः शिवेनैव प्रकल्पितः ॥ ३९
 शिवचोदनयाऽप्युक्तं देवपादे शपाम्यहम् ।
 इत्युक्त्वाऽन्तरधाद्वाणी ब्रह्मणः पुरतो मुने ॥ ४०
 श्रुत्वा ब्रह्मा च तद्वाक्यं सरस्वत्या समन्वितः ।
 हंसयानेन च तदा भुवं प्राप्य तथा विधिः ॥ ४१
 चचार भूमौ पुण्यानि तपः कर्तुं शिवाज्ञया ।
 नदीतीरेषु सर्वत्र विचरन् बहुधा विधिः ॥ ४२
 कावेरीं समनुप्राप्य पुण्यां ब्रह्मस्वरूपिणीम् ।
 स्नात्वा कावेरिकातीर्थे त्रिशिरस्थानके तदा ॥ ४३

ददर्श काश्यपं तत्र तपस्यन्तं महामुनिम् ।

मुनिश्चापि विधिं दृष्ट्वा स्वाश्रमे विधिपूर्वकम् ॥ ४४

अर्घ्यादिभिः समभ्यर्च्य ज्ञात्वा तस्य विचेष्टितम् ।

उवाच पद्मजं प्रीत्या शोधयंस्तस्य मानसम् ॥ ४५

काश्यपः—

भो ब्रह्मन् महतां कोपः सुखाय हि तवाधुना ।

अतितप्तं गवां क्षीरं अतीव रसवद्भवेत् ॥ ४६

तद्वत् शिवस्य कोपस्तु तव पुण्याय चाभवत् ।

कावेरीतीरमार्गेण गत्वा चामृतसंभवम् ॥ ४७

पारिजातवनं पुण्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं शिवम् ।

क्षेत्राणामुत्तमं क्षेत्रं तत्र कावेरिकाजले ॥ ४८

स्नात्वा ध्यायन्महादेवं विरूपाक्षं महेश्वरम् ।

गृहीत्वा सैकतं तीर्थात् लिङ्गं निर्माय शोभनम् ॥ ४९

ध्यानावाहनपूर्वं च षोडशैरुपचारकैः ।

पञ्चाक्षरमहामन्त्रजपं कुरु विधानतः ॥ ५०

सरस्वत्या समेतश्च स्वर्गणैः परिवारितः ।

स्वयं प्रत्यक्षतां याति शिवो देव्या समन्वितः ॥ ५१

सहिष्यत्यपराधं ते गच्छ शीघ्रं यथासुखम् ।

इत्येवमुक्त्वा ब्रह्माणं काश्यपो ब्राह्मणोत्तमः ॥ ५२

विज्ञाप्य विररामाय ब्रह्माणं प्रति सादरम् ।

काश्यपेनैवमुक्तस्तु ब्रह्मा कमलसंभवः ॥ ५३

तथा चकार सर्वं च पारिजाततरोः शुभे ।

मूले लिङ्गं प्रतिष्ठाप्य षोडशैरुपचारकैः ॥ ५४

பூஜயித்வா ச தலிங்ங் சைகதம் சர்வகாமதம் ।

ஜஜாப பரமம் மன்த்ரம் டைவஸ்யா஑்ரே஽ப்யவஸ்தித: ॥ ௫௫

சிவோ஽பி தலிங்ங்வரே ப்ரசந்நோ விசுஷபாவேன சமர்ச்யமான: ।

ப்ர஑ூஃ பூஜா விதினா க்ருதா ஑ுபா ஑்ஹாந்தம் மயா சேதி தமித்யுவாச ॥

பாரிஜாததரோமூலே சிவம் ட்ஷ்ட்வா ததா விதி: ।

தத்ரத்யைர்முனிவ்ருந்தைசு ஸ்துதிம் சக்ரே மஹாமனா: ॥ ௫௭

ஏராவதேசுரஸ்துத்ரம்

வ்ருஹா—

நம: கைலாஸநாதாய திசா ஑் பதயே நம: ।

ஸூத்ரிஸ்திதிவிநாசானா க்ருர்ணே ஑்ங்஑ாபராய ச ॥ ௫௮

நம: சோமாய ருத்ராய பவாயாமிததேஜஸே ।

பசூநா ஑் பதயே துப்யம் பார்வதிபதயே நம: ॥ ௫௯

நமோ஽ந்தகாரயே துப்யம் நா஑ாஜினதராய ச ।

புருஷாய மஹேசாய புத்ரானா ஑் பதயே நம: ॥ ௬௦

நம: சாங்காய ஑ுரவே கைவல்யபததாயினே ।

நமோ பவாய ஑்ரவாய ஑் ததஸஸ்பதயே நம: ॥ ௬௧

஑்஑்஑்஑்வே ஑ிரிசுந்தாய நில்஑்ரீவாய தே நம: ।

நம: கபதினே துப்யம் வரிசுதாய மஹீயஸே ॥ ௬௨

விசுவ்஑்஑்஑்ராய விசுவாய ஜ஑தா ஑் பதயே நம: ।

ஸசுவிதானந்தரூபாய ஑்மஸ்தவ்யஸ்த ரூபிணே ॥ ௬௩

நம: சோமவிபூஷாய விரூபா஑்ஷாய தே நம: ।

ஸமஸ்தமுனிவ்ருந்தாய தேவதேவாய தே நம: ॥ ௬௪

महादेवाय भर्गाय मायातीताय ते नमः ।

कर्पूरधवलाङ्गाय मेरुकोदण्डधारिणे ॥ ६५

कुबेरबन्धवे तुभ्यं कुमारजनकाय च ।

भूतिभूषितगात्राय त्रिणेत्राय नमो नमः ॥ ६६

भवरोगविनाशाय भक्ताभीष्टप्रदायिने ।

पारिजातवनेशाय पञ्चास्याय नमो नमः ॥ ६७

इति स्तुतो महादेवः पारिजातवनेश्वरः ।

शौनकाब्जभवेनाथ तमुवाचाब्जसंभवम् ॥ ६८

क्षान्तो मयाऽपराधस्ते सृष्टिसामर्थ्यमस्तु ते ।

ममाज्ञालङ्घनं नृणां अनर्थाय भविष्यति ॥ ६९

पारिजाततरोर्मूले पुण्ये पापहरे शुभे ।

त्वया प्रतिष्ठिते लिङ्गे सर्वकालं वसाम्यहम् ॥ ७०

पारिजातवनेशानं शिवं मां लिङ्गरूपिणम् ।

स्नात्वा कावेरिकातोये जन्ममध्ये सकृन्नरः ॥ ७१

दृष्टं चेत्पापनिर्मुक्तः शिवलोकं गमिष्यति ।

पारिजात वनं यातुं प्रस्थितो यो नरो विधे ॥ ७२

पदे पदेऽश्वमेधस्य फलमष्टगुणं भवेत् ।

एवं शिवः साम्बमूर्तिः ब्रह्माणं प्रीतिसादनम् ॥ ७३

याहि स्वपुरमित्युक्त्वा तिरोभूतः क्षणात् शिवः ।

चतुर्मुख इति प्रोक्तः शिवेनात्यादरेण च ॥ ७४

ब्रह्मेश्वर इति प्रोच्य मुनीनामपि शृण्वताम् ।

शिवे तिरोहिते तत्र चतुरानन पद्मजः ॥ ७५

விஷ்வகர்மாணிமாஹூய காரயஸ்வேதி சாலயம் ।
 பञ்சபாக்காரஸ்யுக்தம் கோபுரீரபிரஞ்சிதம் ॥
 நியோகாத்தபஜ: ப்ரீதோ யதாபூர்வீ ச ஹ்ரித: ॥ ௭௬
 ததா ப்ரஹீதி தத்க்ஷேத்ரம் கயிதம் ப்ரஹ்மவாதிபி: ।
 ப்ரஹ்மேஸ்வர இதி ப்ரஹ்மந் ப்ரஹ்மணோ வரதானத: । ௭௭
 சிவோ஽பி தலிங்கவரே ப்ரஹ்மணா பரிபூஜிதே ।
 ரூ஢மூலோ஽பவத்தபாத்த ப்ரஹ்மணா பூஜிதோ ஹர: ॥ ௭௮
 ஏதா஢்சாமிதம் க்ஷேத்ரம் தர்சனா஢்ருக்திமுக்திதம் ।
 பாரிஜாதாரணயமிதி சரிதம் முனிஸத்தம ॥ ௭௯
 ஏதத்தஸ்தானம் க்ருதயுகே பாரிஜாதவநம் பரம் ।
 ப்ரஹ்மேஸ்வரம் ச த்ரேதாயாம் வதந்தி பரமர்ஷய: ॥ ௮௦
 ஢ாபரே சேந்நநகரம் கலாவீராபதேஸ்வரம் ।
 ப்ரஹ்மணஸ்தாபி யத்க்ஷேத்ரம் அபரா஢்விமோசகம் ॥ ௮௧
 அ஢்மூலோகப்ரசி஢்நிஸ்த்ர தஸ்தாதேதத்தஸம் ந ஹி ।
 ப்ரஹ்மணா சா஢்யநுஜாதோ விஷ்வகர்மா மஹாமநா: ॥ ௮௨
 பञ்சபாக்காரஸ்யுக்தம் மண்தபீரபி ஸ்யுதம் ।
 கணேசம் ச நமஸ்கூத்ய க்ஷேத்ரபாலாஸ்தயீவ ச ॥ ௮௩
 க்ருத்வா தेषாமாலயானி ப்ரதிமாஸ்த்ர விசேஷத: ।
 ஶு஢ே மு஢ூர்தே லக்ரே ச ப்ரதிஸ்தாப்ய யதாவிதி ॥ ௮௪
 ஸ்வயம் ச லிங்கம் ஸஸ்தாப்ய ஸ்தானே பரமபாவநே ।
 தேவஸ்ய தக்ஷிணே பாக்கே பாணபாதப்ரமாணகே ॥ ௮௫
 விஷ்வகர்மேஸ்வரம் நாம தீர்த்யீ சீவ ஸுநிர்மலம் ।
 லிங்கம் ஸஸ்தாபனம் க்ருத்வா தர்சனா஢்ருக்திமுக்திதம் ॥ ௮௬

विज्ञाप्य ब्रह्मणे पश्चात् स्वकृतं शिवतुष्टये ।
 ब्रह्मणा समनुज्ञातो विश्वकर्मा महामनाः ॥ ८७
 कृत्वा ब्रह्मरथं नाम सर्वालङ्कारशोभितम् ।
 छत्रध्वजपताकाढ्यं नानारत्नविभूषितम् ॥ ८८
 किंकिणीकसमायुक्तं स्वर्णकुम्भैरलङ्कितम् ।
 सिंहासनसमोपेतं पट्टिकाशतभूषितम् ॥ ८९
 विधीश्वरमलङ्कृत्य वास्तुपूजापुरःसरम् ।
 अष्टोत्तरसहस्रं तु संस्थाप्य ब्राह्मणान्वरान् ॥ ९०
 दत्त्वा क्षेत्रगृहादीनि तेषां वासाय शौनक ।
 नाना देशागतानां च जनानां प्रीतिपूर्वकम् ॥ ९१
 दत्त्वा सुषड्रसान्नं च रथोत्सवदिने तथा ।
 सुमृद्भूते सुलग्ने च कुम्भस्थे शुक्लपक्षके ॥ ९२
 हंसध्वजं समारोप्य ब्राह्मणैरनुमन्त्रितम् ।
 अश्विन्यां ध्वजमारोप्य बलिहोमपुरःसरम् ॥ ९३
 रथोत्सवं कारयित्वा कृत्वा च नगरोत्तमे ।
 मखायां ब्रह्मकुण्डे च तीर्थं तत्र तदाऽकरोत् ॥ ९४
 गङ्गादीनि च तीर्थानि तस्मिन्नावाह्य मन्त्रतः ।
 आगतैश्च जनैः सार्धं कृत्वा देवाभिषेचनम् ॥ ९५
 प्रवेशयित्वा देवं च आलयं बहुरञ्जितम् ।
 पूजार्थं देवदेवस्य ग्रामाणां च शतं ददौ ॥ ९६
 देवोऽपि तस्य प्रददौ वरानिष्टान्बहूनपि ।
 कृतार्थश्च वरान्लब्ध्वा नत्वा संप्राप्य शङ्करम् ॥ ९७

दिवमेव ययौ पश्चात् स विधिस्तुष्टमानसः ।
 तदा प्रभृति देवोऽपि पारिजातस्य मध्यमे ॥ ९८
 ब्रह्मेश इति नाम्ना च लभ्यते लिङ्गरूपधृक् ।
 वरदः सर्वभूतानां वसतां मोक्षदो नृणाम् ॥ ९९
 शिवभक्तिमतां लभ्यं जन्मान्तरशतेषु वे ।
 एतत्स्थानवरं पुण्यं महापातकनाशनम् ॥ १००
 जनानां वसतां पुण्यं भोगदं सर्वकामदम् ।
 कारणानि बहून्यस्मिन्स्थाने परमपावने ॥ १०१
 पञ्चाक्षरमஹமन्த்ரं जपतामेकवारकम् ।
 पञ्चविंशतिवारं वा षड्विंशतिमथापि वा ॥ १०२
 क्षणेन चात्र सिद्धिश्च भवत्येव न संशयः ।
 तस्मिन्प्रदोषसमये तल्लिंगे ब्रह्मपूजिते ॥ १०३
 कृत्वा क्षीराभिषेकं च कणमात्रप्रमाणतः ।
 पारिजातवनेशानं पश्यन्ति मनुजा भुवि ॥ १०४
 तल्लिङ्गदर्शनादेव सायुज्यं प्राप्नुवन्ति ते ।
 जन्मान्तरकृतार्थानां शिवपूजारतात्मनाम् ॥ १०५
 तल्लिङ्गदर्शनं कर्तुं शक्तिरस्ति न चेतरे ।
 तल्लिङ्गदर्शनकृतां तेषां वै दर्शनान्नृणाम् ॥ १०६
 लभ्यते पुण्ययोगेन विशेषेण कलौ युगे ।
 अहो भाग्यमहो भाग्यं यत्कथाश्रवणोत्सुकाः ॥ १०७
 ब्रह्मेशदर्शनं पारिजातमध्येऽति दुर्लभम् ।
 सख्यकन्यानदीस्नानं जन्मकोटिशतैरपि ॥ १०८

भवन्तमुद्दिश्य कृतार्थतां गतो

जगत्पवित्रस्य तथाऽनुवर्णनात्।

संशृण्वतां पातकराशिकोटयो

लयं व्रजन्त्येव शिवप्रसादात् ॥ १०९

इतः परं ते प्रवदामि सर्वं स्थानप्रभावं जगतो हिताय।

मह्यं पुरा मदगुरुणा यदुक्तं अतीव पुण्यं श्रवतां जनानाम् ॥

यः पठेदिदमध्यायं शृणुयाद्वा समाहितः।

सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते ॥ १११

इति श्री ब्रह्मोत्तरखण्डे महापुराणे उपरिभागे

श्री ऐरावतेश्वरमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः

—*—

द्वितीयोऽध्यायः

शौनकः—

पारिजातवनस्यास्य वृत्तान्तमतिदुर्लभम्।

चित्तसन्तोषदं पुंसां ब्रह्मेशस्थान वैभवम् ॥ १

श्रुतं च विस्तरेणैव कथमिन्द्रपुरी त्वियम्।

तत्कारणं वद ब्रह्मन् ऐरावतपुरं तथा ॥ २

तीर्थानां वैभवं चैव पुनः स्थानस्य वैभवम्।

मुक्तिं गतानां वृत्तिं च वासस्य फलमेव च ॥ ३

सूतः—

शृणु शौनक वक्ष्यामि स्थानस्यास्य प्रभावकम्।

केन वा वर्णितुं शक्यं भविष्यति च भूतले ॥ ४

पञ्चाक्षरस्य मन्त्रस्य फलं च जपतां भुवि।

स्थानेऽस्मिन् पावने पुण्ये केनापि च न बोध्यते ॥ ५

அதாபி கிஷ்வித்யாமி பஷ்ணாஜபவீபவம் ।
 அஸ்மிந்மந்ரமிதம் ஜஸ்தா ப்ரஹ்மா லோகபிதாமஃ ॥ 6
 ஸிவாபராஹ்ந்முக்தஸ்த்ர புன: சூஷ்டிகரோ஽பவத் ।
 யே ஜபந்தி வரம் மந்ரம் ஸீவபஷ்ணாக்ஷரம் பரம் ॥ 7
 த எவ ஹ்ந்யா மனுஜா: ஸிவபக்தா விஷேத: ।
 சதுரீணா ஸாஷ்ணவேதானா அஹீயானஸ்ய யத்஫லம் ॥ 8
 கुरुக்ஷேத்ரே சதீபே ச ஸ்ரீமத்ரதரிகாஸ்த்ரமே ।
 சவ்ந்ஸரமவிஹ்நம் ச தத்஫லம் ஜபமாத்ரத: ॥ 9
 ப்ரஹ்மகுண்டஜலே ஸ்நாத்வா ஹ்யாபோ வா இதி மந்ரத: ।
 ப்ரஹ்மேஸ்வரம் ச நத்வா஽த்ய பாரிஜாதவநேஸ்வரம் ॥ 10
 சந்நிஹீ தக்ஷிணாமூர்தே: யோ ஜபேத்யஷ்வர்ணகம் ।
 தஸ்ய ஷம்பு: ப்ரஸந்நாத்மா வரதோ பவதி ஧்ருவம் ॥ 11
 சர்வயஜ்ஞேஷு யத்புண்யம் சர்வதானேஷு யத்஫லம் ।
 சர்வதீர்த்தேஷு யத்புண்யம் தத்புண்யம் ஜபமாத்ரத: ॥ 12
 சஸகோடிகஹ்மந்ரம் சித்தவிப்ரமகாரகம் ।
 ஂகமேவ மஹ்மந்ரம் பஷ்ணாக்ஷரமநுத்தமம் ॥ 13
 தஸ்மிந்யஷ்ணாக்ஷரே ஜபே சர்வம் ஜபம் பவிஷ்யதி ।
 சர்வே தேவாஸ்த்ர துஷ்யந்தி பிதரஸ்த்ர ததீவ ச ॥ 14
 அநு஗்ரஹம் ச குர்வந்தி ஜபதா பஷ்ணாக்ஷரகம் ।
 அஷ்டோத்தரஜபம் யஸ்து ப்ரத்யஹம் பஷ்ணாக்ஷரகம் ॥ 15
 ஜபம் கரோதி மனுஜ: ச ஸிவோ நாத்ர சங்ஷய: ।
 ச ஸ்நாத: சர்வதீர்த்தேஷு சர்வயஜ்ஞேஷு தீக்ஷித: ॥ 16

सर्वदानादिकर्ता च भविष्यति न संशयः ।

काले वाऽप्यथवाऽकाले प्रातर्मध्यन्दिनेऽपि वा ॥ १७

यदा कदा वा मनसः शुचित्वमुपजायते ।

तदैव जपकालश्च जपसिद्धिप्रदायकः ॥ १८

अन्यत्र कोटिजापेन यत्फलं जायते नृणाम् ।

तत्फलं समवाप्नोति नात्र सन्देह कारणम् ॥ १९

भूतप्रेतपिशाचादिपीडा तेषां न जायते ।

आभिचारादिपीडा च कुष्ठाद्या व्याधयस्तथा ॥ २०

नश्यन्ति जपमात्रेण पारिजातवने तथा ।

रोगी रोगात्प्रमुच्येत बद्धो मुच्येत बन्धनात् ॥ २१

अपुत्रो लभते पुत्रं कन्या च लभते पतिम् ।

विधवा पतिसालोक्यं संप्राप्नोति न संशयः ॥ २२

शिवस्वरूपज्ञानं च तत्क्षणादेव जायते ।

पञ्चाक्षरीजपपरं पारिजातवने शुभे ।

तं दृष्ट्वा मुच्यते पापैर्ज्ञानाज्ञानकृतैरपि ॥ २३

इतः परं चेन्द्रपुरस्य वैभवं मयोच्यते ते तु यदत्र वच्मि ।

सुपावनं शङ्करदायकं परं ब्रह्मस्तुतं तत् शृणु सावधानतः ॥ २४

संगाद्वा यदि वा मोहात् कथामेनां शृणोति यः ।

पाषण्डस्यौरसश्चापि स वै मुक्तो न संशयः ॥ २५

इन्द्रस्य चरितं वक्ष्ये ब्रह्महत्यानिवारकम् ।

आसीत्पुरा कृतयुगे वृत्रो नाम महायशाः ॥ २६

महापापसमायुक्तो देवब्राह्मणकण्टकः ।

चतुःसमुद्रपर्यन्तं अन्वशासद्वसुन्धराम् ॥ २७

ப்ரஹ்மதீர்த்தம்

பாண தீர்த்தம்

ஸுதா கூபம் எனும் அம்ருத தீர்த்தம்

देवलोकोद्भवं सौख्यं तथा द्वीपान्तरोद्भवम् ।
 दिक्पालानां च सौख्यं च संहृत्य च बलेन च ॥ २८
 बुभुजे शतसाहस्रैः स्त्रीभिश्च परिवारितः ।
 यज्ञविघ्नकरो नित्यं पुरोडाशापहारकः ॥ २९
 तेनैव न कृतं लोके पापं नास्ति महत्तरम् ।
 तस्यैव नामश्रवणात्कंपन्ते सर्वजन्तवः ॥ ३०
 गिरयश्चैव कंपन्ते चलोर्मिश्चैव सागरः ।
 न कम्पते भयान्नित्यं न वाति पवनस्तथा ॥ ३१
 न सूर्यस्तपते सम्यक् चन्द्रमा न प्रकाशते ।
 न चाग्निर्दहते नित्यं शून्यभूतं जगन्मुने ॥ ३२
 स्वाहास्वधावषट्काररहिता भूः सदाऽभवत् ।
 एवं प्रबाध्यमानाश्च सेन्द्राश्च समरुद्गणाः ॥ ३३
 तन्निग्रहमभीप्सन्तो ब्रह्माणं शरणं गताः ।
 चक्रुश्च ज्ञापनं तस्य वृत्रासुरविचेष्टितम् ॥ ३४
 सोऽपि श्रुत्वाऽसुरीं पीडां दत्त्वा तेषां बलं महत् ।
 ब्राह्ममखं च दत्त्वा च देवेन्द्रायामितौजसे ॥ ३५
 वज्रस्यागमनोपायं दधीच्यस्थिसमुद्भवम् ।
 जहीत्यनुज्ञां कृत्वा च प्रेषयामास तांस्तदा ॥ ३६
 देवाश्च निर्भयास्तस्माद्ब्रह्मणो वरदानतः ।
 लौहित्यकं पुरं गत्वा रुरुधुर्बलवत्तराः ॥ ३७
 सोऽपि देवान्समायातान् युद्धार्थं लोकजिष्णुभिः ।
 चतुरङ्गबलोपेतः किङ्करैरभिसंवृतः ॥ ३८

नियुद्धमकरोत्तैश्च नानायुद्धविशारदैः ।

गदाभिर्भिण्डपालैश्च मुसलैः शूलपट्टसैः ॥ ३९

कुन्दैः खड्गैश्च चापैश्च नानाप्रहरणैर्बली ।

रथारूढास्ततो देवाः शरवर्षैरथार्दिताः ॥ ४०

तानेवाभ्यहनत्ताभिः मुद्गरैः परिघायुधैः ।

ताडिता मर्मदेशेषु स्रवद्बुधिरमेदसः ॥ ४१

हा हतोऽस्मीति वादन्तो राक्षसा भूतलं श्रिताः ।

वसन्ते मूलतश्छिन्नाः पुष्पिता इव किंशुकाः ॥ ४२

असुराणां कोटिकोट्यो गताश्च यमसादनम् ।

न कोऽपि निहतो देवः प्रबलैर्वृत्रसैनिकैः ॥ ४३

एवं दृष्ट्वा हतबलं मन्त्रिभिश्च समन्वितः ।

धूमकेतुमुखैः क्रूरैः परिवार्य च वासवम् ॥ ४४

निजघान रणे क्रुद्धो गदया वृत्रसंज्ञकः ।

तां गदां परिगृह्णाथ गदया ब्रह्मदत्तया ॥ ४५

शक्तिं तस्मै प्रचिक्षेप कालाग्निसदृशप्रभाम् ।

शक्त्या च परया सोऽपि तां जघान स वृत्रहा ॥ ४६

ततो जघान वेगेन परिघेनासुरान्तकः ।

परिघं परिघेणैव निवारयति सोऽसुरः ॥ ४७

भिण्डपालं महाक्रूरं कालाग्निसदृशप्रभम् ।

प्रेषयामास वृत्राय देवराजो महाद्युतिः ॥ ४८

परेण भिण्डपालेन सोऽपि निर्वाप्य तं पुनः ।

अन्यमाहारयत्तीव्रमाग्नेयं परमास्त्रकम् ॥ ४९

ஶமயித்வா வாருணேன புனவாயிவ்யமத்யஜத் ।
 பார்வதஸ்சாஸுஜதேவோ நிராயுதமிவாகரோத் ॥ ௫௦
 சோ஽பி ஶ்ரான்தமனா பூத்வா நஸ்தேப்வாயுதகோடிக்ஷு ।
 பாஹுயுத்தமபூத்பஸ்சாதுமயோர்தேவவூத்ரயோஃ ॥ ௫௧
 தஸ்மிந்வூத்ராஸுரமூதே பஹவோ நிக்ஷதாஃ சுராஃ ।
 சுராணாं நிக்ஷதிம் ஶ்ருத்வா தேவேந்த்ரஃ க்ரோதமாஹரத் ॥ ௫௨
 நிஸிதீரபி நாராசுரீஃ அஸாராந்ஸமபீடயத் ।
 சோ஽பி யோஜனபர்யந்தாமுத்பாத்ய ச ஶிலாं மூதே ॥ ௫௩
 ஶ்ராமயித்வா ச பஹுதா தேவேந்த்ரஸ்ய ச மூர்धनि ।
 பாதயாமாஸ வேகேன தேவோ஽பி ஶததா஽ச்சிநத் ॥ ௫௪
 மோதீபீபூதாं ஶிலாं துஷ்ட்வா வூத்ரநாமா மஹா஽ஸுரஃ ।
 ரணரக்ஷை ஶ்லாபயித்வா தேவேந்த்ரமதிமானுஷம் ॥ ௫௫
 ஶ்வேதேன ஶ்வேதயாமாஸ தேவேந்த்ரஸ்ய ச மூர்धनि ।
 நிபதந்நம் மஹாஹாரம் ஶ்வேதம் ச பஹுதா஽ச்சிநத் ॥ ௫௬
 அதீவ க்ஷாநிரபவக்ஷோகஸ்ய பரிபஸ்யதஃ ।
 ததோ வஜ்ரம் சமாடாய த்ஷடாஸதவிபூஷிதம் ॥ ௫௭
 அபிமந்ய ச மந்த்ரேண லக்ஷ்யம் க்ருத்வா ச வை ஶிரஃ ।
 ப்ரேஸயாமாஸ வேகேன தத்வஜ்ரமஸுரான்தகம் ।
 ஜஹார ஶீघ्रம் வேகேன ஶிரோ ஜ்வலிதகுண்டலம் ॥ ௫௮
 நிக்ருத்தமூர்धா ஶ்யபததேவேந்த்ரேண ததா஽ஸுரஃ ।
 ஶிரஃ பதநகாலே வா சக்ரபாணே சா வஸுந்தரா ।
 ததா நதோ வநான்தாஸ்சு கிரயோ வாரிராஸயஃ ॥ ௫௯
 தத்வா வூத்ரம் தேவஸத்ருந் சுரேஸஃ சரீர்தேவீஃ பூஜிதஃ பூஷ்வரீஃ ।
 ஶீघ्रம் லோகம் தேவதீஃ சப்ரயாதஃ சரீர்தேவீர்வூத்ரஹேத்யுச்சயமானஃ ॥ ௬௦

तदाप्रभृति देवानां निर्भयं समजायत ।

स्वच्छन्दचारा अभवन् दिक्पाला वृत्रके हते ॥ ६१

तदा प्रभृति तं हत्या पीडयामास वै भृशम् ।

सोऽपि चात्र विमुक्तोऽभूत् स्थाने परमपावने ।

ब्रह्मेशस्य प्रसादेन तपसा तोषितस्य च ॥ ६२

यः पठेदिममध्यायं शृणुयाद्वा समाहितः ।

सर्वपापविनिर्मुक्तः स्वर्गलोकं स गच्छति ॥ ६३

इति द्वितीयोऽध्यायः

—*—

तृतीयोऽध्यायः

शौनकः—

किं कृत्वा तोषयामास देवेन्द्रो भूतभावनम् ।

कथं वरप्रदश्चासौ कथामेतां वदस्व मे ॥ १

सूतः—

हत्यादोषनिवृत्त्यर्थं इन्द्रश्च गुरुचोदितः ।

चचार तीर्थचरणं स्वात्मनः शुद्धिकांक्षया ॥ २

भूलोके भारते वर्षे जम्बूद्वीपे च पावने ।

कवेरकन्यातीरे च क्षेत्राणि च विशेषतः ॥ ३

मुक्तिदं सर्वजन्तूनां पारिजातवनं वरम् ।

स्थानानामुत्तमं पुण्यं देवेन्द्रः समुपागमत् ॥ ४

पारिजातवनस्थानान् संपश्यन् नृषिपुङ्गवान् ।

नमस्कृत्य महादेवं ब्रह्मेशं लोकनायकम् ॥ ५

ச்ராத்வா ச ப்ரஹ்மகுண்டே து ப்ரஹ்மஜ்ஞானமந்நத: |
 ப்ரதக்ஷிணத்ரயம் க்ருத்வா நமஸ்கரீஸ்வ பஞ்ചभि: || 6
 தேவீம் சைவ நமஸ்குத்ய ஸ்துத்வா ஸலக்ஷாரநாயிகாம் |
 தேவத்ருமै: சுதாபூர்ணம் கும்பமானீய ஸத்வரம் || 7
 அபிஷிஞ்ய மஹாதேவமமृதேன ஸுரேஸ்வர: |
 தேவஸ்ய தக்ஷிணே பாஷ்வே ஹ்யக்ரபாஜே ச வை ஘டம் || 8
 ஸம்ஸ்தாப்ய ரக்ஷாயுக்தம் ச ஸ்வயம் ச தபஸி ஸ்தித: |
 பர்ணாஸாலம் தத: க்ருத்வா ப்ராகாரஸ்ய ச மத்யமே || 9
 ப்ருதிபூஷிதஸர்வாங்க: த்ரிபுண்ட்ராங்கிதமஸ்தக: |
 ருத்ராக்ஷமாலாபரண: துரேண தப உபாஸத || 10
 ஶீதவாதஸஹோ ப்ருத்வா வர்ஷாதபஸஹிஷ்டுக: |
 ஐத்ர்வீயாஹுநீராலம்போ தேவம் பஸ்யந்நம: பதிம் || 11
 வாதபர்ணாஸினபர: ஜபத்யானபராபண: |
 பஞ்ചாக்ஷரமஹாமந்த்ரம் பஞ்ചபாதகநாஸனம் || 12
 வத்ஸரான்தே மஹாதேவ: ப்ரஸந்ந: பார்வதீபதி: |
 வரம் ததௌ வரஹாய ப்ரஹ்மஹத்யானிவ்ருத்தயே || 13
 சதுர்தா ஹஸ்ய ஹத்யாம் ச வ்யபஜத்பரமேஸ்வர: |
 ப்ருமௌ வ்ருக்ஷே ஜலே சைவ ஶ்ரீஸு சைவ யதாஶ்ரமம் || 14
 ஶ்ரீணாம் சைவ ரஜோரூபம் ஜலே ஶேனமுதாஹுதம் |
 ப்ருமாவூஷரரூபேண வ்ருக்ஷே நியாஸமேவ ச || 15
 எவம் க்ரமேண ஸம்ஸ்தாப்ய மோதயாமாஸ வை ஶிவ: |
 ஸோ஽பி முக்த: ப்ரஸாதேன ஸ்தானஸ்யாஸ்ய ப்ரஸாதத: || 16

इन्द्रश्चापि वरं पश्चाद्देवं सन्तोष्य भक्तितः ।

एतस्मिन्युगपर्याये स्वनाम्ना पुरमस्त्विति ॥ १७

तथास्त्विति वरं प्रादाद् देवेन्द्रस्य शिवः स्वयम् ।

अन्तर्धानगतश्चासीत् सर्वमिष्टं भवत्विति ॥ १८

तदाप्रभृति तत्क्षेत्रं देवेन्द्रपुरमित्यभूत् ।

निक्षिप्तं च सुधाकुम्भं यत्र देवस्य सन्निधौ ॥ १९

तत्रैव कूपमभवत् सुधाकुम्भनिषेवणात् ।

देवस्य दक्षिणाग्रेये बाणपातप्रमाणके ॥ २०

लिङ्गं च स्थापयामास स्वनाम्ना देवनायकः ।

चकार तीर्थं तत्रैव स्वनामख्यापनाय च ॥ २१

आगताश्च समन्ताच्च देवाः सर्वे समाहिताः ।

लिङ्गं च स्थापयामास प्रत्येकं त्रिसहस्रकम् ॥ २२

अत्युन्नतं देवविमानमुन्नतं पश्यन्ति ये भूमितले द्विजोत्तमाः ।

ते वै विमुक्ता द्विजहृत्तिसंभवात् शिवस्य लोकं प्रति

यान्ति सत्यम् ॥ २३

सुधाकूपात्समुद्धृत्य जलं प्राश्नन्ति ये नराः ।

तेऽमृतत्वाय कल्पन्ते देवरूपा न संशयः ॥ २४

सुधाकुम्भसमुत्थेन जलेनैवाभिषेचिताः ।

ब्रह्मेशस्याभिषेकश्च सुधाकुम्भजलेन च ॥ २५

सह्यकन्याजलेनापि शिवरात्रिदिने शुभे ।

ते सायुज्यं प्रयान्त्येव नात्र कार्या विचारणा ॥ २६

सुधाकूपेन सहितं ब्रह्मेशस्य प्रदक्षिणम् ।

प्रतिमासं च कुरुते यावद्वत्सरमेव यः ॥ २७

स देहान्ते च कैलासे शिवस्य गणतां व्रजेत् ।
अशक्तो मासमेकं वा कुर्वन्मुक्तो महान्सः ॥ २८
शिवलोके वसत्येव नात्र कार्या विचारणा ।
य इन्द्रचरितं पुण्यं पठेद्वा शृणुयादपि ॥ २९
प्रातरेव शुचिर्भूत्वा सोऽमृतत्वाय कल्पते ।
अनावृष्टौ प्रवृत्तायां सुधाकूपजलेन च ॥ ३०
अभिषिञ्चति यो देवं सप्तरात्रं निरन्तरम् ।
सह्यकन्याजलोपेतं पञ्चामृतपुरःसरम् ॥ ३१
नैवेद्यं शालिकान्नं च धूपदीपपुरःसरम् ।
इन्दीवरकृतां मालां शिवायै च शिवाय च ॥ ३२
समर्प्य लभते वृष्टिं सर्वसस्य सुखावहाम् ।
अवग्रहकृतैर्दोषैः न बाध्यन्ते जनाः सदा ॥ ३३
पारिजाताटवीनाथं ब्रह्मेशं सुरसेवितम् ।
यः पश्यति नरो भक्त्या स्नात्वाऽमृतजले तथा ॥ ३४
कुम्भोद्धृतेन तोयेन चापो वा इति मन्त्रतः ।
मख ऋक्षेण संयुक्ते यदा वै पौर्णिमातिथौ ॥ ३५
पाते तत्काल समये पारिजातवनेश्वरम् ।
फुल्लखण्डेक्षुधारेण येन केनाभिषेचितम् ॥ ३६
अनुग्रहं च कुरुते संकल्पं तस्य दास्यति ।
तस्यैव जन्म सफलं तेन दर्शनकर्मणा ॥ ३७
भविष्यति न सन्देहः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
अनेकजन्मसिद्धानां शिवभक्तिमतां कलौ ॥ ३८

दर्शनं जायते लिङ्गे पारिजातवने शुभे ।

अष्टाङ्गयोगसंयुक्तं मुनीनामपि दुर्लभम् ॥ ३९

दर्शनं जायते लिङ्गे महदाश्चर्यमद्भुतम् ।

येनैव दर्शनं लब्धं सांबस्य परमेशितुः ॥ ४०

स एव सुकृती लोके जन्मशुद्धो न संशयः ।

ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वैश्यो वा शूद्र एव वा ॥ ४१

व्रताचरणमात्रेण योग्यता तस्य सिद्धयति ।

येनैव जन्म नामानि प्राप्तं पुण्यवशेन च ॥ ४२

साम्बमूर्तेर्दर्शनं च कर्तव्यं च प्रधानतः ।

स शुद्धदेहो भवति द्रष्टृणामपि पुण्यकृत् ॥ ४३

तेन सञ्चारिता भूमिः पवित्रा भवति ध्रुवम् ।

श्रीमदिन्द्रपुराख्यानं कथितं संग्रहेण ते । ४४

ऐरावतपुराख्यानं इतो वच्मि शृणुष्व तत् ।

येन चैरावतपुरमभवत् स्थानमुत्तमम् ॥ ४५

जन्मशुद्धाश्च ये लोके पञ्चाक्षरपरायणाः ।

वासयोग्या भविष्यन्ति पारिजातवने शुभे ॥ ४६

प्रातः प्रातः समुत्थाय पारिजातवनस्य वै ।

गच्छामीति वदेद्यस्तु स कैलासे वसेद्भुवम् ॥ ४७

तस्यैव णदजातानि यानि पांसूनि भूतलात् ।

तानि वर्षसहस्राणि शिवलोके वसेन्नरः ॥ ४८

पापानि चास्य नश्यन्ति जन्मत्रयकृतानि च ।

एतदध्यायमखिलं ये शृण्वन्ति नरोत्तमाः ॥ ४९

விமானவரமாரூஹ் சர்வலோகமனோஹர்ம |

சரித்வா சர்வலோகேஷு யதாசுகாமம் யதாசுகவம் || ௫௦

கேலாசபடவீம் ப்ராப்ய தத்ர திஷ்ண்தி ச ஧ுவம் |

ஆயுஷ்கரம் புஷ்டிகரம் ஸ்ரீகரம் ச யசாஸ்கரம் |

ப்ரஹ்மேசாடர்ஷனாடேவ பவிய்யதி ந சாஸய: || ௫௧

இஷ்டார்யசி஧்தி: சகலா஧சாஸ்தி: ஷிவப்ரசாடஸ்ய ச காரணம் ச |

புத்ரப்ரடம் புண்யவியவர்த்தனம் ச பவிய்யதி ஸ்தானநிவாஸனம் ச || ௫௨

இதி துதீயோ஽஧்யாய: |

—*—

அத சதுர்த்தோ஽஧்யாய:

ஸ்ரீசூத:—

஁கடா டேவசடனே சு஧மாஸ்யாம் ஷசீபதி: |

ஸ்தித்வா டேவர்பிபி: சா஧ீ மரு஧்ரிஷ்ராமரே: சஹ || ௧

கண்஧வீஷ்ரித்ரஸேநா஧ீ: ரம்பா஧்ப்ஸரசாம் கணே: |

கோஷ்டீ சகார பஹு஧ா நாடகேர்நுத்யகோவிடே: || ௨

ஸ்வகாலக்ஶாரபூதேஷ்ர மூடக்ஶபணவாதிபி: |

஁ர்வாஸீ மேநகா ரம்பா ஧ுதாசீ புஷ்ஜிகஸ்தலா || ௩

திலோத்தமா சித்ரரேஸா சஹகந்யா ச மோஹினி |

விப்ரசித்தா ஐமரிகா கோமுகி மத்ரவாணிகா || ௪

கம்ப்ரமல்லா விஸாலாக்ஷி ப஧்ரகர்மா சுகேஸிகா |

டேவகந்யா: ஸ்திரியஸ்தாஷ்ர நநுது: காமஸூபிண: || ௫

वीणावेणुमृदङ्गादि करतालप्रभेदकैः ।

तदानीं दैवयोगेन नारदो मुनिसत्तमः ॥ ६

वीणां च विदधन् रम्यां महतीं मूर्च्छनादिभिः ।

अवाततार गगनाद्देवेन्द्रस्य सभान्तरे ॥ ७

तं दृष्ट्वा मुनिशार्दूलं नारदं लोकपूजितम् ।

अर्घ्यादिभिः समभ्यर्च्य स्वासने संन्यवेशयत् ॥ ८

इन्द्रेणाभ्यर्चितो विप्रो नारदो लोकपूजितः ।

ददर्श नृत्तचातुर्यं रम्भादीनां यथाविधि ॥ ९

सदागतिस्तदा स्थानं प्रविश्याप्सरसां गणम् ।

ममार्ज तासां चेलैश्च नृत्तस्वेदं क्रमेण च ॥ १०

तस्मिन्नेव तु कालेन रम्भा नृत्तश्रमात्तदा ।

वेदिमध्ये च सुश्रान्ता शिष्ये साऽप्सरसां वरा ॥ ११

तदा वायुः सुखस्पर्शो रम्भावस्त्रमचालयत् ।

सापि नृत्तात्परवशा तूष्णीमेवास्त तत्र वै ॥ १२

नृत्तं कृत्वा स्त्रियः सर्वाः समनुज्ञाप्य वासवम् ।

यथायथं गताः सर्वाः समानि तदनन्तरम् ॥ १३

स मुनिनरिदस्तस्मादासनाच्च समुत्थितः ।

मध्ये रम्भां च दृष्ट्वाऽथ गन्तुं समुपचक्रमे ॥ १४

निर्वाणशायिनीं वेद्यां वायुना चलितांशुकाम् ।

शशाप कुपितस्तां च निर्लज्जां पुरतः स्थिताम् ॥ १५

मत्संमुखे स्थिता यस्मादापद्यस्व भुवः स्थलम् ।

तत्रैव बहुकालं च स्वर्गभोगविवर्जिता ॥ १६

रम्भाऽपि तत्क्षणेनैव स्वर्गवासविवर्जिता ।

भारतं प्राप्य वेगेन तपश्चरणकांक्षया ॥ २७

स्थलमन्वेषयन्ती सा दैवात्क्षीरनदीं गता ।

स्नात्वा क्षीरनदीतोये शिवपूजां प्रयत्नतः ॥ २८

पाटलीश्वरसंज्ञं च स्थानं प्राप्य यदृच्छया ।

नद्याश्च दक्षिणे तीरे श्रीमदिन्दिरमण्डले ॥ २९

दृष्ट्वा पाटलिनाथं च सूर्येण परिपूजितम् ।

तत्रत्यमुनिशार्दूलान्दृष्ट्वा योगबलान्वितान् ॥ ३०

स्ववृत्तान्तं निवेद्याथ तपश्चरितुमुत्सुका ।

वन्यैः सुरभिपुष्पैश्च यथाविभवसंभवैः ॥ ३१

पूजयित्वा यथायोगं पञ्चाङ्गैः सुस्थिताऽभवत् ।

दिव्यवर्षप्रमाणं च स्वर्गभोगविवर्जिता ॥ ३२

वायुभक्षा निराहारा पत्राहारा च सर्वशः ।

तस्मिन्नवसरे स्वर्गे देवेन्द्रो देवतैः सह ।

अपूर्वनृत्तकुशलं द्रष्टुं समुपचक्रमे ॥ ३३

आहूय देवानखिलान् मुनीन्द्रान्गन्धर्वविद्याधरयक्षमुख्यान् ।

नृत्तं ददशायि यथाभिलाषं मध्ये च रम्भां न स दृष्टवान्हरिः ॥ ३४

रंभां विना सभा सातु च चन्द्रहीना क्षपा यथा ।

सभासदां सुमनसां श्रेयसे च न चाभवत् ॥ ३५

तदा सस्मार देवेन्द्रो रम्भां भूलोकसंस्थिताम् ।

मुनिशापपरीताङ्गीं तपन्तीं तप उत्तमम् ॥ ३६

तामानेतुं चित्ररथं प्रेषयामास वेगतः ।

गन्धर्वश्च स तां गत्वा रम्भां तपसि संस्थिताम् ॥ ३७

உவாच தேவவचனं स्वर्गाय गमनं प्रति ।
 निराहारा निरुद्धिग्रा निश्चला शम्भुसन्निधौ ॥ ३८
 पाटलीवननाथं च ध्यायन्ती मौनमाश्रयत् ।
 मौनव्रतपरां चापि विघ्नमेव समाचरत् ॥ ३९
 तपः संक्षोभणं कुर्वन् रम्भामानेतुमुत्सुकः ।
 बहुशो विघ्निता साऽपि निरुद्धिग्रा विशेषतः ॥ ४०
 उवाच गन्धर्वपतिं चित्रस्यन्दननायकम् ।
 भो भो गन्धर्वपाल त्वं गच्छ शीघ्रं दिवं स्वयम् ॥ ४१
 अहं नैवागमिष्यामि न दृष्ट्वा शम्भुमव्ययम् ।
 शम्भुदर्शनतः पश्चात्शापमोक्षमुदाहृतम् ॥ ४२
 नारदेनैव मुनिना तावत्स्थास्यामि भूतले ।
 इत्युक्त्वा मौनमाश्रित्य पुनरेव तपोऽचरत् ॥ ४३
 तथैवमुक्तो गन्धर्वः त्रिदिवं च जगाम ह ।
 इन्द्राय सर्वं विज्ञाप्य तूष्णीमेव व्यवस्थितः ॥ ४४
 इन्द्रोऽपि दुःखितो भूत्वा रम्भादर्शनकातरः ।
 रम्भादर्शनकांक्षी च देबलोके व्यवस्थितः ॥ ४५
 साऽपि तत्र स्थिता काले तपोविघ्नेन दुःखिता ।
 कामकोष्ठं चरित्वा च पुनः स्थानान्तरेच्छया ॥ ४६
 विचिन्तयन्ती देवस्य सन्निधौ पाटलेशितुः ।
 धारयन्ती तपोवेषं मुनिमण्डलमाश्रयत् ॥ ४७
 ददर्श तत्र दुर्वासं मुनिमण्डलमध्यमे ।
 दृष्ट्वा मुनिं नमस्कृत्य स्वार्थं चैव व्यजिज्ञपत् ॥ ४८

दुर्वासोऽपि मुनिस्तस्याः श्रुत्वा वृत्तान्तमादितः ।
तस्याः सिद्धिकरं स्थानं प्रोवाच स तु तत्त्वतः ॥ ४९

दुर्वासाः—

भो भो रम्भे जगन्मुक्त्यै स्थानं वच्मि सनातनम् ।
ब्रह्मादिभिः सुरैः सेव्यं ब्रह्महत्यादिनाशकम् ॥ ५०

तपःसिद्धिकरं नृणां जन्तूनां भुक्तिमुक्तिदम् ।
वृत्रहाऽपि च यद्गत्वा वृत्रहत्याविमोचितः ॥ ५१

तदेव पारिजाताख्यवनं कावेरिकातटे ।
आराधयस्व देवेशं ब्रह्मेशं चन्द्रशेखरम् ॥ ५२

पारिजाताटवीनाथं ब्रह्मतीर्थे निषेवकम् ।
त्रिकालं भक्तियुक्ता च कामक्रोधविवर्जिता ॥ ५३

ब्रह्मकुण्डे महातीर्थे स्नानं कुरु विशेषतः ।
तत्र देवो महादेवो वरं दास्यति निश्चयम् ॥ ५४

मनो निश्चलयित्वा त्वं मन्त्रं पञ्चाक्षरं पठ ।
इत्युक्त्वा प्रददौ मन्त्रं रम्भायै मुनिपुङ्गवः ॥ ५५

मन्त्रं गृहीत्वा सा रम्भा मुनिं नत्वा च भक्तितः ।
श्रीकुम्भघोणस्थानस्य प्रतीच्यां योजनद्वये ॥ ५६

कावेर्यां दक्षिणे तीरे स्थानं परमपावनम् ।
पारिजातवनं पुण्यं रम्भा सा समुपागमत् ॥ ५७

स्थानप्रवेश मात्रेण रम्भाचित्तं च निर्मलम् ।
अभूत्सत्त्वगुणस्थं च पञ्चवर्णोपदेशतः ॥ ५८

मुनेरनुग्रहादेव सर्वं तस्याभवच्छुभम् ।
गत्वा तीर्थं ब्रह्मकुण्डं स्नात्वा च विधिपूर्वकम् ॥ ५९

शिवध्यानपरा रम्भा स्नात्वा कावेरिकाजले ।
 बलकलाजिनधारी च भूतिरुद्राक्षधारिणी ॥ ६०
 ब्रह्मेशं इन्द्रसंसेव्यं पूजयित्वा महेश्वरम् ।
 पुष्पैश्च सा शुभैर्दिव्यैः मालतीजातिकुन्दकैः ॥ ६१
 त्रिकालमर्चयन्ती सा बन्धैरन्यैः प्रसूनकैः ।
 कन्दमूलफलाहारा शिवध्यानरता सदा ॥ ६२
 पञ्चाक्षरं पठन्ती सा मन्त्राणामुत्तमोत्तमम् ।
 देवस्य पूर्वदिग्भागे कृत्वा पर्णकुटीं ततः ॥ ६३
 योगारूढा च सा रंभा शिवं स्तोतुममन्यत ।
 न्यवसत्पर्णशालायां ब्रह्मेशस्य च सन्निधौ ॥ ६४
 तपश्चरन्त्या रम्भाया गतं संबत्सरं परम् ।
 निर्विघ्नमभवत्तस्याः स्थानस्यैव प्रभावतः ॥ ६५
 अविघ्नमत्यन्तसुखावहं सा तपश्चरन्ती सकलार्थसिद्धयै ।
 सन्तोषयन्ती परमेश्वरस्य निवासमात्रेण चकार शम्भोः ॥ ६६

इति चतुर्थोऽध्यायः

—*—

पञ्चमोऽध्यायः

एवं तपश्चरन्त्यास्तु स्वर्गलोकस्य सिद्धये ।
 ऐरावतं देवराजः प्रेषयामास तां प्रति ॥ १
 आनयस्वेति शीघ्रं च रम्भां च बलवान्भवान् ।
 तपसश्चालनं कृत्वा समारोप्य स्वमूर्धनि ॥ २

इति संप्रेषितो बाहः शीघ्रमागत्य तत्स्थलम् ।
 तपस्यन्तीं च तां दृष्ट्वा प्रोवाचेन्द्रोदितं वचः ॥ ३
 ऐरावतोदितं वाक्यं इन्द्रदूतेन भाषितम् ।
 उवाच तपसा युक्ता नाहं यास्ये गजोत्तम ॥ ४
 यदा प्रसन्नो भगवान्ब्रह्मशापाद्विमुक्तये ।
 इन्द्रश्च स्वयमागत्य यदा मां नेष्यते दिवम् ॥ ५
 तदाऽहं दिवमारोक्ष्ये त्वं गच्छ दिवमुत्तमम् ।
 इत्युक्त्वा शिवपूजार्थं पुष्पाण्याहृत्य पश्यतः ॥ ६
 सन्निधिं प्राप्य विधिना स्नाता तीर्थजलेषु च ।
 चकार पूजां देवस्य प्रीतये परमेशितुः ॥ ७
 गजोऽपि भग्नसंकल्पस्तां नेतुं पुनरक्षमः ।
 चकार तत्रोद्योगं च बलात्कारेण वै द्विज ॥ ८
 रम्भासमीपमागत्य देवसन्निधिमाश्रिताम् ।
 आवेष्ट्य च स्वतुण्डेन सोद्धतुं च प्रचक्रमे ॥ ९
 दृष्ट्वा गजस्य वेगं च अन्यां गतिमपश्यती ।
 बाहुभ्यां शिवमालिङ्ग्य दृढमेव तदा स्थिता ॥ १०
 आलिङ्गितः शिवोऽप्यत्र भक्तरक्षणदीक्षितः ।
 क्षणे क्षणे वर्धमानो बल्लीव वनभोगतः ॥ ११
 गजोऽपि भग्नो वेगाच्च विमोक्तुं च न चाभवत् ।
 रम्भा तल्लिङ्ग संस्पर्शात् कोटिसिंहबलाऽभवत् ॥ १२
 पुनर्गजोऽपि भगवद्देवेन्द्रभयशङ्कितः ।
 लिङ्गेन च सहोद्धतुं प्रवृत्तिं च तदाऽकरोत् ॥ १३

दन्तैः पादैश्च पतितः खात्वा लिङ्गस्य सर्वतः ।

समूलोन्मूलनं कर्तुं नाशकत्पुनरेव सः ॥ १४

मुखात्सुस्राव रुधिरं भग्नगात्रो गजोत्तमः ।

पपात सहसा भूमौ त्यक्तप्राण इवातुरः ॥ १५

मूर्च्छामिवाप महतीं शिवभक्तविरोधतः ।

एतद्धृत्तान्तमखिलं देवराजं न्यवेदयत् ॥ १६

शीघ्रं याहि च तत्स्थानं मा विलम्बस्व नारदः ।

विमोचयित्वा रम्भां च वरदेन शिवेन च ॥ १७

ऐरावतेन सहितो दिवमाव्रज वृत्रहन् ।

एतदेव तवोपायं नान्यदस्ति सुरेश्वर ॥ १८

नोचेद्भ्रजोऽपि नायाति रम्भा च सुरनायिका ।

नारदेनैवमुक्तस्तु देवेन्द्रो देवतैः सह ॥ १९

विमानवरमारुह्य पारिजाताटवीमगात् ।

मूर्च्छां गतं गजं दृष्ट्वा तुष्टாவ परमेश्वरम् ॥ २०

पारिजातवनेशस्तुतिः

इन्द्रः—

नमो नमः कारणकारणाय ते पिनाकपाणे भगवन्नमस्ते ।

नमोऽस्तु देवेश सुपारिजात वनाधिनाथाय गिरीन्द्रशायिने ॥ २१

अनन्तमूर्ते गजचर्मधारिन् त्रिणेत्रधारिन् शिवया समेत ।

प्रपञ्चविस्तारविशेषशून्य त्रयीमयेशान नमो नमस्ते ॥ २२

सर्वप्रधानाय सतां मताय मृत्युञ्जयाय त्रिपुरान्तकाय ।

नमो जटाभारविभूषिताय गङ्गाधरायाखिललोकसाक्षिणे ॥ २३

सुसूक्ष्मरूपाय दिगम्बराय श्रीपार्वतीशाय नमो नमस्ते ।
 नमो नमः शङ्कर शूलपाणे नमो नमस्ते त्रिपुरान्तकाय ॥ २४
 नमो नमो विष्णुसुपूजिताय ब्रह्मेश्वरायाखिललोकबन्ध ।
 कल्याणरूपाय भवाय तुभ्यं सोमाय शर्वाय महेश्वराय ॥ २५
 कैलासनाथाय सदाशिवाय सर्वज्ञमूर्ते सकलागमाय ।
 रुद्राय भीमाय नमो नमस्ते नित्याय ते दीर्घजटाधराय ।
 कृपालवे भक्तपरायणाय नमः समस्तार्तिहराय तुभ्यम् ॥ २६
 ऐरावतकृतद्रोहं क्षमस्व परमेश्वर ।
 मुनिशापहतां रम्भां तव पादावलम्बिनीम् ॥ २७
 विमोच्य स्वर्गतिं दत्त्वा रक्ष मां दीनवत्सल ।
 इति स्तुतो महादेवः पारिजातवनेश्वरः ॥ २८
 प्रसन्नतामगात्तस्य रम्भयाऽऽलिङ्गितो भयात् ।
 वरदाभयहस्तं च चन्द्रलेखावतंसकम् ॥ २९
 उमासमेतं विघ्नेशषण्मुखाभ्यां च संयुतम् ।
 स्वर्गणैर्भूतरूपैश्च नानाकारविकारिभिः ॥ ३०
 प्रसन्नवदनं शान्तं दिग्वाससमनामयम् ।
 प्रणनाम सुरेशानः स्वर्गणैरभिवन्दितः ॥ ३१
 देवोऽपि वरदस्तस्मै वृणीष्वेति वरं ददौ ।
 प्रसन्नमात्रे देवेशे दिग्गजोऽपि समुत्थितः ॥ ३२
 मूर्च्छां विहाय कृपया शिवस्य परमेशितुः ।
 विभ्रष्टाभरणाङ्गश्च घण्टामणिविवर्जितः ।
 ननाम जगदीशानं स्तुवन्वाचामगोचरम् ॥ ३३
 दैन्यं दृष्ट्वा दिग्गजस्य प्रणामं ब्रह्मेशानस्तत्र चामीचकार ।
 क्षान्तं क्षान्तं यत्त्वया घातमत्र तद्गर्तं मे वर्ततामत्र कल्पे ॥ ३४

ரம்மா ச முக்தா முனிவர்யாபாந் மத்பூஜயா ஸ்தானவர்ஸ்ய வாஸாத் ।
யஹந்தயாத் புரத: ப்ரஹ்மயதே தைநைவ நாமா புரமேததஸ்து ॥ 35

பேராவதபுரம் நாம ப்ரஸிஹிமுபயாஸ்யதி ॥ 36

தவத்கர்ணலாநி விபூஷாநி வேகேந பூமீ பதிதானி யத்ர ।

கண்டாமணிஸ்தாபி நிபாதிதோஹூத் தநீவ லிங்கம் பரிபூஜயஸ்வ ॥ 37

ப்ரவலோஹிஸி கஜானாம் த்வம் சதுர்தந்த மஹாவல ।

பூஜயா தவ துஷ்தஸ்த வரம் தாஸ்யாமி காங்கிதம் ॥ 38

ஐத்யுக்தோ தேவதேவேந ஶம்புநா ச கஜோத்தம: ।

கஜானாம் கோடிலவானபூஹேவப்ரஸாதத: ॥ 39

தேவோக்தைநைவ மாரகேண லிங்கம் சஸ்தாபயத்ஸ்வயம் ।

கண்டாமூர்த்திஸ்தரம் நாம ப்ரஸிஹம் புவநத்ரயே ॥ 40

ரம்மாபி தேவதேவஸ்ய தக்ஷிணே பாணபாதநே ।

யுகம்சங்ख्याப்ரமாணே ச ப்ரதிஸ்தாப்ய மஹேஸ்தரம் ॥ 41

புஷ்யராகேண மணிநா நிமிரிதம் லோகபாவநம் ।

பூஜயித்வா யதாயோகம் புஷ்பை: ஸுரபிஸ்யுதீ: ॥ 42

பாரிஜாதாதிசுஸுமீ: வில்வைஸ்த வகூலைரபி ।

ஸாதபநீஸ்த கலஹரீ: கரவீரீஸ்த சம்பகை: ॥ 43

தூபதீபாதிநைவேதீ: ரம்பேஸ்தரமதோஷயத் ।

அகரோத்ஸபிதானம் ச ரம்பேஸ்தஸ்த ததா ஸ்ரீயா: ॥ 44

ஐஸ்தானவராஸ்ததா தத்வா ஸ்வர்க்வாஸம் ச ஶாஸ்ததம் ।

தஸ்திங்கதர்ஸனம் யே ச கர்வந்தி மநுஜா புவி ॥ 45

रम्भासंयोगसौख्यं च सत्यं सत्यं च विन्दति ।

विमानवरमारूढाश्चरन्ति सकलां महीम् ॥ ४६

विमानस्थाश्च ये देवाः तान्नमस्यन्ति सर्वदा ।

शिवरूपधराश्चैव वसन्ति रजताचले ॥ ४७

ऐरावतश्च देवेन्द्रो रम्भा चैव शिवाज्ञया ।

अनुज्ञाताः शिवेनैव ययुर्दिवमतन्द्रिताः ॥ ४८

प्राप्य स्वर्गपुरं प्रीत्या ववर्षुः पुष्पसञ्चयान् ।

देवलोक समुद्भूतान्युत्तमानि विशेषतः ॥ ४९

पतितानि प्रसूनानि पुरे चैरावताभिधे ।

ततः पुष्पपुरं नाम प्रसिद्धं भुवनत्रये ॥ ५०

देवः पुष्पपुरेशान इति लोके प्रथामगात् ।

ऐरावतपुराख्यानं ये पठन्ति नरा भुवि ॥ ५१

तेषामिन्द्रपुरप्राप्तिर्भविष्यति सुखेन वै ।

क्षणं क्षणार्धमपि वा ये वसन्ति पुरोत्तमे ॥ ५२

रजताद्रौ वसन्त्येव शिवसारूप्यधारिणः ।

पञ्चनामस्मरणम्

पारिजातवनेशान श्रीमद्ब्रह्मपुराधिप ॥ ५३

श्रीमदिन्द्रपुरीवास श्रीमत्पुष्पपुरेश्वर ।

ऐरावतपुराधीश पञ्च नामानि यः पठेत् ॥ ५४

स कैलासमवाप्नोति सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।

रक्षोभूतपिशाचाश्च शाकिनी डाकिनी ग्रहाः ॥ ५५

கூஷ்மாண்டமூதவேதாலா யே சான்யே பुरुஷாதகா: ।

நம்யந்தி டர்ஷனாடேவ ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரஸ்ய ச ॥ ௫௩

இந்ட்ரஸேனோ யதா பூர்வ் முக்தோட்மூட்ஹ்ரக்ஷஸ: ।

தட்ட்ஸர்வேட்பி முக்யந்தே ஸ்தானஸ்யாஸ்ய ச டர்ஷனாத் ॥ ௫௪

ஜகட்ட்டிதம் லோகஹிதாவஹ் ச ஡வ஧்மத்யந்த் ஸுக்வப்ரட் ச ।

ஏராவதாரஶ்யானபுரஸ்ய வஶ்஡வ் ஸ்ருஷ்வந்தி யே கீர்திதமாட்ரேண ॥ ௫௫

இதி பஞ்஡மோட்ட்யாய:

— * —

அத்ய ஷஷ்டோட்ட்யாய:

ஸீனக:—

இந்ட்ரஸேன: கதம் ராஜா பீடிதோ ஡்஡ஹ்ரக்ஷஸா ।

கதம்த்ர விமுக்தோட்மூத் ஸூத் பூராணிகோத்தம ॥ ௧

வட்ஸ்வ வட்தாம் ஸ்ரேஷ்஡ லோகானாம் ஹிதகாம்யயா ।

த்வட்ட்விதா லோகரக்ஷார்த்ம் சரந்தி ப்ருதீவீதலே ॥ ௨

பரோபகாரநிரதா: ப்ராணீரபி ட்நீரபி ।

அநந்யலோ஡ா லோகீக஡க்த்ரக்ஷண டீக்ஷிதா: ॥ ௩

கதாஶ்யாஜேன லோகானாம் பாபான்யபநுட்நந்தி ச ।

ஶ்யாஸப்ரஸாட்ஸம்பந்நா ஶ்யாஸவட்ட்விதஸ்ப்ருஹ: ॥ ௪

நீமிஷாரண்யநிலயா: ஸர்வே ச முநிபுங்஡ா: ।

த்வத்பாட்ஸேவாஸம்ஸக்தா: பூத்ரபூத்ரஸமந்விதா: ॥ ௫

அநுமான்ய ச மாம் ஡்஡ஹ்ந் கதயஸ்வ கதா: ஶு஡ா: ।

யடீயம்ஹிமா லோகே பூநாதி ஶ்ரவணாஜ்ஜநாந் ॥ ௬

तस्मान्द्भवन्तं पृच्छामि पुण्यायाघक्षयाय च ।

सूतः—

त्वमेव शौनक ब्रह्मन् सर्वं वेत्सि विशेषतः ॥ ७

अहो भाग्यमहो भाग्यं यत्प्रश्नो भवता कृतः ।

महात्मनां पादसेवा लब्धा यस्मात्कथाश्रयात् ॥ ८

अहमेव जगत्पूज्यो यत्पादाब्जानुसेवकः ।

इन्द्रसेनस्य चरितं वक्ष्ये शृणु महामते ॥ ९

यावद् ज्ञातं गुरुप्रोक्तं बहुकालविनिर्गतम् ।

इन्द्रसेन इति ख्यातः सूर्यवंशसमुद्भवः ॥ १०

कांपिल्यनगरावासी शशास पृथिवीं स्वयम् ।

पुत्रपौत्रश्रिया युक्तो धनधान्यसमन्वितः ॥ ११

दाता यज्वा देवभक्तो गोब्राह्मण हिते रतः ।

वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञो धनुर्वेदे च निष्ठितः ॥ १२

प्रियवादी च सर्वत्र बहुराजन्यसंवृतः ।

एवं वृत्तानुसारी च इन्द्रसेनो नृपोत्तमः ॥ १३

राजधर्ममनुसृत्य कदाचिन्मृगयां गतः ।

चतुरङ्गबलोपेतो व्याधसेनासमन्वितः ॥ १४

मृगारण्यं नाम वनं संप्राप्य बहुकन्दरम् ।

शल्यकांश्च रुरुन्व्याघ्रान् वराहान्शशकान्बहून् ॥ १५

एवं सञ्चरमाणस्य सविता मध्यमागतः ।

चण्डातपेन सा सेना पीडिता वनमध्यमे ॥ १६

निमील्योन्मील्य तत्रैव वृक्षमूले सर्वतः ।

अवरुह्य तुरङ्गाच्च राजा श्रमसमन्वितः ॥ १७

கस्மிंश्चिद्धக்ஷமூலே து நிஷஸாத யதூக்ஷயா ।
 க்ஷுத்ருக்ஷாப்யாं பரிவृत: சூர்யாஸுபரிபீடித: ॥ 16
 ததா நித்ராं ஸ்மரந் ராஜா காலபாஸவஸேன ச ।
 நித்ரயா பரிபூதஸ்ய ஸ்வப்ன: சமபிஜாயத ॥ 17
 க்ரூர்ஸ்ச தேஹாஸாஸ்ச பூர்வபாபானுபர்திக: ।
 தஸ்மிந்ஸ்வப்னே மஹாஹோரோ ப்ரஹ்மராக்ஷஸ ஃபராத: ॥ 18
 த்ருஷ்டபாணி: க்ருதாபிஷ்ட: ப்ரஹ்மந்ருபதிம் ததா ।
 ராஜா விப்ரஹ்மஸ்தேன வாக்யமேததுஷாச ஹ ॥ 19
 கிமர்த்ம் மாம் ப்ரஹ்மஸி அநாத்ம் நிரூபாதிநம் ।
 பவத: கிஸ்சிதேவாத்ர மயா நாபகூர்த்ம் யத: ॥ 20
 யதி ப்ரஹ்மஸி ப்ரஹ்மந் த்வாம் நிஹந்மி ந ஸம்ஸய: ।
 இதுயுக்த: ஸ்வப்னமத்யே ச ப்ரஹ்மராக்ஷஸ ஃசுசிவான् ॥ 21
 ராஜந் ஸ்ருணுஷ்வ மத்வாக்யம் நாஹம் ஸ்வயமுபாபாத: ।
 பூர்வ் த்வயா கூர்த்ம் பாபம் இதஸ்சாஸ்த்மஜந்மநி ॥ 22
 தத்காலே விபவாத்ஸத்ரகூலோத்பந்ந: கும்பரக: ।
 மாபாஸ்யஸ்ய புரே ராஜந் ராஜபுத்ர: ஸக்ஷா தவ ॥ 23
 ஸயநாஸநபோஜ்யேஷு ப்ரோக்யேஷு ஸர்வப: ।
 தானோபபோககாலேஷு நேரந்நர்யேண ச ஸ்தித: ॥ 24
 கதாசித்தஸ்ய ஜந்மநக்ஷத்ரமபவத் ஸ்திதரவாஸரே ।
 தத்ஸோபவிநிவ்ருத்த்யர்த்ம் தானம் கர்தும் மஹாமநா: ॥ 25
 புரோஹிதேன ஸஹிதோ ப்ராஹ்மணாந்வஹுதாஸ்யயத் ।
 ததாரீநி ச பவாந் த்ருஷ்ட்வா தாதாரம் ந்ருபபுத்ரகம் ॥ 26

दृष्ट्वा तदा दानविघ्नं त्वया कृतमनर्थकम् ।
 तद्वाक्येन तदा राजा त्वत्सखित्वबलेन च ॥ २९
 इष्टमित्येव मत्वा च दानं न कृतवांस्तदा ।
 दानेन किं फलमिति द्रव्यत्यागोऽत्र मा कुरु ॥ ३०
 स्वकार्यं निरता विप्राः द्रव्यग्रहणं बुद्धयः ।
 एषां वाक्यं च न श्राव्यं कदाचिन्मगधेश्वर ॥ ३१
 मद्वाक्यमेव प्रामाण्यं कुरु नित्यमनिन्दितः ।
 एवं त्वया कृतं पूर्वं भवता पापमुल्बणम् ॥ ३२
 तत्फलं भुङ्क्व राजेन्द्र मत्पीडां च सहस्व च ।
 दानविघ्नकरा ये च ये ब्राह्मणविहिंसकाः ॥ ३३
 ब्रह्मद्रव्यापहर्तारः प्रयान्ति नरकान्बहून् ।
 अन्ते बहून् समासाद्य ब्रह्मरक्षोऽभिपीडिताः ॥ ३४
 भवन्ति बहुकालं च तेषां मुक्तिर्न विद्यते ।
 यावन्तो ब्राह्मणास्तत्र दानाभावेन दुःखिताः ॥ ३५
 तत्संख्यं जन्म संप्राप्य पीड्यमाना भवन्ति च ।
 पीडा तव समुत्पन्ना ब्रह्मरक्षःसमुद्भवा ॥ ३६
 एतावत्कालपर्यन्तं पूर्वपुण्यवशेन च ।
 स्थिरं राज्यं सुखेनैव इतः पीडा भविष्यति ॥ ३७
 चतुःषष्टिर्ब्राह्मणाश्च तदा विघ्नेन दुःखिताः ।
 तावन्त्येव च जन्मानि भवता प्राप्यमस्ति वै ॥ ३८
 इतः प्रभृति राजेन्द्र मत्पीडाया वशो भव ।
 अवश्यमनुभोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ ३९

நாபுக்தம் க்ஷியதே கர்ம கல்பகோடிததிரபி ।
 தஸ்மாந்நோக்தவ்யமேவாத்ர பவதா நாத்ர சங்ஷய: ॥ 40
 ச இந்ரஸேன இத்யுக்த: சுவப்நே ச ப்ரஹ்ரக்ஷஸா ।
 ப்யகம்பிதசர்வாங்நோ ரோதமான: சமூத்யித: ॥ 41
 உத்யிதே ச ததா ராஜி வூக்ஷமூலே ச ததஸ்த்யலே ।
 விஸ்மৃதி: சமபூத்ஸ்ய பாபகர்மவசேன ச ॥ 42
 அமாத்யா ராஜபூத்யாசுத்ர டுஷ்டா ச ஸ்மூதிவரிஜிதம் ।
 அத்யந்தது: ஸ்விதா பூத்வா அரோப்ய ஸிபிகாந்தரே ॥ 43
 கதம் கதயித்ரநகரம் ப்ராபயந்நோகமோஹிதா: ।
 ததேவ ராஜ்யரக்ஷார்த்தம் தத்புத்ரம் சந்ரஸேனினம் ॥ 44
 அபிஷிச்யாஸநே ஸ்தாப்ய சேவமானா யதாஸுக்லம் ।
 ராஜ்யம் ச காரயாமாஸுரமாத்யா பூத்யபாந்நவா: ॥ 45
 ராஜா஽பி சர்வகாலம் ச பீடிதோ ப்ரஹ்ரக்ஷஸா ।
 நிரூதகோ நிராஹாரோ நிர்நித்ரோ நிஷ்பரி஑்ரஹ: ॥ 46
 சசார சுவபுரே ராஜா பாலோந்மத்பிஷாசவத் ।
 ராஜபத்ந்யசுத்ர புத்ராசுத்ர ராஜாநம் பூஷாபீடிதம் ॥ 47
 ரோதமானா: சதாகாலம் அந்நவியுபூர்நிதசேதஸ: ।
 எவம் ப்ரவர்தமானஸ்ய வர்ஷாணாமேகவிங்ஷதி: ॥ 48
 ததசுத்ர காலபாகேன மஹாது: ஸ்நாந்விதஸ்ய ச ।
 தத்புத்ரசுத்ரந்ரஸேனசுத்ர சதா தானபராபண: ॥ 49
 பிதூசுத்ர முக்திமந்விசுக்லந் ஸாஸ வசுதாந் சுவயம் ।
 கதாசித்ரஹ்ருகாமசுத்ர ப்ராஹ்மணாந்ஸ சமாஹயத் ॥ 50

पुरोहितेन सहितो गोधूमेन महात्मना ।
 आहूता ब्राह्मणास्तेन समायाताः पुरोत्तमम् ॥ ५१
 आग्रीध्रो मालुधानश्च विशाखो यूपसंभवः ।
 जटाधरोऽग्निगर्भश्च सुशर्मा वेदपारगः ॥ ५२
 संकृतिर्बामदेवश्च विरूपाक्षः कृताननः ।
 जयन्तो वेदगर्भश्च पिप्पलो रोमशो महान् ॥ ५३
 एते चान्ये च बहवो राजानं समुपागमन् ।
 तान्दृष्ट्वा ब्राह्मणश्चेष्टान् नमस्कृत्य नृपोत्तमः ॥ ५४
 प्रसाद्याहार्यपाद्यं च मधुपर्कं प्रसार्य च ।
 आसनानि प्रदत्त्वा च यथायोग्यं यथाविधि ॥ ५५
 आवासाय गृहांश्चैव भोज्यानि विविधानि च ।
 यथासुखं निवेश्याथ वाजिमेधं व्यजिज्ञपत् ॥ ५६
 तेऽपि विप्रा नृपतिना पूजिताः प्रीतमानसाः ।
 वसन्त आगते काले चक्रुस्ते यज्ञमुत्तमम् ॥ ५७
 इत्युक्तो नृपतिर्विप्रैः स्वपितुर्वृत्तमब्रवीत् ।
 तन्मध्ये वेदमार्गश्च ब्राह्मणो वेदपारगः ॥ ५८
 नानाशास्त्रविधानज्ञो नानागमपरायणः ।
 पापानामपि सर्वेषां प्रायश्चित्तानि कृत्स्नशः ॥ ५९
 सम्यग्बेत्ता धर्मविधिं पुराणेषु विचक्षणः ।
 उवाच चेन्द्रसेनं च पितरं मोचयामि ते ॥ ६०
 मा दुःखवशगो राजन्मा च शोके मनः कृथाः ।
 पुत्रस्त्वत्सदृशो यस्य तस्य पापं न विद्यते ॥ ६१

சத்புத்ரோ यस्य வ்ஷோ ச ஜநிஷ்யதி நூபோத்தம ।
 யஸ்மிந்நேஷோ ச சத்தீர்த்தீ மஹாபாபநிவாரகம் ॥ ௬௨
 யஸ்மிந்வஸதி ஧ர்மஜ்ஞோ ராஜா ராஜ்யே நியாமக: ।
 யஸ்மிந்நக்ஷத்ரவூக்ஷத்ர ஶமீ யத்ர ச சஸ்தித: ॥ ௬௩
 அக்ரிஹோத்ரபரோ விப்ரோ நதீ சாஶரஶாமினீ ।
 புராணபாடகோ யத்ர லிங்கம் பூராணிகம் ததா ॥ ௬௪
 யத்ர கृஷ்ணமூகா நித்யம் சரந்தி விபிநே ஶுபே ।
 துலசீகானனம் யத்ர யத்ர பில்வதரூ: ஶுப: ॥ ௬௫
 ருத்ராக்ஷமாலாபரணா பஸ்மோக்ஷூலிதவிஶ்ரஶா: ।
 பக்ஷாக்ஷரீமந்நஜபா: பக்ஷயஜ்ஞபராபணா: ॥ ௬௬
 தஸ்மிந்நேஷோ புண்யதமே பாதகம் நாஸ்தி கிஷ்ண ।
 பிதுஸ்தவ ச பாபஸ்ய ஧ானவிஶ்ருதஸ்ய ச ॥ ௬௭
 அநேகஜந்மபோக்தவ்யம் மஹதஸ்தி ச நிஷ்குதி: ।
 முக்ஷ தாபம் மனோது: ஶம் ஶ்ரேயஸ்தே஽ஶ பவிஷ்யதி ॥ ௬௮
 அஹமேவ ச மோக்ஷாய யதிஷ்யே நாஸ்தி சஸ்ய: ।
 யத்யஹம் ச பிதா புத்ரோ யதி வூதிகஸம்மத: ॥ ௬௯
 ப்ராஶ்மணே வேதசாஸ்த்ரேஷு ஶிவே ச பரமாத்மநி ।
 பஸ்மருத்ராக்ஷயோக்ஷாபி ததா பக்ஷாக்ஷரீபு ச ॥ ௭௦
 அஹேதுகீ ச மே பூத்ரி: தீந முக்திர்மவிஷ்யதி ।
 சந்தி பூமீ விஷேஷாணி ஶ்ரூதானானி விவிதானி ச ॥ ௭௧
 ததா ச ஜம்பூத்ரீபே ஹி வர்ஷே பாரதஸம்ஜகே ।
 ததா கவேரகந்யாயாஸ்தீரயோரூபயோரபி ॥ ௭௨

स्वायंभुवविमानानि शैवानि च विशेषतः ।

तस्याः कवेरकन्याया दक्षिणेऽस्मिन्महत्तरम् ॥ ७३

स्थानं च लोकविख्यातं कुम्भजादिनिवासितम् ।

कुम्भघोणं महापुण्यं भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणाम् ॥ ७४

तस्य पश्चिमदिग्भागे योजन द्वितये शुभे ।

पारिजातवनं पुण्यं पापिनामपि मुक्तिदम् ॥ ७५

ब्रह्मादीनां तपःस्थानं इन्द्रादिसुरसेवितम् ।

तत्रानयित्वा स्थाने च पितरं मोचयामि ते ॥ ७६

स्थानं प्रापय शीघ्रं च मया सह नृपोत्तम ।

आरोप्य शिबिकां दिव्यां बाहैरपि दृढैरपि ॥ ७७

इत्युक्तश्चन्द्रसेनस्तु मुनिना वेदगर्भिणा ।

तथा चकार सर्वं च स्वपितुश्च सुखावहम् ॥ ७८

वेदगर्भोऽपि तेनैव गत्वा स्थानं महत्तरम् ।

स्नात्वा सायं ब्रह्मतीर्थे पूरयित्वा च कुण्डिकाम् ॥ ७९

पञ्चाक्षरेणाभिमन्त्र्य प्रोक्षयामास सन्निधौ ।

पारिजातवनाधीशः पापमुक्तिं ददौ तदा ॥ ८०

राक्षसोऽपि विमुक्तश्च स्वकृतादपि चाहसः ।

पश्यतां चैव सर्वेषां विमानमधिरुह्य च ॥ ८१

ययौ कैलासभवनं ततो देवेन चोदितः ।

राजाऽपि स्वस्थदेहश्च पूर्वस्मरणसंयुतः ॥ ८२

चकार पूजां देवस्य ब्रह्मणा पूजितस्य च ।

वेदगर्भस्य वचसा स्नात्वा कावेरिकाजले ॥ ८३

वैशाखे च विशाखायां तिथौ स्वात्मविमुक्तिदे ।
 पञ्चामृतैः पञ्चगव्यैरभिषिच्य द्विजोत्तमैः ॥ ८४
 निवेद्य परमान्नं च ददौ ग्रामस्य सप्तकम् ।
 कोटिस्वर्णं ददौ पश्चात् पूजार्थं परमेशितुः ॥ ८५
 दिव्यवस्त्राणि दिव्यानि रत्नानि सुबहूनि च ।
 छत्रध्वजपताकाश्च पूजोपकरणानि च ॥ ८६
 दत्त्वा प्रीतमना भूत्वा वेदगर्भमपूजयत् ।
 तस्यापि कोटिस्वर्णं च अग्निहोत्रार्थमादरात् ॥ ८७
 सन्तोष्य ब्राह्मणांश्चैव तदनुज्ञामवाप्य च ।
 कृत्वा च पुष्पारामं च महाபூஜோபலब्धये ॥ ८८
 तस्मिन् स्थित्वा मासमात्रं जातिस्मरणपूर्वकम् ।
 शैवं पञ्चाक्षरं लब्ध्वा वेदगर्भान्महामுने: ॥ ८९
 जन्मसाफल्यतामाप्य जीवन्मुक्तोऽभवत्स्वयम् ।
 तद्वंश्याः पितरः सर्वे तेन मुक्ता भवन्मुने ॥ ९०
 इन्द्रसेनस्थ चरितं ये शृण्वन्ति नरा भुवि ।
 तेषां विप्रापराधश्च तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ९१
 इन्द्रसेनोऽपि सर्वेषु स्नात्वा तीर्थेषु च स्वयम् ।
 ययौ स्वनगरीं पश्चात् जन्मसाफल्यमाप्य च ॥ ९२
 एतत्ते सर्वमाख्यातं सम्यक् शौनक सुव्रत ।
 इतः परं च ते वच्मि किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ९३

इति षष्ठोऽध्यायः

सप्तमोऽध्यायः -

श्री शौनकः—

अस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं श्रुत्वाऽपि पुनरेव मे ।

श्रोतुमेव ततः प्रीतिर्यद्यनुग्रहभागहम् ॥ १

सूत नो वद सर्वज्ञ माहात्म्यमतिपावनम् ।

सूतः—

अस्य क्षेत्रस्य माहात्म्यं कथ्यते ते महामते ॥ २

वाञ्छा त्वरयतीवाद्य शृणु सर्वज्ञशेखर ।

अत्रैवोदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् ॥ ३

शिवप्रीतिकरं पुण्यं सर्वसौभाग्यदायकम् ।

यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यन्ते मनुजा भुवि ॥ ४

पुरा राधन्तरे कल्पे वर्तमाने कृते युगे ।

नर्मदायास्तटे रम्ये ऋषिरासीद्धि शालिकः ॥ ५

आश्रमे निवसन्विप्रैः स्वकीयैरपि बान्धवैः ।

मातापित्रोश्च शुश्रूषां कुर्वन्नास्ते द्विजोत्तमः ॥ ६

धर्मशीलः पिता तस्य कालधर्ममुपाश्रितः ।

तत्पत्नी यज्ञशीला च भर्त्रा चानुमृतिं ययौ ॥ ७

शालिकोऽपि स्वपित्रोश्च कृत्वा चैवोर्ध्वदेहिकम् ।

अस्थीन्यादाय कुम्भे च परलोकहिताय च ॥ ८

गङ्गायामस्थिनिक्षेपः कर्तव्य इति निश्चितः ।

स्वशिष्यैरन्वितो भूत्वा गन्तुं समुपचक्रमे ॥ ९

ததாரீர் தீவயோகேன நாரதோ லோகபூஜித: ।

தஸ்யீவ ச கூஹ்ரமாதாரார்த்தமுபாகத: ॥ ௧௦

அஸ்திகும்தசமேதம் ச ப்ரயாணோந்முகமேவ ச ।

பப்ரச்ச கிமிதம் சேதி குதோ கந்தா஽சி மே வத ॥ ௧௧

இத்யுக்தஸ்தேன முநிநா ஶாலிகோ முநிஸத்தம: ।

நத்வா தத்பாடியுதலம் தத்வா சாஸனமேவ ச ॥ ௧௨

அத்யீ தத்வா யதான்யாயம் அதித்யேன ந்யமந்நயத் ।

ஸ்வபித்ரோர்முக்தயே சர்வீ யதாவதநுபூர்வஸ: ॥ ௧௩

உவாச பக்தியுக்தசு வினயேன விநிததீ: ।

ஸாலிக:—

போ போ நாரத சர்வஜ்ஜ சர்வலோகோபகாரக ॥ ௧௪

சர்வீ லோகாஸ்த்வயா துஷ்டா தேவதானவராஶஸா: ।

அவ்யாஹதகதிஸ்த்வம் ச சர்வஜ்ஜோ஽சி யதோ பவான் ॥ ௧௫

கஜ்ஜாம் கந்தும் ப்ரவூத்தோ஽ஸ்தி இதானிமஸ்திகும்ததூத் ।

கைலாஸலோகோ கந்தவ்ய: பிதூணாம் மம சுவ்ரத ॥ ௧௬

இத்யுக்த்வா தம் நமஸ்கூத்ய பாதீ தூஷ்ணிமவஸ்தித: ।

தம் துஷ்டா ஶாலிகம் பக்தம் பிதூமுக்திப்ரவூத்திகம் ॥ ௧௭

உவாச வினயஜ்ஜஸ்ய ஶுஸ்ரூஷணரதஸ்ய ச ।

நாரத: -

ஸ்ரூணு ஶாலிக தே வசுமி த்வத்பித்ரோர்முக்திகாரணம் ॥ ௧௮

சர்வீ லோகா மயா துஷ்டா: ஶ்தானானி ச விஸேஸத: ।

பூதம் பவ்யம் பவிஷ்யசு சர்வீ வேஷி முநிஸுதர ॥ ௧௯

कुत्रजिज्ञन्मना मुक्तिः कुत्रचिद्दर्शनाद् द्विज ।
 एवं बहुविधो देशो नानापुण्यप्रदायकः ॥ २०
 काश्यां च मरणान्मुक्तिः पापेभ्यो नात्र संशयः ।
 नरकं च न यात्येव काशीवासी कदाचन ॥ २१
 यस्य दन्तनखास्थीनि काश्यां वै निक्षिपेदिति ।
 शतपापानि नश्यन्ति यावदस्थिक्षयावधि ॥ २२
 अस्थिक्षयात्परं नास्ति तस्य पुण्यस्य सञ्चयः ।
 पश्चाच्च सत्कुले जन्म भविष्यति नरस्य च ॥ २३
 शिवभक्तौ मतिस्तस्य जायते तत्र वै ध्रुवम् ।
 ततः सेतुं समासाद्य तस्मिन्नेव च जन्मनि ॥ २४
 मृतिं लब्ध्वा च काश्यां च कैलासपदवीं व्रजेत् ।
 एतदप्यधिकं स्थानं रहस्यं वर्तते भुवि ॥ २५
 केनापि तच्च न ज्ञातं भस्मन्यस्ताग्रिखण्डवत् ।
 अहमेव च जानामि ब्रह्मा वेत्ति शिवोऽपि च ॥ २६
 एवमुक्तं च गुरुणा तदुक्तं च मयाऽधुना ।
 गोपनीयं प्रयत्नेन भवताऽपि कथञ्चन ॥ २७
 अस्ति कावेरिकातीरे दक्षिणे पुण्यभूतले ।
 पारिजातवनं नाम ब्रह्मणा परिपूजितम् ॥ २८
 तस्य क्षेत्रस्य महिमा वर्णितुं नैव शक्यते ।
 अस्थिनिक्षेपमात्रेण शिवलोके वसेद्भुवम् ॥ २९
 गृध्रेण चाहृतं पूर्वं अस्थिखण्डं मया पुरा ।
 पतितं च तदाकाशे देवस्थाने महत्तरे ॥ ३०

சதுவ்யக்ஷை கைலாசே மயா ஶக்ரஸநிதௌ ।
 நரகாதுத்யித: ஶீघ்ரம் விமானேன சமாஹித: ॥ ௩௧
 காணபத்யம் ததா ததம் ஶிவேன பரமேஸ்தினா ।
 மயா஽நுபூதம் பூர்வம் ச த்வமப்யேததததா கuru ॥ ௩௨
 அஸ்திபாதனமாத்ரேண பிதரௌ முக்திமேஷ்யத: ।
 அஸ்ய க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் கஸ்யாபி ச ந வித்யதே ॥ ௩௩
 சமாடாயாஸ்திகும்பஹீ ச ததக்ஷேத்ரம் யாஹி பாவனம் ।
 ப்ரஹ்மபுஷ்கரிணிதீரே ஶ்வாத்வா ச ததமேவ ச ॥ ௩௪
 குஷானாஸ்தீர்ய ததததே ததம் நிஷிப்ய மந்த்ரத: ।
 பத்மாஶ்ரம் சமுக்தார்ய புன: ப்ரக்ஷாடயாவதம் ॥ ௩௫
 தேன தே பிதராவந்தே கைலாசம் ச சமேஷ்யத: ।
 அஸ்திந்வாக்யே ந சந்நேஹம் கuru ஶாலிக சுவத் ॥ ௩௬
 அஸத்யம் யதி மே வாக்யம் மந்மூர்யா ஶததா பவேத் ।
 ஶிவ எவாத்ர ஜானாதி தேவபாடே ஶபாம்யஹம் ॥ ௩௭
 க்ஷேத்ரோபவாசம் க்ருத்வா ச ஶிரோமுண்டனமேவ ச ।
 அநுஜ்ஞாப்ய த்விஜவரான் ப்ரஜயஸ்வ ச தான்புன: ॥ ௩௮
 தஸ்தாஸ்த்ஸர்வப்ரயத்னேன கார்யோ விதிரநுத்தம: ।
 அஸ்திநாநாந் தர்ஸநம் தத்ர ந கர்த்வ்யம் த்விஜோத்தம ॥ ௩௯
 ரஹஸ்யம் காரணம் சாஸ்தி தஸ்திந்நாலோகநே மஹத் ।
 உபரிஸ்தாந் கும்தஸ்ய அஸ்தத்யம் ஶ்வாபயஸ்வ ஹ ॥ ௪௦
 எதஸ்ய சதததாந் லோகே ந பூதம் ந பவிஷ்யதி ।
 இத்யுக்த்வா நாரதஸ்தூஷ்ணீ ப்ருக்த்வா தந்மந்நிதிரே ஶத்யத: ॥ ௪௧

यथागतं गतः पश्चात्तीर्थसेवी द्विजोत्तमः ।

एवं प्रचोदितो विप्रो मुनीनां शालिकोत्तमः ॥ ४२

मुक्त्यर्थमेव पित्रोश्च क्षेत्रमैरावतं गतः ।

तथा चकार सर्वं च अस्थिनिक्षेपणं द्विजः ॥ ४३

अस्थिनिक्षेपसमये कुम्भरन्ध्रे द्विजोत्तमः ।

ददर्श किञ्चित् कुम्भे च अस्थिपूर्णं स शालिकः ॥ ४४

यावन्ति तत्र चास्थीनि तावल्लिङ्गाकृतीनि च ।

दृष्ट्वा च विस्मयं गत्वा तूष्णीं प्रच्छाद्य चावटम् ॥ ४५

अश्वत्थं स्थापयामास तस्योपरि मनोहरम् ।

क्षेत्रोपवासं कृत्वा च शिरोमुण्डनपूर्वकम् ॥ ४६

तिलोदकं पिण्डदानं कृत्वा ब्राह्मणभोजनम् ।

स्थानं वासाय तत्रैव न्यवसत्प्रीतिपूर्वकम् ॥ ४७

अस्थिनिक्षेपणात्पश्चात् विमानं सार्वगामिकम् ।

शिवः संप्रेषयामास तावानेतुं स्वदूतकान् ॥ ४८

समागत्य च दूताश्च शिवसारूप्यधारिणः ।

विमाने तौ समारोप्य कैलासमगमन् द्विज ॥ ४९

शालिकोऽपि च तौ दृष्ट्वा पितरौ लोकवन्दितौ ।

स्वयं कृतार्थतां प्राप्य शिवज्ञानमवाप्य च ॥ ५०

देहान्ते पितृभिः साकं कैलासं प्राप्तवान्पुरा ।

देव्याऽलङ्कारनायक्या सहितो ब्रह्मनायकः ॥ ५१

पश्चादक्षरं व्याकुरुते दक्षिणे श्रवणे विभुः ।

दृष्ट्वाऽपि यत्र कुत्रापि मृतानामपि सर्वदा ॥ ५२

ब्रह्मकुण्डसमं तीर्थं ब्रह्मक्षेत्र समं नहि ।
 क्षणं क्षणार्धमपि वा ये वसन्ति स्थलोत्तमे ॥ ५३
 तेषामीश्वरसायुज्यं भवत्येव न संशयः ।
 शिवरात्रिदिने पुण्ये यः करोति शिवार्चनम् ॥ ५४
 शिवसायुज्यमाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ।
 अर्चयित्वा चतुर्यामिं जागरित्वा निशामपि ॥ ५५
 श्रुत्वा पुराणं तत्रैव ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ।
 बिल्वपत्रैर्विशेषेण पूजा तत्र विशिष्यते ॥ ५६
 एकेन बिल्वपत्रेण यः करोति शिवार्चनम् ।
 शिवनाम समुच्चार्य देवीं चापि तथैव च ॥ ५७
 स कोटिशिवरात्र्याश्च फलं प्राप्नोति मानवः ।
 यदा कदा वा संप्राप्तः स्थानमेतत्पुरातनम् ॥ ५८
 तदैव मुण्डनं कार्यमुपवासपुरःसरम् ।
 पितरस्तृप्तिमायान्ति यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ ५९
 वृषोत्सर्गं पितॄणां तु तुष्टयेऽस्मिन् स्थलोत्तमे ।
 रोमसंख्यातवर्षाणि शिवलोके महीयते ॥ ६०
 अमायां प्रतिमासं तु स्नानं श्राद्धं पितृप्रियम् ।
 वंशवृद्धिर्भवेत्तस्य पितृप्रीतिश्च तस्य च ॥ ६१
 अर्धोदये महापुण्ये तथा पुण्ये महोदये ।
 सूर्येन्दुग्रहणे काले पारिजातवने शुभे ॥ ६२
 कावेरीस्नायिनां नृणां दर्शनात्पातकं तदा ।
 विनश्यति क्षणेनैव रवेरन्धतमो यथा ॥ ६३

कायिकं त्रिविधं पापं वाचिकं तु चतुर्विधम् ।
 मानसं त्रिविधं पापं नराणां परिकीर्तितम् ॥ ६४
 परदाराभिगमनं हिंसा चैव विधानतः ।
 परद्रव्यापहरणं त्रिविधं कायिकं स्मृतम् ॥ ६५
 पैशुन्यमनृतं चैव पारुष्यमपि सर्वशः ।
 असंबद्धप्रलापश्च वाचिकं स्याच्चतुर्विधम् ॥ ६६
 अन्यद्रव्येष्वभिध्यानं मनसा नष्टचिन्तनम् ।
 वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ॥ ६७
 पापमेतद्दशविधं अधोदयमहोदये ।
 रविचन्द्रग्रहे चैव पारिजातवनस्थले ॥ ६८
 कावेरीस्नायिनां नृणां तत्क्षणेन विनश्यति ।
 पारिजातवनस्थाने रवीन्दुग्रहणे सति ॥ ६९
 कावेरीस्नानकृन्मर्त्यः कोटियज्ञफलं लभेत् ।
 पारिजातवनक्षेत्रे कावेरी दुर्लभा नृणाम् ॥ ७०
 एषु कालेषु पुण्येषु वरसायुज्यदायिनी ।
 पारिजातवनक्षेत्रे सर्वस्थानोत्तमोत्तमे ॥ ७१
 कवेराजायां स्नायीत ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
 ग्रहणे मुक्तिदा पुण्या सर्वैश्वर्यप्रदायिनी ॥ ७२
 गङ्गाशतगुणा ज्ञेया महापातकनाशिनी ।
 सर्वस्वेनापि कर्तव्यं श्राद्धं वै राहुदर्शने ॥ ७३
 पारिजातवनक्षेत्रे ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
 यः करोति सकृत् श्राद्धं गयाश्राद्धफलं लभेत् ॥ ७४

चन्द्रसूर्यग्रहे यस्तु श्राद्धं विधिवदाचरेत् ।
 तेनैव सकला पृथ्वी दत्ता विप्रकरे ध्रुवम् ॥ ७५
 अत्र स्थाने महापुण्ये ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।
 पितृभूताय विप्राय भूतिरुद्राक्षधारिणे ॥ ७६
 श्रोत्रियाय दरिद्राय भूमिं दद्यात्सदक्षिणाम् ।
 धान्यं हिरण्यं गां चैव वस्त्रं तण्डुलमेव च ॥ ७७
 आयुरारोग्यसंपन्नो धनधान्यसमृद्धिमान् ।
 पुत्रपौत्रादिसंयुक्तो बहुक्षीराढ्यगोयुतः ॥ ७८
 नरो भवति देहान्ते शिवसायुज्यमाप्नुयात् ।
 कृष्णपक्षचतुर्दश्यामिन्दुवारे विशेषतः ॥ ७९
 कृष्णाष्टम्यामर्कवारे ह्ययनद्वितये वरे ।
 संक्रान्तिपुण्यकाले च पौर्णमास्यां शुभे दिने ॥ ८०
 सोमसूर्योपरागेषु मन्वादिषु युगादिषु ।
 वैधृतौ च व्यतीपाते श्रवणार्के तथैव च ॥ ८१
 पारिजातवनक्षेत्रे पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ।
 कुर्वन् समस्तकर्माणि शिवलोके महीयते ॥ ८२
 अत्र सन्देहकृन्मर्त्यो नरकं प्रतिपद्यते ।
 एतदध्याय पठनात् श्रवणादपि मानवः ।
 शिवलोकमवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ ८३

इति सप्तमोऽध्यायः

अष्टमोऽध्यायः ।

शालिकः—

मुने सर्वार्थतत्त्वज्ञ सर्वभूतोपकारक ।

त्वद्वाक्यादेव पितरौ प्राप्तौ कैलासमुत्तमम् ॥ १

अव्याजेन परेषां च उपकारित्वमेव च ।

अस्थिरखण्डं च यत्रस्थं कस्य चास्थि तदद्भुतम् ॥ २

गृध्रेण चाहृतं यत्र तत्सर्वं विस्तराद्बद ।

अहो पुण्यतमः सोऽयं जन्मान्तर तपोबलात् ॥ ३

यस्मिन्क्षेत्रे निपतितं गृध्रेणैव समाहृतम् ।

न तस्य सदृशो लोके शिवभक्तोऽस्ति कश्चन ॥ ४

केन वा पुण्यपाकेन नीतं दैवबलेन च ।

अस्ति कुण्डीरविषये ग्रामो ह्युत्पलसंज्ञकः ॥ ५

बहवो ब्राह्मणास्तत्र वसन्ति द्विजपुङ्गवाः ।

तस्मिन्नेवाग्रहारे च सोमशर्मा द्विजोत्तमः ॥ ६

निवासमकरोत्पूर्वं कुटुम्बी ग्रामयाचकः ।

दायादैर्हृतभूमिश्च धनधान्यविवर्जितः ॥ ७

कुटुम्बभरणं तत्र कथंचित्तत्र चैव हि ।

एवं प्रवर्तमानस्य काले भार्या ममार ह ॥ ८

पुत्राश्चापि च चत्वारस्ततश्च मरणं गताः ।

ब्राह्मणः शोकसन्तप्तो बभ्राम भ्रान्तचेतनः ॥ ९

वनाद्धनान्तरं गच्छन् देशादेशं च निर्जनम् ।

भिक्षाहारपरो नित्यं कदाचित्फलजीवितः ॥ १०

एवं सञ्चरमाणश्च द्विजस्य भवनं गतः ।
 तस्मिन्काले द्विजस्तत्र शिवपूजाप्रवर्तकः ॥ ११
 आस्ते शुद्धसमाचारः पत्रपुष्पफलान्वितः ।
 शिवं समर्चयामास स्वगृहे ब्राह्मणोत्तमः ॥ १२
 धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः उपचारैश्च षोडशैः ।
 असावपि द्विजस्तत्र मोदमानः शिवार्चकम् ॥ १३
 पश्यन्पश्यन् पुनः पश्यन्सन्तोषेण मुहुर्मुहुः ।
 अन्नार्थी स्थितवांस्तत्र ब्राह्मणस्य तु मन्दिरे ॥ १४
 तस्यैव देवपूजान्ते तेनैव ब्राह्मणेन च ।
 प्रदक्षिणं चकारात्र कुक्षिपूरणकारणात् ॥ १५
 तेनापि भोजनं दत्तं ब्राह्मणाय च भिक्षवे ।
 भुक्त्वा यथेष्टं तत्रान्नं वैदिकस्य विशेषतः ॥ १६
 स्थित्वा तत्रैव रात्रौ च प्रभाते च ययौ पुनः ।
 ग्रामाद्ग्रामान्तरं गच्छन्मध्ये वर्षेण पीडितः ॥ १७
 निषसाद तरोर्मूले तदा चाशनिपातनात् ।
 पञ्चत्वमगमत्पश्चात् निर्जने शून्यभूतले ॥ १८
 प्राणोत्क्रमणतः पश्चात् कङ्कगोमायुवायसाः ।
 मांसाशिनश्च खादन्तो विचकर्षन्परस्परम् ॥ १९
 पतितं तत्र तत्रैव खण्डशश्चास्थिसञ्चयम् ।
 तेन यद्ब्राह्मणगृहे दृष्टं च शिवपूजनम् ॥ २०
 प्रदक्षिणं चापि कृतं तत्फलद्वयमेव च ।
 शिवप्रदक्षिणफलं शिवपूजाप्रदर्शनम् ॥ २१

तत्कर्म सफलीकर्तुं गृध्रो भूत्वा च यत्फलम् ।
 आदाय चास्थिखण्डं च क्षेत्रमेतदुपागतः ॥ २२
 पातयित्वा चास्थिखण्डं पारिजातस्य मध्यमे ।
 निलिल्ये तद्वने गृध्रः शिवक्षेत्रे महत्तरे ॥ २३
 अशनेः पतनं जातं भक्तिहीनप्रदक्षिणात् ।
 कुक्षिपूरणचित्तेन यत्कृतं तत्र दर्शनम् ॥ २४
 मन्त्रसंस्कारहीनश्च जातश्च ब्राह्मणस्तथा ।
 येन केन प्रकारेण यस्य कस्यापि देहिनः ॥ २५
 शिवस्य दर्शनं पुण्यं शिवस्यैव प्रदक्षिणम् ।
 जायते यदकालेन निष्फलाय न कल्पते ॥ २६
 तस्मादस्यास्थिखण्डस्य गृध्ररूपफलेन च ।
 शिवक्षेत्रमुपानीतं पुनरावृत्तिवर्जितम् ॥ २७
 सोऽपि तत्र विमुक्तोऽभूत् अस्थिप्रपतनेन च ।
 अनेकजन्मसिद्धानां अपि वेदान्तवादिनाम् ॥ २८
 श्रौतस्मार्तविशिष्टानां जातानां च कुले शुभे ।
 यत्फलं जायते पुंसां तत्फलं प्राप्तवान्द्विजः ॥ २९
 अकृतातिथिपूजानां अनेकाशरपोषिणाम् ।
 अमहादेवभक्तानां दुर्लभं शिवमन्दिरम् ॥ ३०
 अकन्यादायिनां पुंसां अगोदानरतात्मनाम् ।
 अमातृपितृभक्तानां दुर्लभं शिवमन्दिरम् ॥ ३१
 अमाघस्त्रायिनां नृणां आलस्योपहतात्मनाम् ।
 अनुपासितहोमानां दुर्लभं शिवमन्दिरम् ॥ ३२

ஏதா஁தா ஸிவபதம் தீன பராஸம் திவஜ்ந்நமா ।

கிம் புநர்஢ிவத்யுக்தானா ஸிவமர்வயதா கலௌ ॥ 33

ப஁நா஁த்ரி கிமுக்தீன த்ர஁வ்யௌ ப்ர஁நாயக: ।

அஜ்நானிநா ஜ்நானிநா வா பகித஁நீனீன வா திவஜ ॥ 34

யத஁஁஁யா ஁ த்ர஁த்ரீத் தேவௌ஁பி ப்ர஁நாயக: ।

முகிதம் தாஸ்யதி பக்தானா ஸம்ஸாரமலமுக்தயீ ॥ 35

விமானீன திவஜ: ஸம்புலௌ நிர்வீதிதாயகம் ।

அகமத்ஸ்வாஸ்தி஁வ்஁ண்டஸ்ய பதனீன புரௌத்தமீ ॥ 36

மா஁த்யம்மீதத்பததா ஁ ஸ்ர஁வதா திநீ திநீ தேவஸபாங்கணீ ஁ ।

தீஸா ஁ வாஸௌ ரஜதாத்ரிஸ்ரீஜீ பவீ஁஁ ஸத்யம் க்ருபயா ஸிவஸ்ய ॥ 37

ஸதாதரீணாபி ஁ ஸ்ர஁வதா கலௌ விஸீஸவிஜ்நானபலப்ரதம் பவீத் ।

ஸ ஸம்புரூபம் பரி஁஁஁ பஸ்தாத் வஸீ஁஁ நித்யம் ஸிவஸநிதௌ ஁ ॥ 38

நிமிஷம் நிமிஷா஁ம் வா வாஸம் கர்வந்தி யீ நரா: ।

஁ராவதபுரீ புண்யீ ந தீஸா ஁ புநர்஢வ: ॥ 39

பிதரௌ஁பி திவம் யான்தி நிரயா஁: ஁வமௌ஁திதா: ।

ந பதந்தி ஁ த்ருத்ரிஸ்தா யான்தி ப்ர஁பதம் தத: ॥ 40

தஸ்தாத்ரீவ நிதயதம் க்ஷீத்ரிஸ்ய ஁ விஸீஸத: ।

தர்ஸனம் ஁வ கர்தவ்யம் முகிதகாமிபிராதராத் ॥ 41

ஸீமாப்ரவீஸமாத்ரீண பாபம் நஸ்யதி ஁அ஁த்ரி: ।

தீவதர்ஸனத: பஸ்தாத்ஸாரூப்யம் யாதி மாநவ: ॥ 42

தீர்த்ய்ஸ்நானீன பஸ்தா஁஁ ஸாயுஜ்யம் ப்ராபுவந்தி ஁ ।

ந த்யானம் ந ஁ பூஜா ஁ ந ஸ்தௌத்ரிநம் ஁ ஁தர்ஸனம் ॥ 43

इच्छन्ति मुनिमुख्याश्च सर्वे वेदान्तवेदिनः ।

धर्मशास्त्रेषु सर्वेषु कथितं लोकरक्षणम् ॥ ४४

ब्रह्मकुण्डसमीपे तु यो दद्यादन्नमुत्तमम् ।

अन्नवर्षं सहस्राणि वसेच्च रजताचले ॥ ४५

अहो भाग्यमहो भाग्यं यस्मादुक्तं मयाधुना ।

पारिजातवनक्षेत्रे ह्यार्द्रायां चापगे रवौ ॥ ४६

कावेर्यां च सकृत्स्नात्वा उषः पश्यति शङ्करम् ।

ऐरावतपुरेशानं अन्ते कैलासमाप्नुयात् ॥ ४७

आर्द्रादिने च पश्यन्ति स्नात्वा कावेरिकाजले ।

प्रातर्न ते नराः प्रोक्ताः किन्तु रुद्रा न संशयः ॥ ४८

पारिजातवनं यातुं प्रस्थितो यो नरोत्तमः ।

पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ ४९

क्षेत्राणामुत्तमं क्षेत्रं पारिजातवनस्थलम् ।

तीर्थानामुत्तमं प्रोक्तं कावेर्यष्टगुणं भवेत् ॥ ५०

तत्र वर्तनमात्रेण पुनर्देहान्तरं विना ।

मुक्तिर्नृणामयत्नेन सिद्धयेद्ब्राह्मणपुङ्गव ॥ ५१

पञ्चाक्षरस्य मन्त्रस्य सिद्धिरस्य क्षणाद्भवेत् ।

पञ्चाक्षरजपस्तत्र एकः कोटिगुणो भवेत् ॥ ५२

पारिजातवनक्षेत्रं ब्रह्महत्यादिशोधकम् ।

पारिजातवनस्थाने तुलायां मकरे रवौ ॥ ५३

स्नातुमायान्ति कावेर्यां गङ्गाद्याः सरितो द्विज ।

स्वपापानां विनाशार्थं त्यक्तानां पापिभिनरैः ॥ ५४

அத: ச்நானம் விசிஷ்டம் ச்யாதத்ரு மாசத்ருயே த்விஜ ।

அத: பாபவிநாசார்த்தம் பாரிஜாதவனஸ்தலே ॥ ௫௫

ப்ரயத்னேநாபி கந்தவ்யம் ச்நாதும் மாசத்ருயே஽த்ரு வௌ ।

பாரிஜாதவனக்ஷேத்ரே காபேரீசாபிநாநம் நூநாமு ॥ ௫௬

மஹாபாதகஸக்ஷாநி நஸ்யந்தி க்ஷணமாத்ருத: ।

ஏராபத பூரக்ஷேத்ர சஹஜாஜலபாபிநாமு ॥ ௫௭

மாதுநாநம் ஸ்தந்யபாநம் து ந பூயோ ஜாயதே த்விஜ ।

பாரிஜாதவன க்ஷேத்ரே சஹஜாசாபிநாநம் ததா ॥ ௫௮

ப்ரஹ்மபூதம் வா ஸுராபம் வா கुरुதத்பகமேவ வா ।

ஏதத்ஸம்ஸகிணிம் வாபி ஶுத்ரம் கुरुதத்க்ஷணேந வௌ ॥ ௫௯

பாரிஜாதவனஸ்தானம் பஞ்சபாதகநாசநமு ।

ஸத்ருத்யா நாஸ்ரபிஸ்யந்தி பாதகோபஹதா ஜநா: ॥ ௬௦

பாரிஜாதவனக்ஷேத்ரகாபேரீநம் பாபநாசினீமு ।

ஸத்ருத்யா நாசரிஸ்யந்தி பாதகோபஹதா ஜநா: ॥ ௬௧

துலாமாஸே மா஘மாஸே பாரிஜாதவனஸ்தலே ।

ந ச்நாஸ்யந்தி ச காபேரீநம் பாதகோபஹதா ஜநா: ॥ ௬௨

பாபாநாமபி ஸர்வேபாநம் பாரிஜாதவனஸ்தலே ।

ஏராபதபூரேசாநஸேவயா நாசநம் பவேத் ॥ ௬௩

ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரியோ வௌஸ்ய: ஶுத்ரோ வா ஸங்கரோ஽பி வா ।

பக்த்யா ப்ரஹ்மபூரேசாநம் த்ருக்ஷா ந நிரயம் ப்ரஜேத் ॥ ௬௪

ப்ரதக்ஷிணம் ய: கुरुதே ஶிவலிங்கம் ஸ மானவ: ।

முக்திஸ்தஸ்யாப்யயத்னேந ஸித்ருத்யாஸு த்விஜோத்ருதம ॥ ௬௫

अङ्गप्रदक्षिणं चैव नमस्कारप्रदक्षिणम् ।
 सव्यापसव्यं तु तथा सोमसूत्रप्रदक्षिणम् ॥ ६६
 पारिजातवनेशस्य क्रियते यत्प्रदक्षिणम् ।
 एकेनैव विमुक्तिः स्यात् कष्टसंसारसागरात् ॥ ६७
 प्रदक्षिणेन चैकेन पारिजातवनस्थले ।
 लक्षकोटिसहस्रस्य प्रदक्षिणविधेः फलम् ॥ ६८
 एकं सव्यमसव्यं तु तथा दशशतं स्मृतम् ।
 सोमसूत्रं त्रिलक्षं स्यान्नत्वा नत्वा तु कोटिशः ॥ ६९
 अङ्गप्रदक्षिणं पुण्यमनन्तं तत्प्रकीर्तितम् ।
 स्तोत्रं विनैव मौनी स्यात् मन्दं च गमनं तथा ॥ ७०
 पारिजातवनेशस्य नमस्कारप्रदक्षिणम् ।
 अर्चनं वन्दनं शम्भोः जन्मान्तरतपःफलम् ॥ ७१
 ऐरावतपुरेशस्य दर्शनं नातिदुर्लभम् ।
 अत्यन्तदुर्लभं लोके प्रदक्षिणमनुक्रमात् ॥ ७२
 दुर्लभं प्राप्य मानुष्यं पारिजातवनेश्वरम् ।
 नार्चयेन्नैव सेवेत न कुर्याच्च प्रदक्षिणम् ॥ ७३
 न स्नाति चैव कावेर्यां स एव नरगर्दभः ।
 पुनः पुनरहं वक्ष्ये सत्यमेव मृषा च न ॥ ७४
 अनाराध्य महादेवं पारिजातवनेश्वरम् ।
 संसारसागरे मग्नः कथं पारं गमिष्यति ॥ ७५
 ऐरावतपुरेशानसेवाहीना नरास्तु धिक् ।
 ऐरावतपुरेशानं न नमेद्यस्य वै शिरः ॥ ७६

திக் ஜன்ம தஸ்ய சததம் நைவ தன்முக்திபாஜன: ।
 பாரிஜாதவனேசான பக்திமந்த: சூராஸ்வ வை ॥ ௭௭
 ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரேசானபக்திஹீனஸ்து தானவ: ।
 ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரேசானபக்திமந்தோ ஜனாஸ்து யே ॥ ௭௮
 தே ஸ்ரேஷ்டா: சர்வதேவையோ யதோ பக்தி: சுதுர்லபா ।
 சம்மார்ஜனாதிபிரியே வை ப்ரஹ்மேசானஸ்ய சாலயம் ॥ ௭௯
 சமயக்துஷ்யதி தேவேச: தேபா துஷ்டோ பவேச்சிவ: ।
 பாரிஜாதவனஸ்தானகாவேரியா ஸ்நாந்தி யே நரா: ॥ ௮௦
 ப்ரதக்ஷிணம் யே கர்வந்தி ப்ரஹ்மேசஸ்ய த்விஜோத்தம ।
 நமஸ்காரம் ப்ரகர்வந்தி பாரிஜாதவனேஸ்வரம் ॥ ௮௧
 பஸ்சாக்ஷரம் மஹாமந்த்ரம் யே பठन्ति स्थलेऽत्र वै ।
 ஸ்ரீரூத்ரம் யே ஜபந்த்யத்ர பக்தியுக்தேன சேதஸா ॥ ௮௨
 பயோ ததி தூதம் தைலம் ஶர்க்ராம் குடமேவ ச ।
 ரம்பாபலம் ச சூதம் வா பநசம் வான்யதேவ வா ॥ ௮௩
 பாரிஜாதவனேசாய யே ப்ரயச்சந்தி பக்தித: ।
 சந்தனம் குங்குலம் வா஽பி யே ப்ரயச்சந்தி சாத்ர வை ॥ ௮௪
 பாரிஜாதவனேசாய தீபானாரோபயந்தி வை ।
 பாரிஜாதவனேசஸ்ய ப்ரீதயே விப்ரபாஜனம் ॥ ௮௫
 பக்த்யா கர்வந்தி வரதே பாரிஜாதவனஸ்தலே ।
 ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரஸ்தானே தன்மாஹாத்மயம் பठन्ति ये ॥ ௮௬
 ஸ்தித்வா தேசான்தரே சாபி தன்மாஹாத்மயம் பठन्ति ये ।
 பாடகானாமிதம் விப்ர யே ப்ரயச்சந்தி வை தனம் ॥ ௮௭

वस्त्रं क्षेत्रं च धान्यं च काञ्चनं वसु किञ्चन ।

पारिजातवनस्थाने ये च श्राद्धानि कुर्वते ॥ ८८

पारिजातवनक्षेत्रे कुर्वते ये महालयम् ।

सहजायां तु ये चात्र माघस्नानं प्रकुर्वते ॥ ८९

तुलामासे तु कावेर्या येऽत्र स्नानं प्रकुर्वते ।

पौर्णम्यां भानुवारे च व्यतीपातेन्दुवासरे ॥ ९०

विषुवायनकालेषु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।

अन्येषु पुण्यकालेषु येऽत्र स्नानं प्रकुर्वते ॥ ९१

ते नराः पापनिर्मुक्ताः शिवलोकं प्रयान्ति वै ।

पारिजातवनक्षेत्रं ये गच्छन्ति द्विजोत्तमाः ॥ ९२

ताभमस्कुर्वते नित्यं देवेन्द्रप्रमुखाः सुराः ।

पारिजातवनस्थाने कावेरी मुक्तिदायिनी ॥ ९३

स्मृताऽऽर्तिनाशिनी सा च सर्वपापक्षयंकरी ।

अत्र स्नात्वा महादेवं पितृमातृक्रियां तथा ॥ ९४

दृष्ट्वा कृत्वा यथाशास्त्रं शिवलोकं प्रयान्ति वै ।

पारिजातवनक्षेत्रे कावेरीमुखरन्धरः ॥ ९५

ब्रजामीति प्रयाति स्म स शिवो मानवो न च ।

पारिजातवने पुण्ये पवित्रे पापनाशने ॥ ९६

स्नात्वा मकरसंक्रान्तौ कावेर्यां सत्क्रियोचिता ।

पारिजातवनेशानं नीलकण्ठमुमापतिम् ॥ ९७

श्रीमद्ब्रह्मपुरेशानं दृष्ट्वा सद्यो विमुच्यते ।

स्थलेऽस्मिंस्तद्दिने तत्र विप्रस्यैकस्य भोजनम् ॥ ९८

தத்வா ஶதஸஹஸராணி விபிராணாं ஶோஜநே ஫லம் ।
 அணுமாத்ரம் ஧நம் தத்நம் ஢ஹா஢ேருஸம் ஢வேத் ॥ ௧௦௧
 ஸ்தலே஽ஸ்மிஸ்தஹிநே விப்ர ஂகாं காं ஫்ரததாதி ஂேத் ।
 க஫ிலாநாं ஶஹஸ்ரஸ்ய தாநதுல்ய஫லம் ல஢ேத் ॥ ௧௦௨
 ஶு஢ே ஢கரஸங்க்ராந்தௌ ஫ாரிஜாதவநஸ்தலே ।
 ஢ரு஢ூதாஸாं ந ஸ்நாதி ந ஫ஸ்யதி ஢ஹேஸ்ஶரம் ॥ ௧௦௩
 ந ததாதி ஂ வி஫்ராஸ ஶ ஂவ ஢்ரஹ்ஹா ஸ்஢ூதஃ ।
 ஫ாரிஜாதவநக்ஷேத்ரே ஫ிதூநுஹிஸ்ய தர்஫ணம் ॥ ௧௦௪
 க்ஷேத்ர ஶ்ரா஢்டம் ஂ குர்வீத் ஫ிதூணாं தூஸ்யே ஢்விஜ ।
 ஫ிதரஸ்தூஸி஢ாஸாந்தி நாத்ர கார்யா விஂாரணா ॥ ௧௦௫
 அதி஫ா஫ஸஹஸராணி குர்வந்஫ி நரா஢மஃ ।
 ஫ாரிஜாதவநக்ஷேத்ரே ஶிவராத்ரிவ்ரத் ஂரந் ॥ ௧௦௬
 ஢்ரஹ்ஹத்யாஸஹஸராணி வ்ய஫ோஹதி ந ஶஸாஸ்யஃ ।
 ஫ாரிஜாதவநக்ஷேத்ரே ஶிவராத்ரியா஢ு஫ோஸிதம் ॥ ௧௦௭
 ஶக்ஷரம் ஶேவ஢ாநம் ஂ ஫்ரதியா஢ம் விஸேஸதஃ ।
 குர்வந்தம் ஜா஫ரம் தத்ர நிஸய஢ாஂஂார ஶஸ்யுதம் ॥ ௧௦௮
 ஫ாரிஜாதவநேஸாநஃ ஫்ரா஫யேத்஫ர஢ாं ஫திதம் ।
 ஫ஸ்ஂவ்யேந ஫யஸா த஢்நா ஂவீவ ஫வாं ஢்விஜ ॥ ௧௦௯
 ஶக்ஷுஸாரேண ஢धुநா நாஸிகேரஜஸூர஫ி ।
 ஫ந்஢வாஸிததோயீஸ்ஂ தூஸூர஫ி தூதூஸ்ததா ॥ ௧௧௦
 ஶிவராத்ரியாं ஶிஸம் ஂ஫ி ஸ்நா஫யே஢்஢க்தி஫ூர்வகம் ।
 தஸ்ய ஫ா஫ாநி நஸ்யந்தி ஶிவலோகம் ஂ ஫ஂஂதி ॥ ௧௧௧

पारिजातवनस्थाने ब्रह्मेशानस्य मुक्तिदे ।

सेवां प्रकुर्वतां पुंसां किञ्चित्पापं न विद्यते ॥ ११०

सत्यं सत्यमिदं सत्यं सत्यं वच्मि विशेषतः ।

मार्गशीर्षस्य मासे तु या तिथिः शुक्लषष्ठिका ॥ १११

तस्मिन्दिने समायान्ति देवाश्चेन्द्रपुरोगमाः ।

देवलोकप्रसूनैश्च पूजां कर्तुं शिवस्य च ॥ ११२

पूजाकालो देवतानां सायुज्यफलदो भवेत् ।

सर्वसंपदमाप्नोति षष्ठ्यां दर्शनमात्रतः ॥ ११३

शिवलोकमवाप्नोति नात्र सन्देहकारणम् ।

इष्टार्थसिद्धिर्भवति शिवक्षेत्रफलं हि तत् ॥ ११४

इति अष्टमोऽध्यायः

—*—

नवमोऽध्यायः

तीर्थानां सरसां वक्ष्ये क्रमेण फलदायकम् ।

महापापप्रशमनं महासौभाग्यदायकम् ॥ १

प्रथमं ब्रह्मतीर्थे च ब्रह्मणा परिकल्पिते ।

ब्रह्मजज्ञानमन्त्रेण प्रथमं स्नानमाचरेत् ॥ २

तत्तीर्थपश्चिमतटे ब्राह्मणैर्वेदवित्तमैः ।

दातव्यं परमान्नं च कांस्यपात्रप्रपूरितम् ॥ ३

फलशर्करयोपेतं तांबूलेन च संयुतम् ।

तेन दानेन महता महापापैर्विमोचितः ॥ ४

स्ववंश्यैः पितृभिः सार्धं कैलासे निवसेद्भुवम् ।
 सुधाकूपे महापुण्ये देवेन्द्रेण समाहृते ॥ ५
 स्नातस्य कार्तिके मासे भौमवारेषु सर्वदा ।
 भूतप्रेतपिशाचैश्च महापापैः प्रमुच्यते ॥ ६
 आपो वा इति मन्त्रेण स्वर्णदानं समाचरेत् ।
 पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ७
 पितरो यान्ति वै तस्य शिवलोकं न संशयः ।
 कावेर्यां तु महातीर्थे महापापनिवारके ॥ ८
 सोमसूर्योपरागे च अर्धोदयमहोदये ।
 निमज्ज्य च जले तत्र शिवद्रोहाद्विमुच्यते ॥ ९
 चालनात् शिवलिङ्गस्य यो द्रोह उपपद्यते ।
 स दोषो नश्यति क्षिप्रं जन्मान्तरशतार्जितम् ॥ १०
 वस्त्रदानश्चान्नदानं भूमिदानमथापि वा ।
 तेन पुण्येन भगवान् ब्रह्मेशः स गणैः सह ॥ ११
 गाणापत्यं ददात्येव सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ।
 स्नातव्यं सोमवारेषु सर्वमासेषु सर्वदा ॥ १२
 विशेषात्कार्तिके मासि दातव्यं कदलीफलम् ।
 एवं कृतवतस्तस्य स्वर्भोगाय मुनीश्वर ॥ १३
 इन्द्रादयश्च सेवन्ते रम्भाद्यप्सरसान्विताः ।
 भृत्यकृत्यं च कुर्वन्ति यावदाचन्द्रतारकम् ॥ १४
 एवं क्रमेण माघान्ते तीर्थेषु स्नानमात्रतः ।
 सर्वलोकनिवासश्च भविष्यति सुनिश्चितम् ॥ १५

पारिजातवनक्षेत्रे स्नात्वा कावेरिकाजले ।

अरत्निमात्रभूदानं कृतं चेत्पापनाशनम् ॥ १६

न भूयो जनिमाप्नोति शिवेन सह मोदते ।

अत्र गोदानतो मर्त्यः कैलासे भोगमाप्नुयात् ॥ १७

धनदानेन मुक्तिश्च भविष्यति न संशयः ।

अत्रा ब्रह्मविदे दत्त्वा भोजनं श्रद्धयान्वितः ॥ १८

सर्वपापविनिर्मुक्तः संसारमतिवर्तते ।

यो वै कृष्णचतुर्दश्यां पारिजातवनस्थले ॥ १९

भोजयेद्ब्राह्मणं शिष्टं महादेवः स उच्यते ।

पारिजातवनक्षेत्रवैभवं पुण्यवर्धनम् ॥ २०

दुःस्वप्ननाशनं पुण्यं शृण्वतां पठतामपि ।

अत्र प्रामाण्यकृन्मर्त्यः शिवलोकं समश्नुते ॥ २१

अत्राप्रामाण्यवादी तु नरकानयते ध्रुवम् ।

अध्यायश्रवणादस्य वाजिमेधफलं लभेत् ॥ २२

दशानां राजसूयानां अध्यायश्रवणान्मुने ।

यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु गङ्गादिषु निमज्जनात् ॥ २३

सर्वव्रतेषु यत्पुण्यं सर्वदानेषु यत्फलम् ।

तत्पुण्यं कोटिगुणितं प्राप्नोति श्रवणादिह ॥ २४

पारिजातवनक्षेत्रमाहात्म्यं शृणुयात्पठेत् ।

विधूयाखिलपापानि शिवलोके महीयते ॥ २५

शिवप्रसादसिद्धयर्थं वक्तारं पूजयेन्नरः ।

वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैः धनैर्धान्यैश्च शौनक ॥ २६

ऐरावतेश्वरः प्रीतो भवेत्तत्पूजया ध्रुवम् ।
 सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन सह मोदते ॥ २७
 तस्मात्पुराणवक्तारं सर्वस्वेनापि पूजयेत् ।
 ऐरावतेशमाहात्म्यं श्रवणात्सर्वसिद्धिदम् ॥ २८
 ऐरावतेशमाहात्म्यं ये शृण्वन्ति पठन्ति च ।
 तेषां पापाः प्रणश्यन्ति बह्विना तूलराशिवत् ॥ २९
 आयुरारोग्यसौभाग्यपुत्रमित्रादिसंयुताः ।
 भुक्त्वा नानाविधान्भोगान् विभान्ति विबुधा इव ॥ ३०
 स देवैरपि तुष्टश्च सर्वत्र विजयी भवेत् ।
 सर्वत्र सुखमाप्नोति श्रोता माहात्म्यमैश्वरम् ॥ ३१
 अनुभूयाखिलं सौख्यं इह लोके परत्र च ।
 अन्ते सायुज्यसंज्ञां च परां मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२
 सत्यं सत्यं भवन्मुक्त्यै सत्यमेतन्मयेरितम् ।
 तदा संप्रार्थ्य सर्वज्ञः शौनकाय महात्मने ॥ ३३
 उक्त्वा माहात्म्यमखिलं सूतः पौराणिकोत्तमः ।
 सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः शिवज्ञानरतोऽभवत् ॥ ३४

इति श्रीமद्வஹாண்஢புராணே ப்ரஹ்மோத்தர஢்ஷண்஢ே உபரிபாணே
 श्रीமदैராवतेश्वरमाहात्म्ये नवमोऽध्यायः

श्री अलङ्कारवल्ली समेताय ऐरावतेश्वराय नमः

உ

ஸ்ரீ சிவாய குரவே நம:

ஸ்ரீ அலங்காரவல்லீ ஸமேத ஸ்ரீ ஜராவதேச்வரர் அருள்புரிகிற
 திருநியமம் என்ற நேமம் கேஷத்ரத்தின் பெருமை
 பாரிஜாதவநகேஷத்திர மாஹாதம்யம்
 (பிரம்மாண்ட புராணத்தின் பிறும்மோத்தர
 கண்டத்திலுள்ளது).

அத்தியாயம் - 1

(பாரிஜாதம் எனும் கல்பக விருக்ஷம் பூமியில் தோன்றிய
 வரலாறு)

திரு நியமம் எனும் கேஷத்திரம் முன்னர் பாரிஜாதம்
 எனும் கல்பக மரங்கள் அடர்ந்த காடாக இருந்தது. சிறந்த
 இந்த சிவகேஷத்ரத்தின் பெருமையை செளனகர் முதலான
 முனிவருக்கு ஸூதர் சொல்கிறார். இன்று நடப்பது சுவேத
 வராஹ கல்பத்தின் வைவஸ்வத மன்வந்தரம். இதற்கு முன்
 பிராம்ம கல்பத்தில் ரதந்தர மன்வந்தரத்தில்
 தேவர்களும், அஸுரர்களும் கூடித் திருப்பாற்கடலைக்
 கடைந்து அமுதத்தை ஒரு கலசத்தில் பெற்றனர். அதனுடன்
 வெளியான ஹாலாஸ்ய விஷத்தைச் சிவன் விழுங்கினார்.
 லக்ஷ்மீ, உச்சைச் சிரவம் என்ற குதிரை, ஜராவதம் என்ற யானை,
 தன்வந்தரி என்ற ஓஷதிகள் ஏந்திய வைத்யர் முதலானோர்
 அமுதத்துடன் பாற்கடலிலிருந்து வெளியாயினர். உணவுப்
 பயிர்களுக்கான விதைகள் வெளியாகி பூமியை நிரப்பின.

நடுவே வைக்கப் பெற்ற அமுத கலசம் சிறிது அசைய,
 அமுதம் சிந்திப் பூமியில் ஆயிரத்தெட்டு துளிகளாகச் சிதறி
 விழுந்தது. நிழல் தருபவையும் பூவும், காயும் பழமும்
 நிறைந்தவையுமான தென்னை, மா, பலா, பாக்கு, புன்னை,
 சம்பகம், அரசு, கருங்காலி, பில்வம், வன்னி, ஆல், பாதிரி,
 மருது, புங்கு, மூங்கில், லோத்திரம், இலந்தை, நெல்லி
 முதலான மரங்கள் தோன்றின. விரும்பியதை நல்கும்
 பாரிஜாதமரம் நீண்டு உயர்ந்து தோன்றித் தன் விதைகள் மூலம்
 ஆயிரக் கணக்கான மரங்களையும் விளைவித்தது. அந்த

பாரிஜாதப் பெருங்காடே இந்த கேஷத்திரம். அமுதத் துளிப்பட்டதால் தெய்வீக அம்சம் நிறைந்திருந்தது. இங்கு தவமியற்ற வந்த முனிவரின் மனம் எளிதில் அடங்கி இறைவனைக் காண உதவியதால் எண்ணற்ற முனிவர்கள் இங்கு தங்கி தவமியற்றியதால் தபோவனமாகியது.

பிரும்மா படைப்பில் வெற்றி பெற்று இறுமாப்படைந்து தானே உலகின் ஈசுவரன் என உலகிற்கு வெளிப்படுத்தினார். அவரது செருக்கை அடக்க சிவபெருமான் பிரும்மாவின் ஐந்தாவது தலையைக் கிள்ளி எறிந்தார். பிரும்மா தன் குறை உணர்ந்து, சிவாபராதம் நீங்க வழி தேடினார். சிவனது ஏவலால் வானில் எழுந்த ஆகாசவாணி "பாரத தேசத்தில் சிறந்த இடத்தில் சிவலிங்கம் ப்ரதிஷ்டை செய்து வழிபடத்துயர் நீங்கும் என ஒலித்தது. பிரும்மா உடன் பூதலம் வந்து தவமியற்ற ஏற்ற பூமியைத் தேடியபோது திருசிரவனத்தருகே காவேரியின்கரையில் தவம் புரிகிற காசியபமுனிவரைக் கண்டார். ஈசனின் அருளைப் போல் தண்டனையும் மேனிலை தருவதே என உணர்த்திய காசியபர் காவேரிக் கரையில் அமுதத்துளி விழுந்த இடத்தில் எழுந்த பாரிஜாத வனத்தைக் காட்டி அங்கு சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்து முறைப்படி பஞ்சாக்ஷரமந்த்ரஜபத்துடன் பதினாறு உபசாரங்களுடன் சிவபெருமானை வழிபட வழிகாட்டினார்.

பிரும்மா சிவனை வேண்டி அவரை உள்ளத்தினுள் நிறுத்தி, காவேரியின் மணலை லிங்கமாக அமைத்துப் பாரி ஜாதமரத்தின் கீழ் ப்ரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு பஞ்சாக்ஷர மந்த்ர ஜபம் செய்து தவம் இயற்றினார். அந்த வழிபாட்டை ஏற்ற சிவபெருமான் மகிழ்ந்து பிரும்மாவின் தவற்றை மன்னித்து விட்டதாக அருளினார். பிரும்மா பெருமானை வணங்கித்துதித்தார்.

"பாரிஜாத மரத்தினடியில் பிரும்மா வழிபட்ட சிவலிங்கத்தில் நான் எக்காலமும் எப்போதும் வசிப்பேன். காவேரி நீரில் நீராடி என்னை வழிபடுபவருக்கு மேனிலை அருள்வேன்" என பிரம்மாவிற்கு வரம் தந்தார். அதனால்

பிரம்மசேவரம் என அந்தக்ஷேத்ரத்திற்குப் புகழ் ஏற்பட்டது. பிரும்மா தேவச் சிற்பியான விச்வகர்மனைக் கொண்டு ஆலயமெழுப்பினார். க்ருத யுகத்தில் பாரி ஜாதவனமாயிருந்தது, திரேதா யுகத்தில் பிரும்மேசுவரமெனவும், துவாபரத்தில் இந்த்ரநகரம் எனவும், கலியில் ஐராவதேசுவரம் எனவும் புகழ் பெற்றது.

விசுவகர்மா பிரும்மாவின் ஆணைப்படி ஐந்து பிராகாரங்களும் மண்டபங்களும் அமைத்து, கணேசர்,க்ஷேத்ரபாலர்முதலானோருக்கும்ஆலயம் அமைத்தார். நடுவில்லிங்கத்தைப் ப்ரதிஷ்டை செய்து அதன் வலப்புறத்தில் விசுவ கர்மேசுவரம் என்ற தீர்த்தத்தையும் அமைத்தார். ஊர்வலம் வர பிரும்மரதம் அமைத்தார். ப்ரஹ்மோத்ஸவம் கொண்டாடப் பெற்றது.

பிரும்மா அசுவினி நக்ஷத்ரத்தில் ஹம்ஸக்கோடி ஏற்றி வேள்வி புரிந்து ரதோத்ஸவம் கொண்டாடி மகநட்சத்திரத்தில் பிரும்ம குண்டமமைத்து அதில் கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளை வரும்படி வேண்டித் தங்கவைத்து நீராடி மகிழ்ந்தார். தக்க வேதியர்களுக்கு 100 கிராமங்களைத் தந்து வாழவைத்தார். 1008 அந்தணர்களுக்கு இருப்பிடம் தந்து தங்கி வாழ வசதிகளை அமைத்தார்.

மக்கள் சிவபெருமானது வழிபாட்டில் பக்தியுடன் ஈடுபட்டுச் சிறப்புடன் வாழ்ந்தனர்.க்ஷேத்ரத்தின் பெருமையால் அங்கு புரிந்த ஜபமும் தவமும் வழிபாடும் பன்மடங்கு பலன் தந்தன. ப்ரதோஷ வேளையில் ப்ரம்மேசுவரனைப் பாலால் நீராட்டி வழிபட்டவர் சிவநிலை பெற்றனர். அங்கு தங்கி வாழ்ந்து பல புண்ய நதிகளின் ஸங்கமம் பெற்ற தீர்த்தங்களிலும் காவேரியிலும் நீராடிச் சிவனை வழிபட்டவர் சிவநிலை பெற்றனர்.

— ★ —

அத்தியாயம் - 2

இந்திரபுரம்

சிவனது மந்த்ரங்கள் பல உண்டு. அவற்றில் ஐந்து அக்ஷரங்கள் கொண்ட பஞ்சாக்ஷர மந்திரமே மிகச் சிறந்தது.

அந்த மந்திரத்தை ஜபிக்க ஏற்ற கேஷத்திரங்களில் பிறும்மேச்வரம் (திருநியமம்) மிகச் சிறந்தது. சிவாபராதத்தால் துன்புறுபவர் இங்கு ஜபம் செய்வதால் துயர் நீங்கப் பெறுவர். நான்கு வேதங்களையும் முறைப்படி கற்று ஒதுதலுக்கான பலனைப் பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தால் பெறலாம். குருகேஷத்ரம், பதரிகாச்ரமம், மற்ற புனித கேஷத்திரங்களிலும் பல்லாண்டுகள் வசிப்பதாலான புண்யம் இங்கு பிரம்ம குண்டத்தில் நீராடி பிறும்மேசுவரரை வழிபட்டு பஞ்சாக்ஷர மந்திரஜபம் செய்வதால் கிட்டும். பித்ருக்களின் மனநிறைவு, தூய்மை, பீடைகள் விலகுதல், நோய் நீக்கம், மக்கட்பேறு என விரும்பியதனைத்தும் கிட்டும். சிவ நிலை பெறுவர்.

இந்த கேஷத்ரத்திற்கு இந்திர புரம் என்ற பெயரும் உண்டு. விருத்திரன் என்று பெரும் புகழ் பெற்ற அஸுரன், மஹாபாபி, தேவர்களையும் அந்தணரையும் வெறுப்பவன். தேவலோகத்தை வென்று தேவர்களைத் துன்புறுத்தினான். வேள்விகளை அழித்தான். அவனைக் கண்டு உலகம் நடுங்கியது. ஸூர்யனும் சந்திரனும் அக்கினியும் தன் நிலை இழந்தனர். வேள்விகள் நின்றன. துன்புற்ற தேவர்கள் பிரம்மாவைச் சரணடைந்தனர். பிரம்மா இந்திரனிடம் தன் சக்திமிக்க பிரம்மாஸ்திரத்தைத் தந்து வஜ்ராயுதம் பெற வழி கூறினார். ததீசி முனிவரின் முதுகெலும்பிலிருந்து அந்த சக்தி மிக்க வஜ்ராயுதத்தைப் பெற்ற தேவர்கள் பயமகன்றவர்களாக லோஹிதம் என்ற விருத்திரனின் தலைநகரை முற்றுகையிட்டுப் போரிட்டனர். கடும் போர் நிகழ்ந்தது. அஸுரர்கள் போரில் மாய்வதைக் கண்ட விருத்திரன் இந்திரனுடன் சக்திமிக்க ஆயுதங்களுடன் கடும் போரிட்டான். வரிசையாக ஒவ்வொரு ஆயுதமாக இழந்த அவன் மற்போரில் ஈடுபட்டான். மாயையால் பல ஆயுதங்களைப் புதிதாகப் படைத்தும் அவை வலிவிழந்து பயனற்றுப் போனதால் தளர்ந்து நிற்கிற விருத்திரனை இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தால் தலையைத் துண்டித்துக் கொன்றான். விருத்திரன் வீழ்ந்ததும் உலகம் மகிழ்ச்சியுடன் இதனைக் கொண்டாடியது. தேவர்கள் பயம் நீங்கித் தம் தம் இடம் சென்றடைந்தனர். ஆனால் விருத்திரனைக் கொன்ற பாபம் இந்திரனைத் தொடர்ந்து துன்புறுத்தியது. உலகெங்கும்

திரிந்தும் தக்க கழுவாய் பெருத இந்திரன் பிறும்மேசுவரரை வழிபட்டு விருத்திரஹத்தி தோஷம் நீங்கப் பெற்றான்.

—★—

அத்தியாயம் - 3

விருத்திர ஹத்தி பாப நீக்கம்

இந்திரன் விருத்திர ஹத்தி பாபம் நீங்க, பல கேஷத்ர தீர்த்தங்களில் உரிய வழிபாட்டைச் செய்தான். துயர் நீங்காததைக் கண்டு பிறும்மாவின் ஆணையை ஏற்று. ஜம்பூத் தீவில் பாரத தேசத்தில் காவேரிக் கரையில் அமைந்த புண்ய கேஷத்ரங்களில் ஈசனை வழிபட்டான். பாரிஜாத வனத்தை அடைந்து அங்கு தவம் புரிகிற முனிவர்களை வணங்கி பிறும்மேசுவரரைத் தரிசித்து வழிபட்டான். பிறும்ம குண்டத்தில் முறைப்படி வேத மந்த்ரங்கள் கூறி நீராடினான். தேவி அலங்காரநாயகியை மூன்று தடவை வலம் வந்து, ஐந்து தடவை வணங்கி ஈசனின் வலப்புறத்தில் முன்னிலையில் அமுத கலசம் வைத்து வழிபட்டான். அங்கேயே ஒரு குடிசை அமைத்துத் தங்கி திருநீறு பூசி ருத்திராக்ஷ மாலையணிந்து தவமிருந்தான். பனி, காற்று, மழை, வெயில் என எதனையும் பொருட்படுத்தாமல் காற்றையும் இலையையும் நீரையும் மட்டுமே உணவாக்கி, ஓராண்டு பஞ்சாக்ஷரஜபம் செய்தான்.

ஓராண்டின் இறுதியில் சிவபெருமான் எதிரில் தோன்றினார். பிறும்மஹத்தி பாபத்தை நான்கு கூறுகளாக்கி இந்திரனிடமிருந்து வெளிப்படுத்தி பூமியிலும் மரத்திலும் நீரிலும் மாதரிடமும் பங்கிட்டுத் தந்தார். மாதரிடம் மாதவிடாய் கசிவாகவும் நீரில் நுரையாகவும், மரத்தில் பிசிஞாகவும், பூமியில் உவர்மண்ணாகவும் அது மாறியது. இந்திரன் தூய்மை பெற்றான். அந்த யுகத்தில் அந்த கேஷத்திரம் இந்திரபுரமாக விளங்கும் என ஈசன் அருள் புரிந்தார்.

இந்திரன் கலசம்வைத்து வழிபட்ட இடத்தில் ஈசனின் தென்கிழக்கில் ஸுதா தீர்த்தத்தை அமைத்து அதன் கரையில் தன் பெயரில் ஒரு லிங்கம் அமைத்து வழிபட்டான். அந்தக் கிணற்றின் நீரைப் பருகுவன் மேனிலை பெறுவான். சிவராத்திரியன்று, இந்த நீரைக் கொண்டும் காவேரி நீரைக்

கொண்டும் ஈசனை நீராட்டுவதும் ஈசனையும் இந்த ஸுதா தீர்த்தத்தையும் வலம் வந்து வழிபடுவதும் சிறந்தது. ஒவ்வொரு மாத சிவராத்திரியிலும் இவ்வாறு ஒரு ஆண்டு வரை வழிபடுபவன் பாபம் நீங்கித் துயரின்றி இனிது வாழ்வான். மழையின்றி வரட்சியால் ஊர் வாடும்போது ஸுதாதீர்த்த நீராலும் காவேரி நீராலும் ஈசனை நீராட்டி வழிபட மழை தோன்றி ஸுபிக்ஷம் நிலவும். நீர் நிலை நிரம்பிப் பயிர் செழித்து வளர அல்லிப்பூ மலைகளால் ஈசனையும் தேவியையும் அலங்கரித்து 16 உபசாரங்களால் வழிபடுவர். பஞ்சம் நீங்கும்.

மக நட்சத்திரத்துடன் கூடிய மாசிப் பெளர்ணமியில் கலசத்தில் நீர் நிரப்பி ஜலதேவதை மந்திரம் ஜபித்து நீராட்டுவது, வியதீபாதத்தில் கருப்பஞ்சாற்றால் நீராட்டுவது, எனப் பல வழிமுறைகளால் ஈசனையும் ஈசுவரியையும் வழிபடலாம். அவ்வாறு நீராட்டி அலங்கரிக்கப் பெற்ற ஈசனையும் ஈசுவரியையும் தரிசிப்பது எண்ணற்ற பிறவிகளில் செய்த புண்யத்தால் மட்டுமே கிட்டும். முனிவருக்கும் கிட்டாதது இது. இம்மையில் பல நலன்களைப் பெற்று இனிது வாழலாம். ஆயுள் நீளும். துயரம் குன்றும். தூய்மை பெருகும். புகழ் துலங்கும். நல்வாழ்வு அமையும்.

அத்யாயம் 4

ரம்பையின் சாபநீக்கம்

தேவஸபையான ஸுதர்மாவில் இந்திரன் மற்ற தேவர்கள் தேவரிஷிகள் முதலானோர் அமர்ந்திருக்க அப்ஸரஸுகளின் ஆடலும் பாடலும் நிகழ்ந்தது. வாத்தியங்கள் ஒலிக்க கந்தர்வர்கள் பாட ஊர்வசி மேனகை ரம்பை முதலானோர் ஆடினர். அப்போது அங்கு வந்த நாரதரும் வீணை வாசித்துக் கொண்டு அங்கே தோன்றினார். அவரும் நடனத்தை ரசித்தார். ஆடலின் வேகத்தில் ஆடுபவரின் முகத்தில் துளிர்ந்த வியர்வையை மென் காற்று அகற்றியது. ஆட்டம் முடிந்ததும் மற்ற நர்த்தகிகள் அகன்ற பின்னரும் ரம்பை களைப்பால் மேடையில் படுத்து உறங்கிவிட்டாள். காற்று அவளது ஆடைகளை அகற்றுவதை அவள் உணரவில்லை. ஸபையின் நடுவில் ஆடை கலைந்ததைக் கூட

உணராமல் அயர்ந்திருந்த ரம்பையை நாரதர் கண்டு வெட்கமின்றி படுத்திருக்கிற அவளைச் சபித்தார். பூவுலகில் தோன்றி ஸ்வர்க்க ஸுகமன்றி வாடுவாயாக என்ற நாரதர் சாபத்தைக் கேட்டெழுந்த ரம்பை அறியாமல் செய்த தவற்றை மன்னித்து சாபம் நீங்க வேண்டினாள்.

சிவபெருமானது வழிபாட்டால் அவரது அருள் பெற்றுச் சாபம் நீங்கியவளாக ஸ்வர்க்கம் வந்து சேருவாய் எனக் கூறி நாரதர் மறைந்தார். ரம்பை பாரத தேசத்தை வலம் வந்து பாலாற்றில் நீராடிப் பாடலீசுவரரை வழிபட்டாள். ஸூர்யன் வழிபட்ட ஸ்தலமது. அங்குள்ள முனிவர்களிடம் தன் நிலையைத் தெரிவித்து அவர்களது உபதேசத்தால் பெற்ற பஞ்சாக்ஷர ஜபத்துடன் தவமியற்றி ஈசனை வழிபட்டாள். காற்றையே உண்டு வேறு உணவின்றி தவம் புரிந்தாள்.

இந்திரஸபையில் இந்திரன் ரம்பை இல்லாக் குறையை உணர்ந்தான். ரம்பையில்லாத ஸபை அவனுக்கு இன்பம் தரவில்லை. பூவுலகில் முனிவர்களுக்கிடையே ரம்பை தவம் புரிவதைத் தெரிந்து கொண்டு அவளை அழைத்துவர சித்திரரதன் என்ற கந்தர்வனை அனுப்பினான். சித்திர ரதனும் பூவுலகம் வந்து அவளைத்தேடி அலைந்து பாலாற்றங்கரையில் பாடலீசுவரரைக் குறித்துத் தவம் புரிகிற ரம்பையைக் கண்டு இந்திரனது ஆணையைக் கூறி ஸ்வர்க்கம் வரவேண்டினான். அவள் தவத்தைக் கலைக்கப் பலவாறு முயன்றும் அவள் வெற்றி பெறவில்லை. ரம்பை சிவனது அருள் பெற்றாலன்றி வானுலகம் வர இயலாதெனத் திடமாக எண்ணினாள். கந்தர்வனின் நிர்ப்பந்தத்தைப் புறக்கணித்த அவள் மௌனத்தைக் கடைபிடித்துத் தவமியற்றினாள்.

இந்திரனிடம் சென்ற சித்திரரதன் ரம்பையின் அசைக்க இயலாத தீவிர தவத்தைப் பற்றித் தெரிவித்ததும் இந்திரன் வருந்தினான். ரம்பை பாலாற்றங்கரையில் தவத்திற்குத் தொடர்ந்து இடையூறு நேர்வதை உணர்ந்து தவம் புரிகிற இடத்தை மாற்ற விரும்பி முனிவர்களின் வழிகாட்டலில் நின்று துர்வாஸரை அணுகினாள். அவர் பிறும்மாவும் இந்திரனும் தவமிருந்து சிவபெருமானது அருள் பெற்ற

பாரிஜாதவனேகவரரை வழிபடக் கூறினார். ஈசனே வழிபட மந்திரம் உபதேசித்தார்.

ரம்பை உடன்கும்பகோணத்திற்கு மேற்கே காவேரியின் வலது கரையில் உள்ள பிறும்மேசுவரம் சென்றடைந்தாள். பாரிஜாத வனத்தினுள் நுழைந்ததுமே அவளது மனம் சலனமின்றி அமைதிபெற்றது. பஞ்சாக்ஷர உபதேசம் பெற்றதால் மங்களமாக எல்லாம் அமைந்தன. பிறும்ம குண்டத்தில் முறைப்படி நீராடினாள். பின் காவேரியில் நீராடி மரவுரியும் மான் தோலும் உடுத்தி விபூதியும் ருத்திராக்ஷமும் அணிந்தவளாக மல்லி ஜாதி சம்பகம் முதலிய பூக்களால் ஈசனையும் மூன்று வேளைகளிலும் வழிபட்டாள். கிழங்கும், வேர்களும் பழங்களும் உணவாயின. ஒரு ஓலைக் குடிசையில் தங்கி பஞ்சாக்ஷர ஜபத்துடன் யோக முறையால் சலனமின்றி உள்ளத்தை ஈசனிடம் நிலைக்கச் செய்தாள். ஓராண்டு காலம் இடையூறின்றி தவம் நிகழ்ந்தது.

— ★ —

அத்தியாம்—5

இந்திரன் தவத்திலுள்ள ரம்பையை ஸ்வர்கத்திற்கு பலாத்காரமாக அழைத்துவரத் தன் ஐராவத யானையை அனுப்பினான். ஐராவதமும் ரம்பையிடம் இந்திரனது ஆணையைத் தெரிவித்தது. ஈசனது அருளைப் பெற்ற பின்னரே அமராவதி வருவேன். இந்திரன் நேரில் வந்து அழைத்தால் தான் வருவேன் எனக் கூறி ஐராவதத்தின் மீதேற மறுத்தாள். மறுபடி வழிபாட்டில் ஈடுபட்டாள். தன் திட்டம் நிறைவேறாததைக் கண்ட ஐராவதம், வலிவில் அவளைத் தும்பிக்கையால் வளைத்துப் பிடித்துத் தூக்க முயன்றது. ரம்பை உடன் சிவலிங்கத்தைத் திடமாக அணைத்துக் கொண்டாள். உடன் ஐராவதத்தின் துதிக்கை வளையத்தை மீறி சிவன் வளர்ந்து பருத்தார். யானை தன் துதிக்கையை விடுவிக்கத் திணறியது. ரம்பையிடம் கோடி சிங்கங்களின் வலிவு வெளிப்பட்டது. லிங்கத்துடன் அவளைப் பெயர்த்தெடுக்க முயன்ற யானை லிங்கத்தின் முன் இரத்தம் கக்கித் தளர்ந்து கீழே விழுந்து உயிர் நீத்ததுபோலானது.

நாரதர் ஐராவதத்தின் நிலையை உடன் இந்திரனிடம் தெரிவித்தார். சிவனருளைப் பெற ரம்பைக்கு உதவிப் பின் ஐராவதத்தையும் விடுவித்து ரம்பையுடன் அமராவதி திரும்புவாயாக என்றார். ஐராவதத்தையும் ரம்பையையும் மீட்க வேறு வழி உணராத இந்திரன் விமானத்திலேறிப் பாரிஜாத வனம் வந்து ஈசனைத்துதித்தான்.

நாரதரின் சாபத்தால் ரம்பைக்கு நேர்ந்த தாழ்வையும் ரம்பையை மீட்பதில் ஐராவதத்தின் இயலாமையையும் நீக்க வேண்டிய இந்திரனுக்கு சிவ பெருமான் எதிரில் தோன்றி அருள் புரிந்தார். தன்னைப்பயத்தால் இறுகி அணைத்திருந்த ரம்பைக்கும் தன்னையும் ரம்பையையும் வலிவுடன் அகற்ற முயன்று உயிர் நீங்கும் தருவாயிலுள்ள ஐராவதத்திற்கும் ஆறுதலளித்தார்.

ஐராவதம் தன் தந்தங்களால் தன்னை இறுகப் பற்றிய போது தன் லிங்க உருவில் விழுந்த பள்ளத்தைத் தனக்கு அணியாக ஏற்று ஐராவதபுரம் எனக்ஷேத்ரம் புகழ் பெற அருள் புரிந்தார். யானையின் காதணிகளும் கண்டா மணியும் விழுந்த இடத்தில் லிங்கத்தை வைத்து ஐராவதத்தை வழிபடச்செய்து அருள் புரிந்தார். முன்னிருந்ததை விடக் கோடி மடங்கு வலிவு கூடியதை ஐராவதம் உணர்ந்து வணங்கியது. இறைவன் கூறியதை ஒட்டித் தன் கண்டாமணி விழுந்த இடத்தில் கண்டா மூர்த்தீசுவர லிங்கத்தை அமைத்து ஐராவதம் வழிபட்டது.

ரம்பையும் ஈசனின் வலப்புறத்தில் வில்லடி தூரத்தில் புஷ்யராக ரத்தினத்தாலான லிங்கத்தை அமைத்து மணமிக்க பூக்களால் வழிபட்டாள். அவர் ரம்பேசர். அவரது அருளால் ரம்பை மறுபடி அமராவதி திரும்பி இனிது வாழ்ந்தாள். வானவர் ஈசனது புகழ்பாடி வானில் வலம் வந்தனர். ஐராவதமும் இந்திரனும் ரம்பையும் அமராவதி சென்றதும் அங்கிருந்து தெய்வ மரங்களின் பூக்களை வானிலிருந்து மழையாகப் பொழிந்தனர். அதனால் பூக்களால் நிறைந்த அந்தக்ஷேத்திரத்தைப் புஷ்ப புரம் என்றனர். புஷ்ப புரேசுவரர் என ஈசன் புகழ்பெற்றார். பாரிஜாதவனேசர், பிரம்மம் புரேசுவரர், இந்திர புரீசுவரர் - புஷ்ப புரேசுவரர், ஐராவத புரேசுவரர் என்று

ஐந்து ஈசனின் நாமங்களக் கூறுபவர் கைலாஸம் செல்வர்.
ராக்ஷஸ - பூத - பிசாச பாதைகள் நீங்கும்.

— ★ —

அத்தியாயம் -6

இந்திரஸேனன் வரலாறு.

ஸூர்யவம்சத்தரசரான இந்திரஸேனன் காம்பிலிய நகரிலிருந்து ஆண்டான். மக்கள் பேறும் பெருஞ் செல்வமும் பெற்ற அவன் பெருவள்ளல். வீரன், நன்கு கற்றறிந்தவன், தைவபக்தி மிக்கவன். அவனது ஆட்சியின் கீழ் பல சிற்றரசர்கள் இருந்தனர். ஒருநாள் மான்வேட்டைக்கெனப் புறப்பட்டுப் பலவகை மான்கள் நிறைந்த காட்டினுள் சென்றான். நடுப்பகலில் ஸூரியனின் வெப்பம் தாங்காமல் அவனது படை துவண்டது. அரசனும் வாடி ஒரு மரத்தடியில் அமர்ந்தான். பசியும் நாவரட்சியும் வாட்டக் களைத்த அவன் மரத்தடியில் ஆழ்ந்து தூங்கினான். அவனுக்கு ஒரு கனவு.

ஒரு கொடூரான பிரும்மராக்ஷஸன் தன்னைத் தாக்குகிறான். ஒரு தவறும் புரியாத என்னை ஏன் இப்படி தாக்குகிறாய்? இனி நீ அடித்தால் நான் உன்னைத் தாக்கி அழிப்பேன் எனக் கனவில் அரசன் கூறினான். பிரும்ம ராக்ஷஸன் கூறினான். “நானாக உன்னைத் தாக்கவில்லை. இதற்கு முன் எட்டாவது பிறவியில் நீ ஒரு அரச குமாரன். மகத ராஜகுமாரன் உன் தோழன். இருவரும் சுகதுக்கங்களில் பங்கு பெறுகிற சிறந்த நண்பர்கள். உன் நண்பனுக்குப் பிறந்த நாள் சனிக்கிழமையன்று நிகழ்ந்தது. அதற்குப் பரிஹாரமாக அவன் நிறைய தானம் வழங்கினான். நீ அதனை வீணே தடுத்தாய். அவனும் உன் விருப்பப்படி தானம் வழங்குவதை நிறுத்தினான். தானத்தால் பணச்செலவே. ப்ரதிபலன் ஒன்றுமில்லை. வீண் செலவு செய்யாதே என்ற உன் கருத்தை அவன் ஏற்றான். வீணே தானம் என்ற நற் செயலைத் தடுத்ததன் விளைவாக நீ இன்று என் கைகளால் அடிபடுகிறாய். தானத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியதால் அதனை எதிர்பார்த்து வந்த எளியவர்கள் மனம் குன்றித் திரும்பினர். 64 எளியவர்கள் உன்னால் துயருற்றனர். அத்தனை பிறவிகள் இவ்வாறு கனவில் பிரும்ம ராக்ஷஸால் அடிபட

விருக்கிரூய். தான் செய்த வினையின் பயனைத் தானே தான் அனுபவிக்க வேண்டும்.” என்ற பிரம்ம ராக்ஷஸன் கூறியதைக் கேட்ட ராஜா நடுங்கித் தூக்கம் கலையப் பயத்துடன் விழித் தெழுந்தான். விழித்ததும் நினைவிழந்தான்.

அவனுக்குத் துணையாக வந்த அமைச்சர் முதலானோர், உடன் தலைநகருக்கு அரசனை அழைத்துச் சென்றனர். அவனது குமாரனை அரசனாக வரித்தனர். இந்திரஸேனன் பிரம்ம ராக்ஷஸ பீடையால் மன நிலை இழந்து உணவும் தூக்கமுமின்றித் தனியே பித்தனாக நாட்டைச் சுற்றி வந்தான். இருபத்தோரு ஆண்டுகள் கடந்தன.

அவனது புதல்வன் சந்திரஸேனன் தந்தையின் மன நிலை தேறப் பல தானங்களை வழங்கினான். தன் மந்திரிகள் மூலம் பல பேரறிஞர்களைத் தன் ஸபைக்கு அழைத்தான். அவர்களிடம் தன் தந்தை நன்னிலை பெற வழிகேட்டான். பேரறிஞர்களில் ஒருவர் இதற்கு வழி காட்டினார். அவரது பெயர் வேத கர்ப்பர்.

“நன் மகனைப் பெற்ற உன் தந்தை விரைவில் நலம் பெறுவார். அறவழியறிந்த அரசன், தினமும் அக்னி ஹோத்ரம் செய்கிற அந்தணன், கடலைச் சென்றடைகிற நீதி, புராண படனம் தினமும் நடக்கிற இடம். கருமான் உலாவி வருகிற காடு, அரச மரம், வன்னிமரம், துளசி, பில்வமரம், இவை தழைத்த இடம், விபூதி ருத்திராக்ஷம் தரித்து பஞ்சாக்ஷரஜபமும் ஐந்து தினசரி யஜ்ஞச் சடங்களும் செய்பவர் வசிக்குமிடம், இங்கு துயரம் ஏற்படாது. தானத்திற்கு இடையூறு விளைவித்த பாபச் செயல் உன் தந்தையைத் துன்புறுத்துகிறது. ஜம்பூத்வீபத்தில் பாரத வர்ஷத்தில் காவேரியின் இரு கரைகளிலும் பல புனிதமிக்கக் கோணத்திற்கு மேற்கே பாரிஜாத வனம் உள்ளது. பிரம்மாதியர் தவமிருந்த இடம். அங்கு இவரை அழைத்துச் சென்று இவரது வினை தீரச் செய்வேன்” என்றார்.

சந்திரஸேனன் உடன் வேத கர்ப்பருடன் தன் தந்தையைப் பல்லக்கில் ஏற்றிப் பாரிஜாத வனத்திற்கு

அனுப்பினான். வேத கர்ப்பர் பாரிஜாத வனம் சென்று, பிரம்ம தீர்த்தத்தில் நீராடி தன் கமண்டலுவை நிரப்பி, பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் ஜபித்து இந்திலேனன் மீது தெளித்ததும் பாரிஜாதவநேச்வரர் அரசனை வினைக் கட்டிலிருந்து விடுவித்தார். அவனைத்துன்புறுத்திய பிரம்ம ராக்ஷஸனும் தன் வினைக் கட்டிலிருந்தும் விடுபட்டு விமான மேறிக் கைலாஸம் சென்றான்.

அரசன் மனபேதலிப்பு நீங்கியவனாக முன் நினைவு பெற்று வேத கர்ப்பர் கூறியபடி பிரம்மேசுவரரை வழிபட்டான். வைகாசி விசாகத்தன்று சிவபெருமானை பஞ்சாமிருதம், பஞ்சகவ்யம் முதலியவற்றால் நீராட்டி உபசரித்து ஏழு க்ராமங்களையும் கோடி தங்கக் காசுகளையும் தானமாக வழங்கினான். ஆலயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு அனைத்தையும் அளித்து வேத கர்ப்பரையும் பெருமைப் படுத்தினான்.

வேத கர்ப்பரிடமிருந்து சிவபஞ்சாக்ஷரமந்திர உபதேசம் பெற்று, ஜபம் தியானம் முதலியவற்றால் சிவனை வழிபட்டு மேனிலை அடைந்தான். இந்த இந்தர ஸேனனின் வரலாற்றைப் பக்தியுடன் கேட்க, சிவாபசாரம், மஹான்களின் அபசாரம் முதலிய வற்றால் நேர்கிற துயர் நீங்கும்.

— ★ —

அத்தியாம் - 7

சாலிகர்

ரதந்தர கல்பத்து கிருத யுகத்தில் நர்மதைக் கரையில் சாலிகர் என்ற ருஷி தன் ஆச்ரமத்தில் தன் பெற்றோருக்குப் பணிவிடைசெய்தவாறு தன் குடும்பத்தினருடன் வசித்து வந்தார். அவரது தந்தை தர்ம சீலர் காலமானதும் அவரது மனைவி யஜ்ஞசீலாவும் உடன்கட்டை ஏறினாள். இருவரது ஈமக் கடன்களைச் செய்து முடித்த சாலிகர் இருவரது அஸ்திகளையும் கலசத்திலிட்டு மறுமையில் அவர்கள் மேனிலை பெற கங்கையில் இட நினைத்துத் தன் குடும்பத்துடன் கிளம்பினார். அப்போது அங்கு வந்த நாரதரிடம் தான் தன் பெற்றோரின்

அஸ்திகளைக் கங்கையில் கரைக்கச் செல்வதால் அவர்களும் தானும் கைலாஸத்தை அடைய வழி கூறக் கோரினார். நாரதர் கூறினார்.

உலகம் முழுவதும் சுற்றி வருகிற நான், சில இடங்களில் பிறந்தால் முக்தி, சில இடங்களைக் கண்டாலே முக்தி, காசியில் இறந்தால் முக்தி என்றவாறு கண்டுள்ளேன். காசியில் இறந்தவன் நரகம் செல்வதில்லை. அவனது பாபங்கள் அங்கு பயனற்றுப் போகின்றன. அதனால் இறந்தவனின் அஸ்தியைக் காசியில் கரைத்ததும் பாபங்கள் அழிகின்றன. புண்யம் வளர்கிறது. அதனால் நற்குலத்தில் பிறப்பும் சிவ பக்தியும் பெற்று ஸேது தர்சனம் பெற்றுக் காசியில் சென்று வஸிக்கிற வாய்ப்பைப் பெறுகிறான். காசியில் மரணமும் நேர்ந்து கைலாஸத்தை அடைகிறான்.

காசியை விட உயர்ந்த தொரு கேஷத்திரம் உண்டு. சாம்பல் பூத்த நெருப்புபோல் எளிதில் புலப்படாதது. பிரும்மாசிவன் நான் என்றமூவரே இதனை அறிவோம். தக்ஷிண பாரதத்தில் காவேரிக் கரையில் பிரும்மா சிவ பெருமானை வழிபட்ட பாரிஜாத வனம் என்ற கேஷத்திரம் உள்ளது. இறந்தவரின் அஸ்தியை அங்கு பூமியினுள் போட்டாலே கைலாஸம் கிட்டும். ஒரு கழுகு எங்கேயோ இறந்து கிடந்தவரின் எலும்பைத் தன் அலகால் பற்றி அதனை பாரிஜாத வனத்தில் போட்டது. இதனைக் கண்ட நான் கைலாஸம் சென்றேன். அங்கு விமானத்தில் எலும்புக்குரியவன் வந்திறங்குவதைக் கண்டேன். நரகத்தில் விழத்தக்கவன் அவன். அவனது எலும்பு பாரிஜாத வனத்தில் விழுந்ததால் பெரும்பேரான கைலாஸ வாஸம் அவனுக்குக் கிட்டியது. உன் பெற்றோரின் அஸ்தியை அங்கு பூமியில் சேர்த்தவுடன் அவர்கள் கைலாஸ மடைவார்கள்.

அஸ்தி கலசத்துடன் அங்கு சென்று, பிரும்ம புஷ்கரிணிக் கரையில் பூமியில் அதைப் புதைத்துவிட்டு அதன்மீது தர்ப்பைகளைப் பரப்பி, பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் ஜபித்த கலச நீரை விடுவாய். அவர்கள் நற்கதி பெறுவர். கேசங்களை மழித்து நீராடி கேஷத்திர உபவாஸமிருந்து அந்தணர்களுக்கு

உணவிடுவாய். முடிந்தால் அந்த இடத்தில் அரச மரத்தை நட்டு வளர்ப்பாய் எனக் கூறி நாரதர் மறைந்தார்.

அதனை ஏற்ற சாலிகர் அஸ்தி கலசத்துடன் ஐராவத கேஷத்திரம் சென்று அஸ்திகலசத்தைப் பூமியில் புதைக்குமுன் திறந்ததும் எலும்புகளனைத்தும் லிங்க வடிவடைந்ததைக் கண்டு வியந்து அதனைப் பூமியில் புதைத்து அரசமரம் நட்டு ஈமக்கிரியையை முடித்தார். தன் பெற்றோர் சிவ நிலை பெறுவதை உணர்ந்தார். பின் வெகு நாட்கள் வாழ்ந்து வாழ்வைச் சிவமயமாக்கி இறுதியில் சிவ நிலை பெற்றார்.

அலங்கார நாயகியுடன் பிரும்மேசர் இறப்பவரின் வலது காதில் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் ஓதித் தன்னிலை பெறச் செய்வார். அதனால் அந்த கேஷத்திர வாஸமும் அந்த கேஷத்திரத்தில் அந்திம நிலையும் மிகவும் வேண்டத் தக்கது. சிவ ராத்திரி தினத்தன்று நான்குயாமங்களும் விழித்திருந்து ஈசனை வழிபட்டு ஈசனின் பெருமையைப் பாடுவது மிக மிகச் சிறந்தது 'பில்வதளங்களால் அர்ச்சனை செய்வது சிவனுக்கு மிக உவப்பானது. அங்கேயே தங்கி கேஷத்ர உபவாஸமிருந்து முண்டனம் செய்து கொண்டு பித்ருக்களுக்குரிய சடங்குகளைச் செய்ய அவர்கள் திருப்தி பெறுவர். அதற்காகக் காளையைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதும் சிறந்தது. ஒவ்வொரு மாதமும் அமாவாஸையன்று அங்கு நீராடி பித்ரு தர்பணம் செய்வது வம்ச விருத்தி அளிக்கும். அர்த்தோதயம், மஹோதயம், க்ரஹணம் முதலிய நாட்களில் காவேரியில் நீராடி ஈசனை வழிபடுவதும் பித்ருக்களுக்குரிய சடங்குகளைச் செய்வதும் எல்லா பாபங்களையும் நீக்கும். பல வேள்விகளைப் புரிந்த புண்யம் கிட்டும். நல்லோருக்குத் தானம் செய்வதும் உணவிடுவதும் ஆடை அரிசி பசு வழங்குவதும் நன் மக்களைப் பெற உதவும். கிருஷ்ண பக்ஷத்துச் சதுர்தசியுடன் கூடிய திங்கள்கிழமை, தக்ஷிணயன - உத்தராயண புண்ய காலங்கள், மாதப் பிறப்பு, பெளர்ணமி, க்ரஹணம், மன்வாதி, யுகாதி, வைதிருதியோகம், வியதீபாதயோகம், ஆவணியின் ஞாயிற்றுக்கிழமைகள், இவற்றில் இந்த கேஷத்ர வாஸமும் ஈசனின் வழிபாடும் பித்ருக்களின் வழிபாடும் தானம் முதலியவையும் சிறந்த பலன்களைத் தரும்.

பக்தியற்ற கேட்பவர வாஸ பலன்

உத்பலம் எனும் க்ராமத்தில் அக்ரஹாரத்தில் ஸோமசர்மா என்ற அந்தணன். பெருத்த குடும்பமும் வருவாயற்ற நிலையும் அவனை யாசித்து வாழத் தூண்டின. காலப் போக்கில் மனைவியையும் குடும்பத்தையும் இழந்து தனியனாகிப் பிச்சை எடுத்து வாழ்ந்தான். அங்கு ஒரு அக்ரஹாரத்தில் ஒரு நல்ல அந்தணன் தூய நடைமுறையுடன் சிவபக்தனாக வாழ்ந்தான். தினமும் சக்திக் கேற்ற விரிவுடன் பூபமும் அபிஷேகப் பொருள் நிவேதனம் தூபம் தீபம் முதலியவற்றைச் சேமித்துச் சிவனை வழிபட்டான். ஸோம சர்மாவும் உணவை எதிர்பார்த்து அந்த சிவபூஜையைக் கண்டுகளித்தான். அந்த அந்தணனுடன் சிவனைப் பல தடவை வலம் வந்தான். இவனுக்குத் தான் பெற விருக்கிற இனிய உணவில் மட்டிலும் குறி. நல்ல வைதிக அந்தணன் வீட்டுச் சாப்பாட்டை வயிரூர உண்டு அடுத்த வேளை உணவிற்கு வேறிடம் செல்கிற வழியில் கடும் மழைபெய்ய மரத்தடியில் ஒதுங்கியவன் மீது இடி விழுந்ததால் இறந்தான். கழுகும் நரியும் காக்கையும் அவன் உடலைத் தின்றன. சிவபூஜையைக் கண்டதும் சிவப் ப்ரஸாதமான உணவை உண்டதும் சிவனை வலம் வந்ததும் புண்ணியமாகிக் கழுகு வடிவில் வந்து அவனது எலும்பை பாரிஜாத வனத்தில் கொண்டு சேர்த்தது. முன்பாபவினையால் ஏழ்மையும் இடியால் மரணமும், கழுகு முதலியவற்றிற்கு உணவானதும் ஏற்பட்டதெனினும் பக்தியின்றி வழிபாட்டில் கலந்து கொண்டாலும், வலம் வந்ததும் சிவனை தரிசித்ததும் புண்யமாகிய நிலை வியப்பிற்குரியதே. பல பிறவிகளில் செய்த பெரும் புண்யத்தின் பலனும் சிலருக்குச் சிறிதும் உள்ளத்தால் ஈடுபடாத புனிதச் செயலால் கிட்டுகிறது.

அதிதி வழிபாடும், ஈசனிடம் பக்தியுமின்றி சிவதர்சன வாய்ப்பு கிட்டாது. தன்கன்னிகையை உரிய நேரத்தில் மணம் செய்விப்பது, கோதானம் செய்வது, பெற்றோருக்குப்

பணிவிடை, நன்னாளில் புனித நதிகளில் நீராடுவது, வேள்வி புரிவது முதலியதில் ஆர்வமற்றவனுக்குச் சிவ தரிசனம் கிட்டாது. அறிந்தோ அறியாமலோ பக்தியுடனோ பக்திஇல்லாமலோ எதேச்சையாக சிவதர்சனம் பெற்றவனது வினை தானே அகன்று விடுகிறது. ஸோம சர்மா நற்கதி பெற்றான். ஐராவத புரத்தைப் பக்தியுடன் நெருங்குபவர்களுக்கும் காவிரியிலும் மற்ற தீர்த்தங்களிலும் நீராடுபவர்களுக்கும், சிவதரிசனம் செய்பவர்களுக்கும் பாபவினைப் பயமில்லை. கேஷத்திரத்தில் செய்த அன்னதானம் பெரும்பலன் தரும். கேஷத்திரத்தில் தங்கி முறைப்படி பஞ்சாக்ஷர மந்திர ஜபம் செய்வது கோடிக் கணக்கில் சக்தி பெறும். அங்குள்ள காவேரியில் நீராடினால் மறுபடி தாயின் வயிற்றில் நுழைய நேராது.

சிவனை வழிபட்டு அங்க ப்ரதக்ஷிணமும் நமஸ்கார ப்ரதக்ஷிணமும் ஸோம ஸூத்ர ப்ரதக்ஷிணமும் செய்பவர் கொடும் துயரிலிருந்தும் விடுபடுவர். வலமும் இடமுமாக முறைப்படி வலம் வருவதும் சிறந்த பலன் தரும். இந்த கேஷத்திரத்து காவிரியில் புரிகிற மாக ஸ்நானம், துலாமாஸ ஸ்நானம் சிறந்தது. பெளர்ணமி, ஞாயிறு, திங்கள், வியதீ பாதம், விஷுவம், தக்ஷிணாயன - உத்தராயண புண்ய காலங்கள், இவை காவேரி ஸ்நானத்திற்கும் பித்ரு கர்மங்களுக்கும் ஏற்ற நாட்கள். சிவ ராத்ரியன்று கண்விழித்து ஒவ்வொரு யாமத்திலும் சிவனை அபிஷேகம் முதலியவற்றால் வழிபடுவர். அப்போது பஞ்சகவ்யம் பால், தயிர், கருப்பஞ்சாறு, தேன், இளநீர், சந்தனக் குழம்பு, நல்லெண்ணெய், நெய் முதலியவற்றால் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்விப்பதும் அதனைக் கண் குளிரக் காண்பதும் பெரும் புண்யச் செயல். மார்கழியின் சுக்ல பக்ஷத்து ஷஷ்டியன்று தேவர்கள் தேவருலகத்துப் புஷ்பம் முதலானவற்றால் வழிபடுவர். அந்தப் பூஜை வேளையில் சிவ தர்சனம் பெரும் புண்ணியம் தரும்.

அத்தியாயம் - 9

தீர்த்தங்களின் பெருமை

பிரும்ம தீர்த்தம் :— பிரும்மாவால் அமைக்கப் பெற்றது. பிரும்ம ஜஜ்ஞானம் முதலிய வேத மந்திரங்கள் ஒதி இதில் நீராடி இதன் மேற்குக் கரையில் அன்னதானம் (சர்க்கரைப் பொங்கல் முதலியவை) வழங்க, பாபம் விலகும். பித்ருக்கள் கரை ஏறுவர். செய்பவரும் கைலாச மடைவார்.

ஸுதா கூபம் எனும் இந்திர தீர்த்தம் :— கார்த்திகை மாதத்துச் செவ்வாய்கிழமைகளில் நீராட பூத - பிரேத பிசாசு பாதை விலகும். தங்கதானம் செய்ய மக்கட் பேறு கிட்டும். செல்வம் பெருகும். பித்ருக்கள் மேனிலை பெறுவர்.

காவேரீ :- இங்கு இது மிக மிகப் புனித மானது. கிரஹணம், அர்த்தோதயம், மஹோதயம் முதலிய புண்ய காலங்களில் இதில் நீராட சிவத்துரோஹ பாபம் விலகும். சிவலிங்கத்தைப் பெயர்த்து அகற்றுவது மிகப் பெரிய பாபம். பல பிறவிகளிலும் இது தொடரும். காவிரியில் நீராடித்தானம் செய்வது சிவாபராதம் நீங்க ஒரே வழி. வஸ்திரம், உணவு, பூமி, பசு, தனம் இவற்றைத் தானம் செய்வது மிக நல்லது. ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையிலும் நீராடுவது, மாசி, ஐப்பசி மாதங்களிலும் தினமும் நீராடுவது க்ருஷ்ணபக்ஷ சதுர்தசியன்று அந்தணர்க்கு உணவிடுவது, எல்லா கெட்டவினைகளையும் அகற்றும். புனித தூய வாழ்க்கை அமையும்.

இந்தக் கேஷத்ரத்தன் பெருமையை உணர்ந்து பக்தியுடன் இங்கு வசிப்பதம், பெருமையைக் கூறுவதும் கேட்பதும், சொல்பவரை மதித்துப் பாராட்டி ஸன்மானம் செய்வதும் நல்லது. பெருமையை உணர்ந்து கேஷத்திரத்தின் புனிதம் குன்றாமல் அங்கு வாழ்வது, கேஷத்ர தர்சனத்திற்கு வருபவருக்கு உதவுவதும் மிகச் சிறந்த பணி.

श्री ऐरावतेश्वर अष्टोत्तरशतनामावलि:

ओं गौरीप्राणवल्लभाय नमः । देव्यै कथित चरिताय
नमः । हालाहल गृहीताय नमः । लोकशंकराय नमः ।
कावेरीतीरवासिने नमः । ब्रह्मणा सुपूजिताय नमः । ब्रह्मणो
वरदायिने नमः । ब्रह्मकुण्डपुरस्थिताय नमः । ब्रह्मणा स्तुताय
नमः । कैलासनाथाय नमः । दिशां पतये नमः ।
सृष्टिस्थितिविनाशानां कर्त्रे नमः । गङ्गाधराय नमः । सोमाय
नमः । रुद्राय नमः । अमिततेजसे नमः । पशूनां पतये नमः ।
पार्वतीपतये नमः । अन्तकारये नमः । नागाजिनधराय नमः
॥ २० ॥

ओं पुरुषाय नमः । महेशाय नमः । पुष्टानां पतये नमः ।
साम्बाय नमः । गुरवे नमः । कैवल्यपददायिने नमः । भवाय
नमः । शर्वाय नमः । सदसस्पतये नमः । शंभवे नमः ।
गिरिशंताय नमः । नीलग्रीवाय नमः । कपर्दिने नमः । वरिष्ठाय
नमः । महीयसे नमः । विश्वंभराय नमः । विश्वाय नमः ।
जगतांपतये नमः । सच्चिदानन्दरूपाय नमः । समस्तव्यस्त-
रूपिणे नमः ॥ ४० ॥

ओं सोमविभूषाय नमः । विरूपाक्षाय नमः ।
समस्तमुनिवन्द्याय नमः । देवदेवाय नमः । महादेवाय नमः ।
भर्गाय नमः । मायातीताय नमः । कर्पूरधवलाङ्गाय नमः ।
मेरुकोदण्डधारिणे नमः । कुबेरबन्धवे नमः । कुमारजनकाय
नमः । भूतिभूषितगात्राय नमः । त्रिणेत्राय नमः । भवरोग-
विनाशाय नमः । भक्ताभीष्टप्रदायिने नमः । पञ्चास्याय नमः ।
इन्द्रदोषनिवृत्तिदाय नमः । इन्द्रेण अमृताभिषिक्ताय नमः ।

सुधाकूपजलाभिषिक्ताय नमः । रम्भया सुपूजिताय नमः
॥ ६० ॥

ओं रम्भालिङ्गितगात्राय नमः । इन्द्रेण स्तुताय नमः ।
कारणकारणाय नमः । पिनाकपाणये नमः । देवेशाय नमः ।
गिरीन्द्रशायिने नमः । अनन्तमूर्तये नमः । शिवया समेताय
नमः । प्रपञ्चविस्तारविशेषशून्याय नमः । त्रयीमयेशाय नमः ।
सर्वप्रधानाय नमः । सतां मताय नमः । मृत्युञ्जयाय नमः ।
त्रिपुरान्तकाय नमः । जटाभारविभूषिताय नमः । अखिल-
लोकसाक्षिणे नमः । सुसूक्ष्मरूपाय नमः । दिगम्बराय नमः ।
शूलपाणये नमः । सुरवन्दिताय नमः ॥ ८० ॥

ओं विष्णुसुपूजिताय नमः । अखिललोकवन्धाय नमः ।
कल्याणरूपाय नमः । सदाशिवाय नमः । सर्वज्ञमूर्तये नमः ।
सकलागमाय नमः । भीमाय नमः । नित्याय नमः । कृपालवे
नमः । भक्तपरायणाय नमः । समस्तार्तिहराय नमः ।
रम्भाशापविमोचकाय नमः । ऐरावतदोषनिवृत्तिकराय नमः ।
गजोत्तमवरदायिने नमः । पञ्चमुनिभिः प्रशस्तवैभवाय नमः ।
पञ्चमूर्तिस्वरूपाय नमः । पञ्चामृताभिषेक सुप्रीताय नमः ।
पञ्चपुष्पसुपूजिताय नमः । पञ्चाक्षरजपसिद्धि प्रदायकाय
नमः । पञ्चपातकनाशकाय नमः ॥ १०० ॥

ओं भक्तरक्षणदीक्षिताय नमः । दर्शनादेव भुक्तिमुक्ति-
दाय नमः । पञ्चनाम्ना प्रसिद्ध वैभवाय नमः । पारिजात-
वनेशाय नमः । ब्रह्मेशाय नमः । इन्द्रपुरीशाय नमः ।
पुष्पवनेशाय नमः । श्री अलङ्कारवल्लीसमेत श्री ऐरावतेश्वराय
नमः ॥ १०८ ॥

ஐராவதேச்வரர் துதி

(ப்ரம்மா செய்தது)

நம: கைலாஸ நாதாய திஸாஞ்ச பதயே நம: ।

ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி விநாஸாநாம் கர்த்ரே கங்காதராய ச ॥ 1

நம: ஸோமாய ருத்ராய பவாயாமித தேஜஸே ।

பஸூநாம் பதயே துப்யம் பார்வதீபதயே நம: ॥ 2

நமோந்தகாரயே துப்யம் நாகாஜிந தராய ச ।

புருஷாய மஹேஸாய புஷ்டாநாம் பதயே நம: ॥ 3

நம: ஸாம்பாய குரவே கைவல்ய பததாயிநே ।

நமோ பவாய ஸர்வாய ஸதஸஸ்பதயே நம: ॥ 4

ஸம்பவே கிரி ஸந்தாய நீல க்ரீவாய தே நம: ।

நம: கபர்திநே துப்யம் வரிஷ்ட்டாய மஹீயஸே ॥ 5

விஸ்வம்ப்பராய விஸ்வாய ஜகதாம்பதயே நம: ।

ஸச்சிதாநந்த ரூபாய ஸமஸ்த வ்யஸ்த ரூபிணே ॥ 6

நம: ஸோம விபூஷாய விருபாக்ஷாய தே நம: ।

ஸமஸ்த முநி வந்த்யாய தேவதேவாய தே நம: ॥ 7

மஹாதேவாய பர்காய மாயாதீதாய தே நம: ।

கர்பூரதவளாங்காய மேருகோதண்டதாரிணே ॥ 8

குபேர பந்தவே துப்யம் குமார ஜநகாய ச ।

பூதி பூஷித காத்ராய த்ரிணேத்ராய நமோ நம: ॥ 9

பவ ரோக விநாஸாய பக்தாபீஷ்ட ப்ரதாயிநே ।

பாரிஜாத வநேஸாய பஞ்சாஸ்யாய நமோ நம: ॥ 10

(மாஹாத்ம்யம். அத்.1.58.67)

ஐராவதேச்வரர் துதி - 2

(தேவேந்தரன் செய்தது)

நமோ நம: காரண காரணாய

பிநாகபானே பகவன் நமஸ்தே ।

நமோஸ்து தேவேஸு ஸுபாரிஜாத-

வநாதிவாஸாய கிரீந்த்ரஸாயிநே ॥ 1 ॥

அநந்த மூர்த்தே கஜசர்மதாரின்

த்ரிணேத்ரதாரின் ஸிவயா ஸமேத ।

ப்ரபஞ்சவிஸ்தாரவிஸேஷஸூந்ய

த்ரயீமயேஸாந நமோ நமஸ்தே ॥ 2 ॥

ஸர்வப்ரதாநாய ஸதாம் மதாய

ம்ருத்யுஞ்ஜயாய த்ரிபுராந்தகாய ।

நமோ ஜடாபாரவிபூஷிதாய

கங்காதராயாகிலலோகஸாக்ஷிணே ॥ 3 ॥

ஸுஸூக்ஷ்மரூபாய திகம்பராய

ஸ்ரீபார்வதீஸாய நமோ நமஸ்தே ।

நமோ நம: ஸங்கர ஸூலபானே

நமோ நமஸ்தே ஸுரவந்திதாய ॥ 4 ॥

நமோ நமோ விஷ்ணுஸூபூஜிதாய

ப்ரஹ்மேஸ்வராயாகிலலோகவந்தய ।

கல்யாணரூபாய பவாய துப்யம்

ஸோமாய ஸர்வாய மஹேஸ்வராய ॥ 5 ॥

கைலாஸ நாதாய ஸதாஸிவாய

ஸர்வஜ்ஞமூர்த்தே ஸகலாகமாய ।

ருத்ராய பீமாய நமோ நமஸ்தே

நித்யாய தே தீர்க்கஜடாதராய ॥ 6 ॥

க்ருபாளவே பக்தபராயணாய

நமஸ்ஸமஸ்தார்த்திஹராய துப்யம் ।

ஐராவதேஸாய ஸதாஸிவாய

பக்தேஷ்டதாத்ரே ஸகலார்ச்சிதாய ॥ 7 ॥

(மாஹாத்ம்யம் அத்.5 ச்லோ-21)

ஸ்ரீ ஐராவதேச்வர அஷ்டோத்தரஸ்த நாமாவளி

ஓம் கௌரீ ப்ராண வல்லபாய நம: | தேவ்யை கதித
சரிதாய நம: | ஹாலாஹல க்ருஹீதாய நம: | லோகஸங்கராய
நம: | காவேரீ தீர வாஸிநே நம: | ப்ரம்ஹ்மணா ஸுபூஜிதாய
நம: | ப்ரஹ்மணோ வரதாயிநே நம: | ப்ரஹ்மகுண்ட புர
ஸ்திதாய நம: | ப்ரம்ஹணா ஸ்துதாய நம: | கைலாஸ நாதாய
நம: | திஸாம்பதயே நம: | ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி விநாஸாநாம் கர்த்ரே
நம: | கங்காதராய நம: | ஸோமாய நம: | ருத்ராய நம: |
அமிததேஜஸே நம: | பஸுநாம் பதயே நம: | பார்வதீ பதயே
நம: | அந்தகாரயே | நாகாஜிந தராய நம: || 20

ஓம் புருஷாய நம: | மஹேஸாய நம: | புஷ்டாநாம் பதயே
நம: | ஸாம்பாய நம: | குரவே நம: | கைவல்ய பததாயிநே நம: |
பவாய நம: | ஸர்வாய நம: | ஸதஸஸ்பதயே நம: | ஸம்பவே நம: |
கிரிஸந்தாய நம: | நீலகிரீவாய நம: | கபர்திநே நம: | வரிஷ்டாய
நம: | மஹீயஸே நம: | விஸ்வம்பராய நம: | விஸ்வஸ்மை நம: |
ஜகதாம் பதயே நம: | ஸச்சிதானந்த ரூபாய நம: | ஸமஸ்தவ்யஸ்த
ரூபிணே நம: || 40

ஓம் ஸோம விபூஷாய நம: | விருபாக்ஷாய நம: | ஸமஸ்த
முநிவந்த்யாய நம: | தேவதேவாய நம: | மஹாதேவாய நம: |
பர்காய நம: | மாயாதீதாய நம: | கர்ப்பூர தவளாங்காய நம: | மேரு
கோதண்ட தாரிணே நம: | குபேர பந்தவே நம: | குமார ஜநகாய
நம: | பூதிபூஷிதகாத்ராய நம: | த்ரிணேத்ராய நம: | பவரோக
விநாஸாய நம: | பக்தாபீஷ்ட ப்ரதாயிநே நம: | பஞ்சாஸ்யாய
நம: | இந்த்ர தோஷ நிவ்ருத்திதாய நம: | இந்த்ரேண
அம்ருதாபிஷித்தாய நம: | ஸுதாகூப ஜலாபிஷித்தாய நம: |
ரம்பயா ஸுபூஜிதாய நம: || 60

ஓம் ரம்பாலிங்கித காத்ராய நம: | இந்த்ரேண ஸ்துதாய
நம: | காரண காரணாய நம: | பிநாக பாணயே நம: | தேவேஸாய
நம: | கிரீந்த்ரஸாயிநே நம: | அநந்த மூர்த்தயே நம: | ஸிவயா
ஸமேதாய நம: | ப்ரபஞ்சவிஸ்தாரவிசேஷ ஸுந்யாய நம: |
த்ரயீமயேஸாய நம: | ஸர்வ ப்ரதாநாய நம: | ஸதாம் மதாய நம: |

ம்ருத்யுஞ்ஜயாய நம: । த்ரிபுராந்தகாய நம: । ஜடாபார
விபூஷிதாய நம: । அகிலலோக ஸாக்ஷிணே நம: । ஸுஸுக்ஷ்ம
ரூபாய நம: । திகம்பராய நம: । ஸுலபாணயே நம: ।
ஸூரவந்திதாய நம: ॥ 80

ஓம் விஷ்ணுஸூகூஜிதாய நம: । அகிலலோக வந்த்யாய
நம: । கல்யாண ரூபாய நம: । ஸதாஸிவாய நம: । ஸர்வஜ்ஞ
மூர்தயே நம: । ஸகலாகமாய நம: । பீமாய நம: । நித்யாய நம: ।
க்ருபாலவே நம: । பக்த பராயணாய நம: । ஸமஸ்தார்த்திஹராய
நம: । ரம்பாஸாபவிமோசகாய நம: । ஐராவத தோஷ நிவ்ருத்தி
கராய நம: । கஜோத்தம வரதாயிநே நம: । பஞ்சமுநிபி: ப்ரஸஸ்த
வைபவாய நம: । பஞ்சமூர்த்திஸ்வரூபாய நம: । பஞ்சாம்ரு
தாபிஷேக ஸுப்ரீதாய நம: । பஞ்சபுஷ்பஸூகூஜிதாய நம: ।
பஞ்சாக்ஷரஜபஸித்தி ப்ரதாயகாய நம: । பஞ்சபாதக நாசகாய நம:
॥ 100 ॥

ஓம் பக்தரக்ஷணதீக்ஷிதாய நம: । தர்ஸனாதேவ புக்தி
முக்திதாய நம: । பஞ்சநாமநாப்ரஸித்த வைபவாய நம: । பாரிஜாத
வநேஸாய நம: । ப்ரம்ஹேஸாய நம: । இந்த்ரபுரீஸாய நம: ।
புஷ்பவநேஸாய நம: । ஸ்ரீ அலங்காரவல்லீ ஸமேத ஸ்ரீ
ஐராவதேச்வராய நம: ॥ 108

ஐராவதேச்வர நாமஸ்மரணம்

பாரிஜாதவநேசாந ஸ்ரீமத்ப்ரம்ஹபுராதிப ।
ஸ்ரீமதிந்த்ரபுரீவாஸ ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரீச்வர ॥ 1

ஐராவதபுராதீச பஞ்சநாமாநி ய: படேத் ।
ஸ கைலாஸ மவாப்நோதி ஸத்யம் ஸத்யம் வதாம்யஹம் ॥ 2

ரக்ஷோ பூதபிசாசாச்ச சாகினீடாகினீக்ரஹா: ।
கூஷ்மாண்டபூதவேதாளா: யே சான்யே புருஷாதகா: ।
நச்யந்தி தர்சநாதேவ ஸ்ரீமத்புஷ்பபுரஸ்ய ச ॥

கோயில் தோற்றம்

ஆயிரத்தளி - லிங்கம்